

Giới thiệu Hậu Cung Thăng Cấp Ký

Truyện Hậu Cung Thăng Cấp Ký của tác giả Thủy Tâm Thanh Mi là một truyện ngôn tình xuyên không, cung đấu, là một cuốn nhật kí xuyên không, kể về con đường phấn tranh của một nữ nhân trong hậu cung.

Đây là một bộ sử ký về quá trình phấn đấu của một nữ nhân trong hậu cung, cũng là một đoạn đường nhiễm đầy máu tươi. Đây là một cuốn tiểu thuyết cung đấu về con đường phản kháng vận mệnh, cung đấu thời, mong chờ có cp tự tìm từ lộ, cho nên mong mọi người hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Bắt Đầu Tiến Cung

Tháng sáu - Khánh Nguyên năm thứ chín, Tân Tú Cung – một trong các cung điện Đại Hán nghênh đón nhóm tú nữ thứ ba. Mặc dù mặt trời nhô lên cao chói chang, nhưng cung đại hán vẫn bận rộn như cũ.

Nhìn thấy một đám tú nữ eo nhỏ lưng thon, duyên dáng thướt tha chậm rãi đi vào cung đình, các cung nữ hầu hạ chủ tử càng thêm cẩn thận thoả đáng, bọn thái giám càng chịu khó chạy qua chạy lại.

Kỷ Trà Huyền cúi đầu đi theo đội ngũ phía trước, tuy rằng tò mò cung điện hoa lệ, nhưng nàng vẫn chỉnh tề đi về phía trước. Một lát sau, nhóm tú nữ tiến vào vườn ngự uyển ở Tân Tú Cung, thái giám cung nữ chậm rãi lui ra, trong vườn ngự uyển dần dần vang lên tiếng nói ôn nhu nhỏ nhẹ. Tốp năm tốp ba tú nữ cùng nhau tụ tập, cầm quạt tròn tránh nắng, chỉ một động tác nho nhỏ này thôi, nhưng ai ai cũng thực đoan trang thanh nhã, tư thái nghiêng lệ.

Có thể đi vào Tân Tú cung có hai trăm ba mươi hai vị tú nữ, những tú nữ này đều do châu phủ từ bốn mươi hai châu của Đại Hán tỉ mỉ chọn lựa ra những khuê tú xuất chúng nhất, tài nghệ tương mạo đều là trăm dặm mới tìm được một người.

Hôm nay sáu mươi vị tú nữ từ kinh thành tiến cung dự tuyển, trong sáu mươi người này, Kỷ Trà Huyền cũng không quen một người bằng hữu tốt nào, nàng một mình im lặng đứng ở bên hồ nhỏ trong góc ngự hoa viên, dưới ánh nắng hè chói chang, đây là nơi nhẹ nhàng khoan khoái nhất.

Đứng bên bờ hồ, nàng đang suy nghĩ nên biểu hiện như thế nào trong lúc tuyển chọn, bởi vì nàng phải tiến cung.

Từ khi trở thành Kỷ Trà Huyền, vận mệnh của nàng đã được định đoạt. Không tiến cung, nàng cũng vĩnh viễn không thể quay về thời đại tự do kia, không tiến cung, nàng phải để mặc mẹ cả ‘treo giá’ (ý nói việc hôn nhân do mẹ cả quyết định). Trên đời này nàng vốn không dám hy vọng “Nguyên tim được người đồng tâm, đầu bạc cũng không rời”, tình cảm dù tốt đẹp, cũng sẽ có tam thê, tứ thiếp, thông phòng, mỹ cơ. Huống chi, hôn nhân của nàng bị mẹ cả nắm giữ trong tay, mà một thứ nữ muốn làm thế tử chỉ có thể gả cho kẻ thấp kém, đáng tiếc, mẹ cả của nàng cũng không phải loại người lo lắng cho thứ nữ. Cùng với tương lai bi thảm, so với bị tùy ý mua bán, không bằng ở cung đình chiến đấu một phen, có lẽ đi lên vị trí trên cao kia, nàng còn có thể trở về.

Nghĩ đến đây, Kỷ Trà Huyền nắm chặt bàn tay trong ống tay áo, tuy rằng khuôn mặt thanh thuần khả ái, nhưng trong lòng nàng đã xoay chuyển rất nhiều tâm tư.

Trong mấy trăm vị tú nữ này, dung mạo của Kỷ Trà Huyền chỉ có thể tính là trung đẳng, tài nghệ của nàng, không, phải nói tài nghệ của khối thân thể này lại càng bình thường, mà gia thế của nàng mặc dù ở kinh thành, nhưng cũng chỉ là thứ nữ của một lễ bộ lang trung ngũ phẩm, nàng căn bản không hề có ưu thế so với nữ nhi của các vị công hầu đại quan khác, nàng như vậy, con đường phía trước thật xa vời.

Bất quá, Kỷ Trà Huyền ngẩng đầu, nàng đã không còn là Kỷ Trà Huyền trước kia. Nàng có lẽ không có tài hoa hơn người, nhưng vẫn có thể làm một số tài nghệ trong khuê phòng.

Kỷ Trà Huyền sờ sờ móng tay một chút, sau đó đưa tay lui vào bên trong tay áo dài, ngón tay khẽ nhúc nhích, quen thuộc điều khiển. Nhan sắc của nàng không xuất sắc, nàng chỉ có thể dùng tâm kế để đi lên địa vị cao mà thôi.

Quét mắt về phía vô số mỹ nhân chung quanh, trong mắt Kỷ Trà Huyền chợt lóe ra thần sắc phức tạp, sau đó đưa bàn tay ra phía trước vuốt ve một đóa hoa đang nở rộ, trên mặt lộ ra thần sắc yêu thích.

”Tỷ tỷ chờ muội muội thật lâu không tới, muội muội lại tự mình ở đây ngắm hoa đến thật vui vẻ!”

Kỷ Trà Huyền xoay người, người tới mặc một thân cung trang màu đỏ nhạt, đầu cài cặp trâm điệp ngọc nhẹ nhàng như bay, khuyên tai trân châu dưới ánh mặt trời đã khuếch tỏa ra ánh sáng chói mắt. Da thịt nàng còn trắng hơn tuyết, khuôn mặt kiều diễm vô song, dáng người thân thể mềm mại đáng yêu như tiên nữ, tuyệt đối là một mỹ nhân khuynh thành.

Vị mỹ nhân này là Kỷ Trà Phù, tỷ tỷ của Kỷ Trà Huyền, đích nữ của lễ bộ lang trung ngũ phẩm.

”Tỷ tỷ nói đùa, muội thấy tỷ đang cùng vài vị tú nữ nói cười thật vui, muội muội ghi nhớ lời mẫu thân dạy bảo, không dám làm lỡ tỷ tỷ cùng các vị công hầu tiểu thư tương giao.”

Kỷ Trà Phù thân nhiên cười: “Muội muội không cần giận dữ như thế, tư sắc của muội muội mặc dù so với các vị tú nữ khác chỉ là trung bình, nhưng lại hơn ở tươi mát khả ái, bệ hạ nói không chừng lại lựa chọn muội muội.”

Kỷ Trà Huyền hơi cúi người tạ lễ, rất thật tình tươi cười nói: “Đa tạ lời chúc của tỷ tỷ, muội tự biết nhan sắc mình tầm thường, không dám hy vọng xa vời. Tỷ tỷ lệ sắc vô song, nhất định có thể làm vẻ vang gia tộc.”

Ánh mắt Kỷ Trà Phù chợt lóe, nụ cười trên mặt càng làm nàng tăng thêm vài phần kiều diễm. Nàng vội vàng nâng Kỷ Trà Huyền dậy, nhẹ giọng nói: “Những lời này của muội muội còn hơi sớm, trong Tân Tú cung còn rất nhiều vị tú nữ còn xinh đẹp hơn tỷ, tỷ có thể trúng tuyển hay không còn xem vận may nữa.”

Kỷ Trà Huyền quyết miệng mỉm cười nói: “Là tỷ tỷ quá mức khiêm tốn đó thôi.”

Kỷ Trà Phù cười cười, cũng không nói nữa.

Chủ nhân Kỷ gia và chủ mẫu tương kính như tân, thiếp thất di nương dịu ngoan nghe lời, nữ nhi cũng phân biệt đích thứ khác nhau. ‘Phù’ và ‘Huyền’, một hoa một thảo, liền có thể nói rõ thái độ coi trọng của phụ thân.

Đích nữ Kỷ Trà Phù từ nhỏ đã được chủ mẫu nghiêm khắc dạy dỗ, hy vọng nàng làm rạng danh gia tộc. Hiện tại Kỷ Trà Phù vừa tròn 14 tuổi, tài nghệ dung mạo đều là một trong những người tốt nhất, Kỷ gia cũng đặt rất nhiều hi vọng trên người nàng. Kỷ Trà Phù và Kỷ Trà Huyền cũng không ở chung nhiều, tuy rằng không nhất thiết có tình cảm thân mật giữa tỷ muội, nhưng ngoài mặt cũng không gây trở ngại cho nhau, lúc này đây, Kỷ Trà Huyền cũng thoáng hi vọng đích tỷ Kỷ Trà Phù được tuyển nhập Tân Tú cung, như vậy mới khiến hai tỷ muội thêm thân thiết một chút.

Đi vào Tân Tú cung, Kỷ Trà Huyền bị bao phủ ở trong trùng trùng mỹ sắc, ngay cả Kỷ Trà Phù cũng có chút lo sợ bất an không biết chính mình có trúng tuyển hay không, cho nên nàng sẽ không ôm ý tưởng muội muội có thể trúng tuyển, ngược lại nghe lời mẫu thân cùng một ít công hầu tiểu thư có khả năng trúng tuyển cao kết bạn.

Lúc này, bên ngoài ngự hoa viên truyền đến tiếng bước chân.

Tất cả tú nữ đều nhìn về phía cửa của ngự hoa viên, đi đến là một thái giám mặc trang phục màu đỏ thêu một con trăn lớn, theo sau hắn là sáu tiểu thái giám mặc đồ màu xanh không họa văn. Tất cả tú nữ đều đoan trang đứng chung một chỗ, không ai nói nữa, bởi vì trang phục thái giám màu đỏ thêu trăn cũng đã thể hiện thân phận của hắn là nhất phẩm tổng quản thái giám Long Nghi điện, là người rất được hoàng đế bệ hạ tin nhiệm - Thường Toàn Hóa.

Thường Toàn Hóa nhìn không chớp mắt, thanh âm không lớn không nhỏ: “Hoàng thượng có chỉ, mỗi tổ ba người tiến điện tuyển cử.”

Chúng tú nữ đồng loạt hành lễ: “Cẩn tuân ý chỉ bệ hạ.”

Sau đó, Thường Toàn Hóa lấy một quyển sổ con từ trên mâm được thái giám phía sau hắn bưng theo, tất cả tú nữ đều bắt đầu trở nên khẩn trương.

Gọi ra tên của ba vị tú nữ, Thường Toàn Hóa mang theo ba vị tú nữ khẩn trương cùng kích động rời đi. Sáu vị thái giám theo tới chỉ có hai người rời đi, còn lại bốn người canh giữ ở cửa ngự hoa uyển.

Kỷ Trà Huyền ngẩng đầu, thấy ánh mắt của Kỷ Trà Phù cùng đại bộ phận tú nữ đều nhìn ra cửa. Kỷ Trà Huyền chú ý tới Kỷ Trà Phù đang nắm chặt hai tay, hiển nhiên đích tỷ bình thường luôn đoan trang xinh đẹp cũng có lúc sẽ khẩn trương.

Ước chừng hai nén hương, ngoài ngự hoa uyển lại có thêm người tới, bất quá lần này không phải là Thường Toàn Hóa, mà là một thái giám bình thường, thái giám này sau khi lại đọc tên của ba vị tú nữ liền đưa người đi, các tú nữ không biết tình hình đều có sắc mặt khác nhau.

Có một vài tú nữ trong ngự hoa uyển bắt đầu sửa sang lại cách ăn mặc, Kỷ Trà Phù đi trong vườn hoa hái một đóa tường vi nở rộ, sau đó cài bên cạnh ngọc trâm bướm, hai con bướm bay nhẹ nhàng như bị hoa hấp dẫn, có vẻ đặc biệt có ý vị.

Kỷ Trà Huyền có thể tưởng tượng được ý vị này chắc chắn có thể hấp dẫn sự chú ý của người khác, sau đó Kỷ Trà Phù lại ngâm một bài thơ hợp với tình hình, nhất định có thể làm cho người ta nhìn với cặp mắt khác.

Kỷ Trà Phù phát hiện ánh mắt của Kỷ Trà Huyền, nàng cười cười, rồi quan sát đến cách thứ muội trang điểm, một thân quần lụa mỏng lục sắc, tuy rằng không đẹp để quý giá nhưng cũng đủ tinh xảo, mái tóc đen tuyền dùng hai chiếc trâm ngọc bích cài ở phía sau thành một búi tóc đơn giản, búi tóc không kéo toàn bộ mái tóc lên, mà có vài sợi tóc mềm mại rủ xuống bên hông, có vẻ phá lệ tươi mát, trên trán cũng có một vài sợi tóc mềm mại tinh tế rủ bên gò má, làm cho người ta cảm thấy khả ái.

Cách trang điểm như thế lại làm nàng cảm thấy tứ muội càng đẹp thêm vài phần, quả nhiên không hổ là do Nguyệt di nương am hiểu nhất trang điểm dạy dỗ.

Phẩm cấp trong hậu cung:

Hoàng hậu

Nhất phẩm hoàng quý phi

Nhất phẩm quý phi

Nhị phẩm Huệ phi, Thục phi, Hiền phi, Đức phi

Nhị phẩm phi

Tam phẩm chiêu nghi

Tam phẩm thực nghi

Tứ phẩm quý tần

Tứ phẩm tần

Ngũ phẩm tiếp dư

Ngũ phẩm dung hoa

Lục phẩm tu hoa

Lục phẩm lương viện

Thất phẩm quý nhân

Thất phẩm mỹ nhân

Bát phẩm tài tử

Bát phẩm lương nhân

Cửu phẩm thương tại

Cửu phẩm thái nữ

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đại Tuyển Tú Nữ

Hai canh giờ sau, tiểu thái giám lại quay lại, trong ba người đi vào có tên Kỷ Trà Phù. Kỷ Trà Phù mỉm cười, cùng hai vị tú nữ còn lại ra khỏi ngự hoa uyển.

Lúc này trong uyển cũng còn lại ba mươi vị tú nữ, có lẽ là chờ đã lâu, hay là do muốn giảm bớt khấn trương trong lòng, một nhóm tú nữ bắt đầu cùng người khác bắt chuyện vài câu.

Kỷ Trà Huyền thoát nhìn không giống người có thể trúng tuyển, nên cũng không có mấy người tiến đến cùng nàng nói chuyện lời kéo tình cảm, nàng một mình đứng ở một bên cũng vui vẻ tự tại.

Lúc này, một nữ tử có diện mạo thanh tú lại mang theo khí chất thư hương đi về phía nàng, Kỷ Trà Huyền nhận ra nàng ta, là đích nữ của lục phẩm quốc tử giám cũng tể Trương Vũ Oánh, nàng ta và mẫu thân đã từng đến Kỷ gia bái phỏng, cho nên nàng cũng quen biết.

Tuy rằng bộ dáng thanh tú của Trương Vũ Oánh nếu so sánh với nàng thì cũng không hơn, nhưng nàng ta lại có tài năng xuất chúng, thậm chí thanh danh tài nữ của nàng ta cũng đứng đầu trong nhóm tài nữ ở kinh thành, khả năng trúng tuyển của nàng ta so với Kỷ Trà Phù cũng không kém nhiều lắm.

“Muội muội trông rất nhân nhã ung dung, làm tỷ tỷ thật hâm mộ.”

Kỷ Trà Huyền cười nói: “Nếu như Trà Huyền khấn trương có thể khiến bản thân trở nên mỹ mạo vô song, Trà Huyền cũng không ngại thu lại tâm tình nhân nhã khấn trương chờ đợi cùng các vị tỷ muội.”

Trương Vũ Oánh “Xì” một tiếng, che miệng khẽ cười nói: “Muội muội vẫn thú vị giống như trước đây.”

Kỷ Trà Huyền trong lòng không vui, trước kia nàng ta một cái liếc mắt cũng không thèm nhìn nàng, luôn cảm thấy lời nói cử chỉ của nàng không đủ văn nhã, vì thế nàng thật không thèm để ý nói: “Làm tỷ tỷ chê cười rồi.”

Trương Vũ Oánh cẩn thận đánh giá lại Kỷ Trà Huyền, bộ dáng thanh thuần, ánh mắt trong suốt, nhớ tới lời nói ngốc nghếch trước kia của nàng, nàng ta cho rằng Kỷ Trà Huyền là một người đơn thuần.

“Trà Phù muội muội lần này không biết có thể trúng tuyển hay không?” Trương Vũ Oánh tỏ vẻ sầu u u cảm thán nói.

Kỷ Trà Huyền tự biết gương mặt này của nàng rất dễ lừa gạt người khác, nàng do dự nói: “Tỷ tỷ hẳn là có thể.”

“Hẳn là?” Trương Vũ Oánh hỏi.

Kỷ Trà Huyền né tránh ánh mắt của Trương Vũ Oánh, cúi đầu không nói chuyện.

Trong lòng Trương Vũ Oánh căng thẳng, nhưng cũng không thể hiện trên mặt. Sau đó thập phần vui vẻ cùng Kỷ Trà Huyền nói chuyện phiếm, trong lòng Kỷ Trà Huyền dù cảnh giác, nhưng trên mặt vẫn ra vẻ thật cao hứng cùng Trương Vũ Oánh nói chuyện.

Hàn huyền một lát, khi thái giám một lần nữa xuất hiện tại cửa liền gọi tên Trương Vũ Oánh.

Trương Vũ Oánh vội vàng đứng lên, bộ dáng thanh tú lộ ra khí chất tài nữ thanh tao. Kỷ Trà Huyền hơi hơi cúi đầu, tiếp tục xem đóa hoa tường vi bên cạnh.

Một nhóm lại một nhóm tú nữ rời đi, sau ba canh giờ, tuy rằng trời vẫn nóng bức như trước, nhưng mặt trời lúc này đã chậm rãi lặn về phía tây.

“Triệu Y Vân, Tôn Thái Nhi, Kỷ Trà Huyền, ba vị cô nương xin mời đi cùng nô tài.” Tiểu thái giám cung kính nói. Ba người Kỷ Trà Huyền cùng Triệu Y Vân, Tôn Thái Nhi lên tiếng trả lời, sau đó đi theo tiểu thái giám cùng đi ra ngoài ngự hoa uyển.

Vòng qua hành lang thật dài, một tòa Bách Hoa Lâm viên xuất hiện tại trước mặt ba người.

Đi vào Bách Hoa Lâm viên, Kỷ Trà Huyền mơ hồ có thể nhìn thấy đồ án minh hoàng (đồ án chạm trổ bằng vàng) ở phía trước.

Khi sắp đến nơi, có một tổ ba tú nữ phía trước đang ngơ ngác được hạ nhân đỡ ra, hai mắt vô thần, thần sắc thê thảm, xem ra là không được chọn rồi.

Việc này càng làm ba người mới vào trò nên lo lắng hơn.

Đến phía trước Nguyệt Ảnh môn, tiểu thái giám liền dừng lại. Nhan sắc của Kỷ Trà Huyền cùng hai người Triệu Y Vân, Tôn Thái Nhi cũng không chênh lệch nhiều, điều này làm cho Kỷ Trà Huyền hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng tuyển chọn công bằng, nhưng nếu nàng cùng đội với một tuyệt sắc mỹ nhân, tỷ lệ nàng được tuyển chọn sẽ nhỏ đi rất nhiều.

Ba người yên tĩnh đứng một bên.

Khi bên trong truyền đến “Tuyển Triệu Y Vân, Tôn Thái Nhi, Kỷ Trà Huyền yết kiến”, Triệu Y Vân liền đi lên đứng trước, Tôn Thái Nhi đi ở giữa, Kỷ Trà Huyền đi cuối cùng.

Cúi đầu, đều nhìn không chớp mắt chậm rãi đi về phía trước.

Không lâu sau, trước mắt các nàng liền xuất hiện ba loan giá, các nàng liền dừng lại cách loan giá chạm vàng mười bước, sau đó xoay mặt về phía loan giá, cũng không dám ngẩng đầu.

“Triệu Y Vân kiến giá!” Một trong ba lão thái giám cầm một quyển tập con ra truyền.

Triệu Y Vân tiến lên một bước, dập đầu hành lễ: “Thần nữ Triệu Y Vân, nữ nhi công bộ thị lang khấu kiến Ngô hoàng vạn tuế, bái kiến thái hậu nương nương thiên tuế! Hoàng hậu nương nương thiên tuế!”

Giọng nói nghe hơi run run, bất quá cuối cùng nàng ta cũng không mắc sai lầm.

Nàng ta vẫn duy trì tư thế hành lễ, nhưng ba người đứng đầu không ai lên tiếng. Áp lực vô hình này, ở trong lòng Triệu Y Vân, còn lợi hại hơn đặt đao trên cổ.

Thân thể Triệu Y Vân cứng ngắc, cảm giác rằng mình không làm cho ba người đứng đầu này có hứng thú, sắc mặt của nàng xám trắng.

Lúc này, một giọng nói ôn hòa cất lên: “Đứng lên đi!” Là thanh âm của hoàng hậu.

Triệu Y Vân đứng lên, thân mình lại có chút lung lay sắp đổ, nhưng nàng ta vẫn cố chống đỡ thân thể, bằng không trước mặt hoàng thượng làm mất lễ nghi, nàng ta không chịu nổi trách nhiệm.

Hoàng hậu xem bộ dáng Triệu Y Vân, thấy hoàng đế không có hứng thú, thái hậu cũng không có ý kiến, nàng liền phát tay ra hiệu cho thái giám.

Thần trí Triệu Y Vân vẫn mờ mịt, mãi đến khi thái giám đến bên người nàng đây, nàng ta vẫn chưa lấy lại được tỉnh thần. Nhìn Triệu Y Vân bị kéo xuống, Tôn Thái Nhi đứng vị trí thứ hai cả người cũng lung lay sắp đổ, lão thái giám đang muốn gọi tên, Tôn Thái Nhi liền hôn mê, Kỳ Trà Huyền ngạc nhiên.

”Đẫn đi!” Hoàng đế rốt cục mở miệng.

Lại có thái giám đỡ Tôn Thái Nhi ra ngoài, hoàng đế chỉ về phía Kỳ Trà Huyền, nói: “Không cần gọi tên, người tự mình nói đi!”

Kỳ Trà Huyền tiến lên một bước, nhẹ giọng nói: “Thư nữ Kỳ Trà Huyền của lễ bộ lang trung Kỳ Lâm Đan khấu kiến Ngô hoàng vạn tuế, thái hậu nương nương, hoàng hậu nương nương thiên tuế thiên thiên tuế!”

Ba người có ấn tượng không tệ với vị tú nữ không chút luống cuống này, dù sao có hai người lúc trước đối lập, chênh lệch này lại càng lớn, tự nhiên nàng liền có vẻ ưu tú.

Lại là một mảnh tĩnh lặng.

Kỳ Trà Huyền thân mình vẫn không nhúc nhích, thái hậu thấy nàng trang điểm nhẹ nhàng khoan khoái, liền hỏi: “Kỳ Trà Huyền? Tâm tư cũng thật khéo!”

Kỳ Trà Huyền cúi đầu, cũng không vì thái hậu khen ngợi mà thất lễ.

”Người có tài nghệ gì?”

Kỳ Trà Huyền nói: “Bẩm thái hậu nương nương, thần nữ từng luyện đàn tranh.”

Thái hậu vung tay lên, lập tức có thái giám ôm ra một cây đàn tranh đưa tới bên người Kỳ Trà Huyền, lại có một vị thái giám chuyển bàn qua để một bên.

Kỳ Trà Huyền vẫn bất động như cũ, không có người lên tiếng, nàng không thể động.

Thái hậu nói: “Quả là một người hiểu lễ nghĩa! Kỳ Trà Huyền, người đứng lên đàn cho ai gia, hoàng thượng và hoàng hậu một khúc!”

Kỳ Trà Huyền thi lễ rồi mới đứng dậy.

Nhẹ nhàng ngồi ở ghế tựa, nhìn vào cây đàn, trong mắt nàng phảng phất chỉ có đàn tranh.

Đàn tranh leng keng thùng thùng uyển chuyển, như dòng nước chảy róc rách, mưa phùn tích tích, tĩnh tế lắng nghe, khúc nhạc này lại có thể giảm đi những lo lắng trong lòng, làm cho tâm cảnh trở nên bình thản, càng khó là, phật tính trong khúc nhạc này thấp phần nồng hậu.

Thái hậu hơi hơi nhắm mắt, có vẻ như đang đắm chìm trong khúc nhạc.

Tâm tình Hoàng đế thả lỏng, vốn xem tú nữ cả một ngày, hẳn cũng mệt mỏi, bất quá nghe xong khúc đàn này, hẳn cảm giác thoải mái rất nhiều. Hoàng hậu nhìn chăm chú Kỳ Trà Huyền với bộ dạng vô tâm của nàng, trọng tài nghệ mà không trọng tâm, lại chỉ có một khuôn mặt không mấy xuất chúng dưới bóng của rất nhiều hậu cung tuyệt sắc mỹ nhân, nhìn lướt qua cuốn tập trong tay, thư nữ! Hoàng hậu yên tâm!

Khúc nhạc ngừng, thái hậu mở mắt ra, nói: “Tốt lắm! Tốt lắm!”

Hoàng đế khẽ cười: “Mẫu hậu đã thích, liền lưu lại được chứ?”

Thái hậu cười liếc Hoàng đế một cái, nhìn về phía hoàng hậu: “Hoàng hậu cảm thấy như thế nào?”

Hoàng hậu cười nói: “Cô nương này đàn rất tốt, khiến nhi thần cũng thực thích thú!”

Thái hậu gật gật đầu, nhìn về phía hoàng đế nói: “Hoàng thượng làm chủ đi!”

Hoàng đế nhìn nữ tử ngồi bên đàn tranh, nói: “Ban thưởng ngọc bội!”

Trong lòng Kỳ Trà Huyền thở dài nhẹ nhõm một hơi, từ bên đàn tranh đứng dậy, tiếp nhận ngọc bội thái giám đưa qua, sau đó nâng lên thi lễ: “Tạ hoàng thượng, thái hậu nương nương, hoàng hậu nương nương ân điển!”

Hoàng đế gật gật đầu, sau đó phát tay.

Lập tức có một thái giám cung kính kêu lên: “Tiểu chủ nhân, thỉnh đi theo nô tài!” Thanh âm cung kính hơn mấy lần so với thái giám lúc trước mang nàng đi tham tuyển.

Kỳ Trà Huyền cúi người lui xuống.

Bộ dáng trang điểm này vốn là để hợp khẩu vị của thái hậu, hơn nữa ngày hè ánh nắng chói chang, trang điểm thanh nhã nhẹ nhàng khoan khoái tự nhiên làm cho người ta trước mắt sáng ngời. Cũng không bị mất điểm ở trong lòng hoàng thượng cùng hoàng hậu, về phần khúc đàn kia, Kỳ Trà Huyền đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, nhiều khúc đàn thâm ý cũng không phải không có ưu thế, dù sao giữa hậu cung vốn nhiều tài năng vô song, nhóm tú nữ đi vào lúc trước cũng có người có tài đánh đàn hơn người, cùng với người khác phân tranh, phơi bày tài nghệ của bản thân. Không bằng lui về phía sau một bước

chọn một khúc nhạc làm người ta thoải mái. Hơn nữa thái hậu tin phật, trong khúc đàn mang theo thiền ý càng là lựa chọn tốt nhất.

Hoàng đế hiểu thuận, dù không bị rung động, nhưng vì thái hậu cùng với hậu cung lại không cần một người ở lâu, nàng liền thêm một phần thắng lợi!

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Trúng Tuyển Gặp Mặt

“Tiểu chủ nhân, đây là lối lên đài, trên đài đã có vài vị tiểu chủ đang chờ, hôm nay tú tuyển xong, sẽ có ý chỉ tới, còn thỉnh tiểu chủ an tâm một chút chờ đợi!”

Ký Trà Huyền trong tay thường thức ngọc bội được ban thưởng, khẽ gật đầu nói: “Làm phiền công công!”

Tiểu thái giám cúi mình càng thấp, cũng không bởi vì được Ký Trà Huyền khách khí mà vui mừng hay tự hào.

Ký Trà Huyền nhẹ nhàng đi lên, đến cửa lối lên nàng dừng lại. Điều chỉnh tốt biểu cảm, thân nhiên đi vào.

Quả nhiên, tú nữ trên đài nhất tề quay lại nhìn về phía nàng.

Ký Trà Huyền đếm, có sáu người, sáu người này xinh đẹp quý khí có, thanh lệ thoát tục có, đoan trang xinh đẹp cùng tài học phi phàm cũng có, thậm chí còn có ôn nhu như nước, ngây thơ non nớt!

Này... chọn lựa thật đặc sắc.

Thật trùng hợp, tỷ tỷ Ký Trà Phù của nàng, còn có Trương Vũ Oánh đều ở đây. Ký Trà Phù sững sốt, muội muội nàng thế mà cũng trúng tuyển?

Trương Vũ Oánh ánh mắt lóe lên, những tú nữ còn lại đa số đều đánh giá, người tò mò cũng không thiếu.

Ký Trà Huyền dựa theo quy củ làm một cái bình lễ với các vị tú nữ được chọn.

Hai quý nữ quần áo quý khí hơi hơi vượt tầm, hai người khác cũng mỉm cười khẽ nhún người đáp lễ. Chỉ có Ký Trà Phù cùng Trương Vũ Oánh là bước đến.

“Chúc mừng muội muội.” Ký Trà Phù lời kéo cánh tay Ký Trà Huyền, thân thiết nói.

Trên mặt Ký Trà Huyền mang theo thần sắc cao hứng, nói: “Cảm ơn tỷ tỷ!”

Ký Trà Phù thấy thế, nhỏ giọng nhắc nhở nói: “Tuy rằng là việc vui, gia thế chúng ta trong số những người ở đây cũng chỉ là trung đẳng, không nên thể hiện hết vui mừng lên mặt.”

Ký Trà Huyền ngẩn ra, nhìn Ký Trà Phù.

Ký Trà Phù sửa sang lại vạt áo cho Ký Trà Huyền, rồi nhìn lướt qua hai vị quý nữ kia nói: “Hai vị quý nữ kia, một vị là cháu ruột tả tướng, tên là Chung Tĩnh Linh, một vị khác là đại nữ nhi của trường công chúa, con gái út của Văn Viễn Hầu - Chu Tiểu Vi, hai người này đều có gia thế lớn, vạn vạn không thể đắc tội!”

Ký Trà Huyền gật gật đầu.

Ký Trà Phù nói tay, dẫn Ký Trà Huyền đi đến bên người Chung Tĩnh Linh, Chung Tĩnh Linh thoát nhìn khá nhu hòa, bộ dạng cũng là thanh lệ vô song.

Chung Tĩnh Linh nói: “Ký tiểu thư, đây là thứ muội người sao, bộ dạng thật thanh tú dễ nhìn!”

Ký Trà Phù gật đầu nói: “Đúng vậy, là muội muội của ta, còn phải nhờ Chung tiểu thư chiếu cố nhiều!”

Trong lòng Ký Trà Huyền không mấy vui vẻ, mẹ cả muốn tỷ tỷ kết giao với quý nữ, chẳng phải nàng, bất quá loại tình huống này, nàng cũng không thể biểu lộ sự bất mãn.

“Chung tiểu thư bộ dạng thật xinh đẹp!”

Chung Tĩnh Linh sững sốt, nhìn Ký Trà Huyền, thấy ánh mắt nàng rất sáng, nàng ta cười nói: “Muội muội quá khen, ta thấy muội muội cũng... rất đáng yêu.”

Kỷ Trà Huyền mặt lộ vẻ vui mừng, thần sắc cũng nhu hòa rất nhiều.

Kỷ Trà Phù trong lòng kêu khổ, thế nào lại vẫn không biết thu liễm biểu cảm, lại nhớ tới tính tình ở nhà của nàng, Kỷ Trà Phù đáng ra không nên ôm hi vọng làm gì.

Thật không biết nàng làm sao lại trúng tuyển được? Hi vọng đừng gây thêm phiền toái cho gia tộc!

“Kỷ gia muội muội, Chung tỷ tỷ xinh đẹp, chẳng lẽ tú nữ chúng ta không xinh đẹp?” Chu Tiêu Vi trêu ghẹo nói.

Tuy rằng là trêu ghẹo, nhưng nếu trả lời không tốt, không đắc tội với những tú nữ khác, thì chính là đắc tội với Chung Tĩnh Linh.

Kỷ Trà Huyền nhìn Chu Tiêu Vi kinh diễm, trên mặt mang theo một chút thất vọng, nói: “Đều xinh đẹp, không giống ta!”

Chu Tiêu Vi “Xì” một tiếng, nàng cảm thấy tú nữ này biểu cảm thật thú vị!

Trong lòng Kỷ Trà Phù buồn lòng, bắt quá lại lập tức cảnh giác, đó là lời thật lòng hay có suy tính? Không chỉ có là Kỷ Trà Phù, những người còn lại ngoài mặt tuy rằng tươi cười, nhưng trong lòng mang theo lo lắng.

Kỷ Trà Phù giới thiệu với nàng hai người còn lại.

Một người là thứ nữ của Ngũ phẩm Binh bộ quản lĩnh Vương U Vân, một người là đích nữ của Lục phẩm hàn lâm tu soạn Khương Tú Thư. Kỷ Trà Huyền cũng cùng các nàng làm quen.

Trương Vũ Oánh cười hỏi: “Muội muội trúng tuyển là được hoàng thượng coi trọng?”

Kỷ Trà Huyền trên mặt có chút ngượng ngùng, nói: “Quả thật là bệ hạ nói lưu lại.”

Các tú nữ khác lập tức cảnh giác, Kỷ Trà Phù thầm hận Trương Vũ Oánh, loại chuyện tuyển tú được coi trọng này có thể tùy tiện nói ra?

Trương Vũ Oánh cười nói: “Nói vậy bệ hạ rất có cảm tình với muội muội?”

Kỷ Trà Huyền còn chưa nói chuyện, Kỷ Trà Phù đã nhân nhạ nói: “Các tỷ muội ở đây có thể trúng tuyển, có ai lại không được bệ hạ coi trọng.”

Mọi người nghĩ nghĩ, cũng cảm thấy có lý.

Trương Vũ Oánh có chút không cam lòng, Kỷ Trà Phù kéo tay Kỷ Trà Huyền, đi theo bên cạnh nàng.

Trong góc, Kỷ Trà Huyền lại bị cảnh cáo .

Nàng cúi đầu, nói: “Có chuyện gì đâu, dù sao mọi người cũng đều biết hết.”

Kỷ Trà Phù nghiêm túc nói: “Tuy là như thế, nhưng chuyện của bệ hạ, thái hậu nương nương và hoàng hậu nương nương sao có thể tùy ý nghị luận?”

Kỷ Trà Huyền cả kinh, nàng che miệng lại, liên tục gật đầu.

Kỷ Trà Phù thờ dãi: “Thôi, nghe nhiều nói ít, chớ chọc phiền toái!”

Kỷ Trà Huyền lại gật đầu.

Đang nói, bên ngoài lại có tiếng bước chân.

Kỷ Trà Phù và Kỷ Trà Huyền quay đầu lại, chỉ chốc lát sau, một nữ tử xinh đẹp tuyệt trần tiến vào, thấy mọi người đều nhìn nàng, lại rút lui về đằng sau.

Kỷ Trà Huyền trong lòng thầm chú ý, có thể ở điện trước trúng tuyển, không phải loại không có dũng khí đối mặt với các tú nữ khác. Nàng ta muốn khoác lác mặt nạ nhất gan, Kỷ Trà Huyền tự nhiên sẽ không vạch trần, đến hậu cung, có ai không đeo mặt nạ?

Nhìn thấy các vị tú nữ khác tiến lên chào hỏi nữ tử tên Lưu Uyển Như này, Kỷ Trà Huyền nhìn Kỷ Trà Phù đang ngồi im bên cạnh. Nàng nói: “Tỷ tỷ, tân tú nữ đến, chúng ta qua chào hỏi một tiếng!”

Kỷ Trà Phù kéo tay Kỷ Trà Huyền, nói: “Tính tình muội lỗ mãng, đi qua còn không sợ dọa người ta!” Kỷ Trà Phù nói chuyện không hạ thấp âm lượng, cho nên mọi người ở đây đều nở nụ cười.

Kỷ Trà Huyền có chút xấu hổ, nàng vội vàng nhìn về phía Lưu Uyển Như, Lưu Uyển Như bị ánh mắt nóng cháy của Kỷ Trà Huyền chiếu đến làm cả kinh lui về phía sau một bước, “Kỷ... Kỷ tiểu thư!”

Kỷ Trà Huyền thu hồi ánh mắt, than thở một câu, thật sự là nhất gan!

Kỷ Trà Phù kéo tay Kỷ Trà Huyền, Kỷ Trà Huyền cúi đầu.

”Lư tiểu thư không cần coi chúng ta là người xa lạ, muội muội từ nhỏ chính là như thế, nàng không có ác ý.” Kỳ Trà Phù nói với Lư Uyển Như.

Lư Uyển Như cả kinh, vội vàng nói: “Làm sao có thể? Kỳ tiểu thư... Là Uyển Như nhát gan, Uyển Như nên xin lỗi Kỳ tiểu thư mới phải!” Nói xong, còn thi lễ với Kỳ Trà Huyền.

Kỳ Trà Huyền đáp lễ, cũng không nói chuyện, nàng nhìn Lư Uyển Như làm ra vẻ như đem nàng trở thành bệnh dịch mà tránh xa!

Trong lòng mọi người đều có suy nghĩ, một lúc sau liền an tĩnh lại.

Lư Uyển Như biểu hiện thập phần bất an, hơn nữa luôn luôn cúi đầu, nhìn thế nào cũng không ra sơ hở!

Kỳ Trà Huyền cười trong lòng, nàng rất không kiên nhẫn nhìn ngang ngó dọc, làm cho người ta cảm thấy nàng chính là một người không thể ngồi yên một chỗ được.

Cuối cùng cũng kết thúc một ngày, sau Lư Uyển Như, cũng không có thêm người nào tiến vào, cho nên tú nữ ở kinh thành tham gia dự tuyển tú được chọn tám người. Kế tiếp còn có bảy ngày duyệt tuyển tú nữ ở các châu phủ khác, cho nên, những tú nữ ngày đó trúng tuyển còn có thể ở nhà ngày ngày thêm bảy ngày!

Sau khi thái giám tuyên đọc ân điển của hoàng hậu được ở nhà 7 ngày, có tám cỗ kiệu đi đến dưới đài.

Tám người Kỳ Trà Huyền đi xuống đài, sau đó bước vào cỗ kiệu.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Thái Độ Trong Nhà

Bên ngoài Kỳ phủ, cửa chính mở rộng, Kỳ Lâm Đan cùng thê tử Trịnh thị đỡ lão phu nhân Mạnh thị chờ ở ngoài cửa, cùng một phụ nhân đứng ở phía sau bọn họ, nàng là mẹ đẻ Kỳ Trà Huyền - Nguyệt di nương, vốn làm thiếp thất thì không được xuất hiện ở đây, nhưng theo tin truyền về, Kỳ Trà Huyền cũng trúng tuyển, cho nên mới được phá lệ.

Theo sau vẫn bồi là Kỳ gia, trưởng tử Kỳ Minh Lễ, thứ nữ tam nữ nhi Kỳ Trà Oánh, thứ tử Kỳ Minh Ích.

Hai cỗ kiệu chậm rãi xuất hiện trong tầm mắt của mọi người, trên mặt mọi người đều mang theo vui sướng.

Kiểu cung hạ xuống, Kỳ Trà Phù và Kỳ Trà Huyền từ trong cỗ kiệu đi ra, Kỳ Trà Huyền đi sau Kỳ Trà Phù, điều này làm cho Trịnh thị thật vừa lòng.

Kỳ Lâm Đan đang muốn hành lễ, liền lập tức được Kỳ Trà Phù nâng dậy.

Nhưng đằng sau là một đội thị vệ vây quanh ở Kỳ phủ, một khi trúng tuyển, chính là người trong hoàng gia. Kỳ Trà Phù nói lòng tay, tùy ý để người nhà hành lễ với nàng và Kỳ Trà Huyền.

”Vi thần / thần phụ bái kiến hai vị tiểu chủ!”

Kỳ Trà Phù vội vàng kêu mọi người đứng dậy, Kỳ Trà Huyền giống như hoàn toàn nghe theo tỷ tỷ, không nói một lời nào.

Chờ mọi người đứng dậy, Kỳ Trà Phù và Kỳ Trà Huyền đi vào trước tiên, đến đại sảnh, còn có hai vị ma ma hầu hạ trong cung đứng ở bên người Kỳ Trà Phù cùng Kỳ Trà Huyền.

Kỳ Lâm Đan và nam nhân Kỳ gia dừng lại bên ngoài, chỉ để Mạnh thị, Trịnh thị cùng Nguyệt di nương, Kỳ Trà Oánh tiến vào. Nam nữ khác biệt, cho dù có là người thân.

Lại hành lễ một lần nữa.

Kỳ Trà Huyền hoàn toàn trầm mặc, mặc kệ Kỳ Trà Phù nói chuyện.

Kỳ Trà Phù cùng mẫu thân bà nội nói vài câu, nhìn Nguyệt di nương vẫn biết vâng lời như cũ, trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng chỉ sợ muội muội trúng tuyển, Nguyệt di nương gây rối làm gia đình không yên.

Không nghĩ tới, Nguyệt di nương thoạt nhìn có chút mạnh mẽ hôm nay lại biết quy củ như thế! Người khác không nhìn thấy, nhưng nàng ngồi ở ghế trên nên thấy hết, muội muội vài lần muốn nói, đều bị Nguyệt di nương trừng mắt nhìn. Nghĩ đến là biết nặng nhẹ.

”Tam muội chuẩn bị đính hôn?” Kỳ Trà Phù hỏi.

Trịnh thị vội vàng nói: “Tam cô nương được trưởng tử của Chu quốc công coi trọng, chuẩn bị mang về làm thiếp!”

Kỳ Trà Phù gật gật đầu, nói: “Cũng là một cái duyên phận!” Trưởng tử của Chu quốc công chính là Chu quốc công tương lai, chỉ là một thứ nữ quan ngũ phẩm có thể trở thành tiểu thiếp Chu quốc công tương lai đúng là một mối hôn sự tốt, phải biết rằng trên đời này, tiểu thiếp còn có thể diện hơn so với thiếp thất di nương.

Kỳ Trà Oánh tự mình cũng vừa lòng, đích thứ có khác, thứ nữ nếu không gả cho kẻ có địa vị thấp, chính là làm tiểu thiếp cho người ta, Chu quốc công phủ tốt xấu gì cũng là nhà công hầu, còn có quyền lực hơn so với quan lại bình thường. Trở thành tiểu thiếp của Công Hầu phủ còn có thể diện hơn so với chính thất phu nhân quan Ngũ phẩm, nếu tương lai có thể sinh con nối dõi cho quốc công phủ, thậm chí còn có thể được phong cáo mệnh.

Kỳ Trà Huyền ở một bên cảm thấy quả nhiên là thế, mẫu thân cũng không để thứ nữ gả thấp bình thân cả đời, tam tỷ gả cho Chu quốc công phủ, tuy rằng không được lợi gì, nhưng một khi nhị tỷ sinh được hoàng tử, Chu quốc công sẽ là một phần trợ lực của Kỳ gia cùng nhị tỷ. Nếu nàng không được lựa chọn, phỏng chừng nàng cũng bị tổng xuất đi làm tiểu thiếp, trải đường cho tương lai của nhị tỷ.

Kỳ Trà Phù gọi Kỳ Trà Oánh tiến lên, sau đó cởi một bộ vòng trên tay ra, bởi vì tuyền tử, cho nên hôm nay Kỳ Trà Phù trang điểm tự nhiên quý phái, bộ vòng tay này cũng là vật quý trọng.

”Tam muội xuất giá, làm tỷ tỷ ta sợ cũng không thể tham gia, vật này liền cho muội!”

Kỳ Trà Oánh biết về sau cũng phải dựa vào vị tỷ tỷ này, lập tức cảm kích nhận lấy.

”Tạ tiểu chủ ban ân!”

Kỳ Trà Huyền nhìn Kỳ Trà Phù tặng đồ này nọ, Nguyệt di nương hơi hơi ngẩng đầu, nhắc nhở nàng một chút, Kỳ Trà Huyền cười thầm trong lòng, người mẹ đẻ này của nàng thật đúng là cực kì thông minh.

Giờ phút này, nàng không thể cùng đích tỷ tranh giành.

Ở mặt ngoài, Kỳ Trà Phù cùng Kỳ Trà Huyền, người sáng suốt vừa nhìn đã biết tương lai ai sẽ được sủng ái. Kỳ Trà Huyền nếu cùng Kỳ Trà Phù tranh chấp trong nhà, đương nhiên sẽ làm người nhà không vui, như vậy ngược lại không có lợi.

Vì thế Kỳ Trà Huyền không lên tiếng, Kỳ Trà Oánh hơi hơi kinh ngạc, nếu là tứ muội trước kia, trúng tuyền vào cung, loại sự tình hãn diện này, nàng tất sẽ không bỏ qua, hiện giờ...

Nàng hơi hơi ngẩng đầu, phát hiện Kỳ Trà Huyền nhìn Nguyệt di nương.

Kỳ Trà Oánh thở dài trong lòng, tứ muội như vậy, là nhờ mẫu thân thông minh. Chẳng qua, Nguyệt di nương cũng không ngờ tới tứ muội sẽ trúng tuyền. Trước kia tận lực không thân cận tứ muội là vì muốn mẫu thân yên tâm, hiện tại xem ra đẩy lại là một mối họa.

Kỳ Trà Phù cùng Mạnh thị Trịnh thị càng vừa lòng, ánh mắt nhìn Nguyệt di nương cũng càng ảm áp.

Cùng nhau nói một lát, lần gặp mặt này mới kết thúc.

Kỳ Trà Huyền mang theo Trương ma ma từ trong cung ra trở về khuê phòng.

Trong phòng đã hoàn toàn thay đổi, Kỳ Trà Huyền có chút giật mình. Trương ma ma ở đại sảnh đã quan sát cách hai vị tiểu ứng xử, trong lòng thập phần không vui khi phải hạ hạ vị tiểu chủ tử không xuất sắc cũng không thông minh này.

Hiện tại nhìn biểu cảm của Kỳ Trà Huyền, trong mắt càng thêm khinh thường. Trở thành nữ nhân của hoàng gia, đồ dùng đương nhiên sẽ không tầm thường như khi nàng là thứ nữ.

”Tiểu chủ tử, lão nô đi thu xếp đồ ăn tối cho ngài!”

Kỳ Trà Huyền cười nói: “Làm phiền Trương ma ma!”

Trương ma ma hành lễ, sau đó lui ra.

Kỳ Trà Huyền đi vào phòng, trên mặt nơi nào còn bộ dáng kinh ngạc hưng phấn, thực mệt a, mới đóng kịch như vậy một thời gian nàng đã cảm thấy mệt!

Vị Trương ma ma này so với Bình ma ma bên người Kỳ Trà Phù càng dễ lừa hơn, nàng cảm thấy thật may mắn.

Trong cung phái ma ma tới tạm thời phục vụ tú nữ, trên cơ bản là người của vài vị chủ tử trong hậu cung, Kỳ Trà Huyền chỉ cần không làm sai quy củ, vừa vận đóng kịch cho mấy nữ nhân ở trong hậu cung xem.

Bữa tối được đem lên, so với trước kia còn phong phú hơn một chút, nàng cũng trở thành giai cấp đặc quyền!

Dùng xong bữa tối, đang muốn đi ngủ, lại có nha hoàn thông báo, Nguyệt đi nương cầu kiến.

Kỷ Trà Huyền đã sớm dự đoán được, lập tức trở nên hưng phấn, Trương ma ma nhíu mày: “Tiểu chủ tử!”

Kỷ Trà Huyền vội vàng ngồi xuống, ho nhẹ một tiếng: “Mời Nguyệt đi nương tiến vào.”

Trương ma ma thế này mới đứng dậy mở cửa.

Nguyệt đi nương liếc mắt nhìn Trương ma ma một cái, vô cùng lễ phép thỉnh an.

“Nô tì thỉnh an tiểu chủ tử!”

Kỷ Trà Huyền vội vàng gọi bà đứng lên.

Nguyệt đi nương chậm rãi đứng dậy, nhìn nhìn Trương ma ma, Trương ma ma là người trong cung, sao lại không rõ tình huống lúc này! Tuy rằng khinh thường Kỷ Trà Huyền, nhưng vẫn phải cho nàng thể diện. Vì thế, Trương ma ma thi lễ xong, liền lui xuống.

Cửa phòng vừa khóa, Nguyệt đi nương cũng không lập tức nói chuyện, nàng cẩn thận nghe ngóng ngoài cửa sổ cửa một lát, lúc này mới yên tâm! Kỷ Trà Huyền kêu lên: “Di nương!”

Nguyệt đi nương nhìn về phía Kỷ Trà Huyền nói: “Di nương từ nhỏ không chăm sóc con kỹ, nên mới dưỡng thành cái tính tình hay nói thẳng của con, vốn tưởng rằng tính tình này của con sẽ làm đại phu nhân yên tâm, ai biết được con lại có thể đi vào cái nơi phức tạp đó.”

Kỷ Trà Huyền cười nói: “Di nương không cần lo lắng, nữ nhi tính tình ngược lại lại làm cho người ta yên tâm, hơn nữa nhan sắc của nữ nhi căn bản không thể tạo thành uy hiếp với các nàng, hậu cung này cũng không nguy hiểm như trong tường tượng!”

Nguyệt đi nương ngẩn ra, nữ nhi của nàng làm sao có thể phân tích được như vậy?

Kỷ Trà Huyền nghĩ đến sau này, nàng cười nói: “Nữ nhi tuy rằng đơn thuần, nhưng không phải là kẻ ngốc!”

Nguyệt đi nương bị lời nói của nữ nhi cả kinh không phục hồi được tinh thần.

Nhìn thấy nữ nhi nhếch khóe miệng, khuôn mặt vẫn hờn nhiên tinh thuần như cũ, nhưng ánh sáng trong mắt làm nàng kinh hãi!

Kỷ Trà Huyền cười nói: “Nếu nữ nhi không dùng thủ đoạn, chỉ sợ sơ tuyển đều qua không được, hiện tại nữ nhi đã được vào cung như ý nguyện, tất nhiên sẽ không phải là một nha đầu ngốc trước đây!”

Nguyệt đi nương không khỏi lui về phía sau hai bước.

Kỷ Trà Huyền đứng lên: “Di nương yên tâm, Kỷ Trà Huyền ta, sẽ không quên di nương và ngũ đệ.”

Nguyệt đi nương kinh hãi, nguyên lai nàng chưa bao giờ nhìn rõ nữ nhi của mình.

Tay run nhè nhẹ, Kỷ Trà Huyền cầm tay nàng.

Qua hồi lâu, nàng cuối cùng cũng trấn định được.

“Không có đủ thực lực, không nên mơ tưởng đến những cái không thể có được!” Nguyệt đi nương cảnh báo nàng.

Kỷ Trà Huyền minh bạch, nàng gật gật đầu.

Nguyệt đi nương từ trong lòng lấy ra một cái hộp nhỏ.

“Con là thứ nữ, tài sản tốt gia tộc tất nhiên sẽ đưa cho nhị cô nương, trong này tuy ít, nhưng vẫn đủ cho con dùng!”

Kỷ Trà Huyền lần này cũng không cự tuyệt, vào cung đương nhiên phải chuẩn bị không ít! Hơn nữa nàng rõ ràng cách làm người của Nguyệt đi nương, khẳng định nàng còn để lại một ít cho bản thân và ngũ đệ sau này. Bất quá một phần tâm ý này, nàng nhận!

“Cám ơn di nương!”

Nguyệt đi nương miễn cưỡng cười cười.

Lúc này, bên ngoài vang lên tiếng bước chân.

Nguyệt đi nương nói: “Ta thân phận hèn mọn, con không cần nhớ kỹ ta, tự để ý bản thân đi!”

Kỷ Trà Huyền nhìn nàng, nhất thời, có chút cảm xúc khó nói.

Cửa phòng bị đẩy ra, Nguyệt di nương lập tức từ biệt, cùng lúc đó, Trương ma ma đi đến.

Ký Trà Huyền đặt hòm ở bàn trang điểm, sau đó lập tức mở ra thường thức, điều này làm cho Trương ma ma lại lắc lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Ngoài Dự Đoán

Không nói đến tính toán của mọi người trong Kỳ phủ.

Hậu cung Đại hán cũng không yên tĩnh, danh sách tú nữ được tuyển chọn đã được lên đưa đến trong tay của các chủ tử trong hậu cung, phi tần hậu cung lúc này lần lượt muru tính.

Hôm nay là ngày mười lăm, hoàng đế Triệu Tồn Hi nghỉ ở Chiêu Phụng điện của hoàng hậu Lưu thị.

Triệu Tồn Hi đưa cho Lưu hoàng hậu một tập giấy.

Lưu hoàng hậu vừa mở ra xem, dĩ nhiên là phẩm vị của tám vị tú nữ được tuyển vào hôm nay. Xem một lượt, Lưu hoàng hậu có chút kinh hãi.

”Bệ hạ, Chung muội muội...”

Triệu Tồn Hi phủ phủ mi tâm: “Tốt xấu gì cũng là danh môn chi nữ, cậu nàng ta lại đang xuất chinh, cho nàng ta địa vị cao cũng dễ trấn an tướng lĩnh!”

Lưu hoàng hậu nghe xong, cũng không phản bác, nàng cười nói: “Trưởng công chúa vài ngày trước đến bái kiến nô tì và mẫu hậu, nói muốn cho Chu muội muội thể diện, vị trí lương viện có phải hơi thấp một chút hay không...”

Triệu Tồn Hi nhú mày, đáp lời: “Vây, liền thăng một cấp, phong làm lục phẩm tu hoa, bất quá không có phong hào!”

Lưu hoàng hậu vừa lòng gật đầu, lại tiếp tục xem xuống dưới, Lưu hoàng hậu chỉ vào Ký Trà Huyền, sau đó chỉ qua hai chữ tài tử, nói: “Bệ hạ, nàng tuy là thứ nữ, nhưng được mẫu hậu yêu thích, hôm nay còn cùng nô tì hàn huyên một lát, bệ hạ người xem có nên...?”

Triệu Tồn Hi hỏi: “Ý của hoàng hậu là?”

Lưu hoàng hậu hiền lành cười nói: “Mẫu hậu vì tránh cho cậu quyền thế quá lớn, ngược lại gach tên của mấy vị biểu muội, nô tì ăn nói vụng về, lại bận rộn về chuyện hậu cung, cho nên nô tì nghĩ có nên tìm một muội muội hầu hạ thái hậu, cho lão nhân gia người vui vẻ không?”

Triệu Tồn Hi lập tức hiểu rõ ý tứ của Lưu hoàng hậu.

Hắn cũng chỉ nhớ được thủ khúc kia, còn người kia bộ dạng như thế nào hắn lại không có ấn tượng.

”Hoàng hậu xem xét rồi làm đi!”

Lưu hoàng hậu gật gật đầu, nói: “Quý nhân thì thế nào?”

Triệu Tồn Hi nghĩ nghĩ: “Đem Tĩnh An cung cách cung Vinh Thọ của mẫu hậu gần nhất dọn dẹp một chút, sau đó cho Kỳ quý nhân chuyển đến thiên điện, cũng có thể tùy lúc hầu hạ mẫu hậu.”

Lưu hoàng hậu gật gật đầu.

Triệu Tồn Hi hỏi: “Hoàng hậu còn có câu hỏi?”

Lưu hoàng hậu cười nói: “Bệ hạ lo lắng chu đáo, nô tì không có nghi vấn!”

Triệu Tồn Hi gật gật đầu: “Một khi đã như vậy, đi ngủ đi!”

Hoàng hậu chậm rãi đặt tập sách xuống, đi đến phía trước giúp Triệu Tồn Hi thay quần áo.

Hoàng hậu vĩnh viễn cũng quên không được tuần nhan, trong lòng hơi hơi lên men. Bệ hạ vẫn trẻ tuổi tuần mỹ như vậy, mà nàng đã bắt đầu lão hóa.

Triệu Tồn Hi không chú ý tới Lưu hoàng hậu thất thần, tuy rằng Lưu hoàng hậu đang thay quần áo cho hắn, nhưng hắn luôn nghĩ đến chính sự trên triều.

Buổi tối ngày thứ bảy, Kỷ phủ.

Hồng y thái giám cung kính cầm thánh chỉ tuyên đọc trước đại sảnh.

”Trẫm phụng ý chỉ của hoàng thái hậu, Kỷ thị thứ nữ đoan chính, hiếu lễ, trinh tề nhu hòa, chiêu tuyền tiến nhập cung đình, phong làm thất phẩm quý nhân.”

Không chỉ có người của Kỷ gia, trong lòng Kỷ Trà Huyền cũng kinh ngạc vạn phần.

Nàng vội vã dập đầu tạ ơn: “Tân thiếp tiếp chỉ, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế, thái hậu nương nương thiên tuế thiên tuế thiên tuế!”

Nâng thánh chỉ trên tay, trong lòng Kỷ Trà Huyền có chút mờ mịt.

”Kỷ quý nhân mau đứng lên đi! Chúng ta còn có một đạo thánh chỉ khác!”

Trương ma ma vội vàng nâng Kỷ Trà Huyền dậy, lúc này, thái giám lại bắt đầu tuyên đọc một đạo thánh chỉ khác.

Kỷ Trà Phù được phong làm thất phẩm mỹ nhân.

Kỷ Lâm Đan liếc mắt nhìn quần gia, quần gia nhanh nhẹn đi theo thái giám tuyên chỉ đi ra ngoài.

Trong phòng vạn phần yên tĩnh, không chỉ có Kỷ Trà Phù cùng Trịnh thị đánh giá Kỷ Trà Huyền, chính Kỷ Lâm Đan và lão phu nhân Mạnh thị cũng quan sát kỹ Kỷ Trà Huyền.

Kỷ Trà Huyền hơi hơi lui về phía sau một bước, hiển nhiên là có chút kinh sợ trước ánh mắt chăm chú của mọi người.

”Thần / thần phụ bái kiến Kỷ quý nhân, Kỷ mỹ nhân.”

Lúc này đây Kỷ Trà Phù không nói gì, hơn nữa nàng còn đứng ở phía sau Kỷ Trà Huyền.

Kỷ Trà Huyền vội vàng chạy tới nâng dậy đám người Kỷ Lâm Đan: “Phụ thân, tổ mẫu, mẫu thân mau đứng lên!”

Đám người Kỷ Lâm Đan đứng dậy, trong lúc nhất thời không có người nói chuyện.

Hai ma ma nhìn không khí quý dị trong phòng, cúi thấp đầu, kỳ thực hai người cũng đoán được nguyên nhân đại khái tạo thành tình huống này.

Hai ma ma tự nhiên biết được tình hình tuyển tú, thi từ của Kỷ mỹ nhân hợp ý hoàng thượng, hoàng thượng có chút hảo cảm với nàng! Kỷ quý nhân chính là được một câu tán thưởng của thái hậu. Điều này đại diện cho chuyện gì, hoàng hậu tất nhiên sẽ kiêng kị Kỷ mỹ nhân hơn một ít, cho nên lấy danh nghĩa của thái hậu nâng đỡ Kỷ quý nhân, ngầm lại, thứ nữ vượt qua đích nữ được gia tộc tỉ mỉ bồi dưỡng, đích nữ này sao có thể chịu được tức giận, hai tỷ muội trở mặt hiển nhiên là điều mọi người trong cung vui vẻ nhìn thấy.

Kỷ Trà Huyền đương nhiên cũng đoán được không ít, đương kim thái hậu không tham dự vào chuyện triều chính cùng hậu cung, cho nên được hoàng đế kính trọng. Nói thái hậu thích mình bao nhiêu, lời này không tin được! Khả năng duy nhất, phỏng chừng là hoàng hậu thấy nàng không có uy hiếp gì, nên trước mặt hoàng thượng khuyếch đại sự yêu thích của thái hậu đối với bản thân.

Đám người Kỷ Trà Phù biết được Kỷ Trà Huyền được tuyển chọn như thế nào, bọn họ cũng nhìn ra xấu xa trong đó. Kỷ Lâm Đan nhìn nhìn Mạnh lão phu nhân, Mạnh lão phu nhân hơi gật đầu.

Kỷ Lâm Đan mang theo nam đinh lui ra.

Kỷ Trà Phù vẫy tay cho ma ma bên người nàng lui ra, Kỷ Trà Huyền cũng học bộ dạng bảo Trương ma ma lui ra.

”Bên trong hậu cung vạn phần nguy hiểm, đi sai một bước sẽ vạn kiếp bất phục, hai tỷ muội các ngươi nhớ nâng đỡ lẫn nhau!” Mạnh lão phu nhân nghiêm túc nói.

Kỷ Trà Phù và Kỷ Trà Huyền liên tục vâng lời.

”Trà Huyền, ngươi xưa nay lỗ mãng, tuy rằng được thái hậu ân điển phong địa vị cao, nhưng nhất định không thể kiêu ngạo tự đắc. Sau khi tiến cung nhớ nghe theo lời khuyên của Trà Phù!”

Kỷ Trà Huyền ngẩng đầu muốn phản đối, nhưng là chạm đến ánh mắt của Mạnh thị cùng Trịnh thị, nàng có chút nản lòng, ừ ừ nói: “Trà Huyền đã biết!”

Mạnh thị hơi hơi lắc lắc đầu, Trịnh thị đi lên phía trước một bước: “Trà Huyền, chỉ cần ngươi trong ba năm không đi sai một bước, ta sẽ cho đi nương của ngươi trở thành nhị phu nhân!”

Nguyệt di nương khiếp sợ nhìn Trịnh thị, ánh mắt Kỷ Trà Huyền sáng lên.

”Mẫu thân yên tâm, Trà Huyền sẽ tuyệt đối ngoan ngoãn!”

Mạnh thị vừa lòng nhìn Trịnh thị.

Trong lòng Kỷ Trà Huyền cũng cảnh giác, vị mẫu thân này phản ứng cũng rất nhanh. Nếu bà ta không chủ động nói ra, tổ mẫu cũng sẽ làm như vậy, hiện tại bà ta nói ra trước, vừa biểu hiện bản thân hiền lành, thậm chí còn làm Kỷ Trà Huyền chịu ân tình của bà ta.

Kế tiếp, Mạnh thị và Trịnh thị đồng loạt ra trận, dạy các nàng một ít thủ đoạn trong hậu cung, nghe vậy Kỷ Trà Huyền trong lòng vô cùng tán thưởng sức chiến đấu của nữ nhân.

Mãi đến đêm khuya, Mạnh thị đem hai cái hòm giao cho Kỷ Trà Phù cùng Kỷ Trà Huyền.

Đồng thời, cũng nói ra mấy cái tên và địa vị của những người tham gia tuyển tú lần này. Trừ bỏ tám người trong kinh thành, các châu khác cộng lại cũng có mười vị tú nữ trúng tuyển.

Cháu gái ruột của Tả tướng Chung Khánh Linh phong làm lục phẩm tu hoa, còn có một phong hào “Ninh”. Nữ nhi của Trưởng công chúa Chu Tiêu Vi cũng được phong làm lục phẩm tu hoa, bất quá không có phong hào.

Có một người khác xuất thân từ Tổng đốc phủ Ích Châu được phong làm lục phẩm Tôn lương viện, ngoài Kỷ Trà Huyền, còn có hai thất phẩm quý nhân khác, bốn thất phẩm nữ nhân trong đó có Kỷ Trà Phù, mặt khác bát phẩm tài tử, bát phẩm lương nhân, cử phẩm thường tại và cử phẩm thái nữ cũng có hai vị.

Trong đó, Trương Vũ Oánh là Trương tài tử, cái vị Lưu Uyển Như nhất gan kia là thường tại.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Chuyện Vụn Vặt Khi Tiến Cung

Hùng đông ngày thứ hai, đại sảnh Kỷ phủ đứng đầy thái giám cùng cung nữ, hôm nay là ngày tú nữ tiến cung.

Kỷ Trà Huyền đi ra, ma ma sáng nay đã bị triệu hồi về cung. Thân là thứ nữ Kỷ phủ, có lẽ so ra kém đích nữ, nhưng vẫn có một thị nữ bên người, hai thị nữ nhị đẳng, ba thị nữ tam đẳng.

Địa vị quý nhân có bốn đại cung nữ, tần phi tiến cung đều sẽ mang theo người trong nhà, dù sao ai biết cung nữ được phân phối có trung tâm hay không. Thị nữ bên người Chi Thảo là Nguyệt di nương tự mình chọn lựa, xưa nay đối với Kỷ Trà Huyền trung thành như một, cho nên nàng mới được chọn.

Trong mắt Chi Thảo mang theo ý mừng, được tiến cung quả thật là một việc vinh quang.

Nhìn thoáng qua hai thị nữ nhị đẳng cùng ba thị nữ tam đẳng. Đáng tiếc, thị nữ này là do mẫu thân an bài, khế ước gia nhân còn trong tay mẫu thân. Nếu ngày sau nàng và Kỷ Trà Phù náo loạn mâu thuẫn, những thị nữ này nhất định là mối họa, cho nên nàng cũng không nguyện ý đem các nàng tiến cung.

Suy nghĩ hồi lâu, nàng vẫn không chọn lựa.

Chi Thảo thấy thế, tuy rằng kinh ngạc, nhưng vẫn đỡ Kỷ Trà Huyền ra ngoài.

Trên đường gặp Kỷ Trà Phù mang theo ba thị nữ từ bên kia đi tới, mỹ nhân chỉ có ba đại cung nữ.

Kỷ Trà Phù kinh ngạc thấy Kỷ Trà Huyền chỉ có một mình Chi Thảo.

“Muội muội, sao không mang theo hạ nhân? Chỉ mang theo một người như thế này sẽ không tránh khỏi có chút khó coi.”

Kỷ Trà Huyền nói: “Muội chỉ thích Chi Thảo, hôm nay thị nữ cứ nhìn thấy muội, lại giống như sói thấy thịt, muội một chút cũng không thích.”

Kỷ Trà Phù sùng sốt, cẩn thận nghĩ nghĩ, quả thật như thế, thị nữ trong nhà này tất nhiên cũng muốn theo chủ tử tiến cung hưởng phúc.

Nàng ta còn muốn nói thêm gì đó, nhưng Kỷ Trà Huyền sao có thể để nàng ta nói, vì thế nàng vội vã nói: “Tốt lắm, cũng sắp đến giờ rồi, tỷ tỷ, chúng ta đi thôi!”

Nói xong, nàng liền kéo tay Kỷ Trà Phù.

Kỷ Trà Phù biến sắc, nàng nói: “Muội muội, chậm một chút!”

Kỷ Trà Huyền ngăn ra, thấy Kỷ Trà Phù trên người đoan trang mình điểm ‘rườm rà’, trên mặt nàng lộ ra vẻ ngượng ngùng.

Kỷ Trà Phù thở dài nhẹ nhõm một hơi, thị nữ Cẩm Nhi nhanh chóng đỡ nàng.

Kỷ Trà Huyền cũng được Chi Thảo đỡ, chậm rãi đi theo Kỷ Trà Phù.

Đại sảnh, người Kỷ gia đều quỳ gối ở giữa phòng.

Chung quanh có không ít thái giám cung nữ cùng thị vệ.

Kỷ Trà Huyền và Kỷ Trà Phù chưa đi tiến đại sảnh, đã được hai thái giám dẫn ra hai cổ kiệu dừng bên ngoài sảnh.

Ra khỏi Kỷ phủ.

Mơ hồ còn nghe thấy tiếng pháo ngoài cửa Kỷ phủ, Kỷ Trà Huyền nắm chặt hai tay, trong mắt lóe lên một tia kiên định.

Hoàng thành, cung Đại Hán.

Yên tĩnh nghiêm nghị, hai cổ kiệu dừng lại ở cửa hồng Đại Hán cung.

Cổ kiệu rất nhanh được đặt xuống Kỷ Trà Huyền bước ra từ cổ kiệu.

Một tiểu thái giám thi lễ với Kỷ Trà Huyền: “Thỉnh an Quý nhân chủ tử!”

Kỷ Trà Huyền vội vàng kêu hán đứng lên.

Tiểu thái giám không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: “Phụng ý chỉ hoàng hậu nương nương, ban thưởng Kỷ quý nhân vào ở Tĩnh An cung ở sườn điện phía đông.”

Kỷ Trà Huyền không biết Tĩnh An cung là chỗ nào, nhưng chắc là không nổi danh gì mấy.

“Vậy thì phiền công công dẫn đường.” Tiểu thái giám “Dạ” một tiếng.

Cùng lúc đó, Kỷ Trà Huyền nghe được một thái giám khác thông báo chỗ ở của Kỷ Trà Phù, sườn điện phía tây Thích Phương cung. Thích Phương cung, không phải là chỗ Thường phi sao.

Hai người vào cung, một người hướng đông một người hướng tây.

Chậm rãi đi lại, hoàng thành thật lớn, trên đường gặp không ít thái giám cung nữ, nhưng cũng không chạm mặt chủ tử nào trong cung.

Càng đi càng yên tĩnh, tựa hồ cách vườn ngự uyển càng ngày càng xa.

Kỷ Trà Huyền hiện tại đoán ra Tĩnh An cung mình ở, là ngay tại Vĩnh Thọ cung của thái hậu.

Chi Thảo đỡ Kỷ Trà Huyền, tay có chút run run.

Kỷ Trà Huyền vỗ vỗ tay nàng, địa phương kia thật sự không tệ!

Rốt cục, cũng đến Tĩnh An cung.

Cung điện rất lớn, mang theo phong cách cổ xưa nồng hậu, vào điện bên phải, đến sườn điện phía đông. Sườn điện cũng thật lớn, hoa viên nghỉ ngơi cũng rất rộng, hơn nữa nơi này được bài trí cực kỳ thanh nhã.

Đi vào đại sảnh sườn điện, đã có sáu thái giám cung nữ quỳ trên mặt đất.

Thái giám dẫn Kỷ Trà Huyền đến lại hành lễ lần nữa, rồi nói: “Quý nhân chủ tử, ngày mai các tú nữ phải đi Chiêu Phụng cung yết kiến hoàng hậu nương nương.”

Kỷ Trà Huyền nói: “Nô tì tuân ý chỉ hoàng hậu nương nương.”

Tiểu thái giám đứng dậy, cúi người lui xuống.

Chi Thảo đỡ Kỷ Trà Huyền ngồi xuống ghế chủ tọa ở đại sảnh.

Nhìn thái giám cung nữ quỳ trên đất, có bốn cung nữ bên người, địa vị của nàng còn có hai đại thái giám, hai thái giám sai vật cùng hai tiểu cung nữ.

Nhìn hết người ở đây một lượt, phát hiện cũng không có cung nữ bên người, Kỷ Trà Huyền trong lòng cười cười, chỉ sợ các nàng cũng không nghĩ tới nàng chỉ dẫn theo một thị nữ tiến cung.

Kỷ Trà Huyền mỉm cười nói: “Các người tên gì?”

”Nô tài Tiểu Đình Từ / Tiểu Thuật Từ / Tiểu Thôn Từ / Tiểu Chung Từ bái kiến quý nhân chủ từ!”

”Nô tì Hồng Châu / Lục Châu / Từ Châu thỉnh an quý nhân, quý nhân mạnh khỏe.”

Kỷ Trà Huyền hỏi: “Ai là đại thái giám?”

Tiểu Đình Từ cùng Tiểu Thuật Từ quỳ tiến lên một bước.

”Là nô tài!”

Kỷ Trà Huyền hỏi: “Các người vẫn luôn hầu hạ tại Tĩnh An, hay là được điều tới?”

Tiểu Đình Từ nói: “Nô tài vẫn hầu hạ ở Tĩnh An cung.”

Tiểu Thuật Từ nói: “Nô tài từng là thái giám vẩy nước quét nhà ở ngự thư phòng, được tổng quản đại nhân phân phối đến nơi này.”

Kỷ Trà Huyền đối với Tiểu Thuật Từ có vài phần kính trọng, với vài thái giám cung nữ còn lại trên mặt nàng vẫn không có biểu cảm gì, nhưng đối với Tiểu Thuật Từ thì có chút trọng dụng hơn.

Kỷ Trà Huyền cũng nhìn về phía những người khác, nói: “Các người cũng nói đi.”

Kỷ Trà Huyền mỉm cười lắng nghe, Tiểu Thôn Từ và Tiểu Chung Từ đều là thái giám sai vặt ở ngự hoa viên. Về phần tam Châu, dĩ nhiên là cung nữ mới được nội vụ phủ huấn luyện ra.

Cung nữ mới? Kỷ Trà Huyền trong lòng cười cười, thế cũng tốt.

”Chỉ Thảo là thị nữ bên người ta, ba tháng sau, nếu các người biểu hiện tốt, ta sẽ chọn một trong ba người các người thành cung nữ bên người ta.” Các nàng xuất thân thấp kém, cũng chỉ có thể tiến cung làm cung nữ sai vặt bên người tân chủ tử, không có người nâng đỡ, phải biểu hiện xuất sắc, bằng không tổng quản nội vụ cũng không dám phân đi, dù sao xảy ra chuyện, chính là tổng quản nội vụ thất trách. Hiện tại cho nhóm ba người các nàng một bước lên trời, Kỷ Trà Huyền cũng có thể thử lòng các nàng một chút.

Nhìn qua các nàng, trên mặt Hồng Châu lộ vẻ vui mừng, Lục Châu túm chặt tay áo bản thân, chỉ có Từ Châu vẫn thập phần trầm tĩnh.

Nhưng làm Kỷ Trà Huyền vừa lòng không phải Từ Châu, quá mức trầm tĩnh, chứng minh nàng ta rất thông minh biết nhẫn nhịn, nàng muốn là cung nữ, không phải quân sư.

Kỷ Trà Huyền nói: “Đều đứng lên đi! Quy củ của ta cũng giống quy củ trong cung, không có gì bỏ sung. Cho nên, nếu các người phạm vào cung quy, ta sẽ đưa các người đi Thận Hình Từ.”(nơi thi hành hình phạt với cung nhân khi phạm lỗi)

Mọi người kinh hãi, đây là lần đầu tiên có một vị tân chủ tử nói muốn đem cung nữ thái giám của mình trực tiếp đưa đi Thận Hình Từ. Phải biết rằng trong cung chủ tử nương nương đối với người một nhà rất coi trọng, thậm chí có khi còn âm thầm bảo vệ. Các nàng phần lớn là tư phạt (phạt riêng), rất ít khi đưa đi Thận Hình Từ, dù sao vào Thận Hình Từ, sẽ không nhất định còn hoàn chỉnh mà đi ra.

Kỷ Trà Huyền bổ sung thêm: “Các người nếu làm tốt bổn phận của mình, lại không phạm sai, đương nhiên sẽ có thưởng.” Kỷ Trà Huyền nói xong, Chỉ Thảo hiểu ý từ trong gói đồ lấy ra ít bạc vụn, phân phát xuống.

Bạc tuy không nhiều lắm, nhưng với bọn họ cũng đủ dùng.

Kỷ Trà Huyền thấy bọn họ kháu tạ, nàng phát phát tay.

Tam Châu và hai thái giám sai vặt lui ra.

Tiểu Đình Từ và Tiểu Thuật Từ dựa theo quy tắc ngằm hậu cung đem tin tức các cung bên ngoài báo cho Kỷ Trà Huyền biết.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Gặp Mặt Thái Hậu

Đương kim thánh thượng Triệu Tồn Hi năm nay hai mươi chín tuổi, từng là nhị hoàng tử của tiên hoàng Khang Đế, hiện tại Lý thái hậu chính là tam phẩm Hòa thực nghi trong hậu cung của tiên đế năm đó, ngay cả tư cách đứng đầu một cung chủ điện cũng không có, cho nên thánh thượng sở dĩ có thể đăng

cơ, khả năng trợ lực của Lí thái hậu cực nhỏ, chủ yếu là thánh thượng tự mình ẩn nhẫn, dùng trăm phương ngàn kế đoạt đến. Dù sao sáu vị hoàng tử còn sống của tiên hoàng, còn có bốn vị hoàng tử có thân phận cao hơn hẳn. Đáng tiếc, bọn họ lại đều bị thánh thượng đánh bại, thậm chí còn có hai hoàng tử do quý phi sinh ra bị tiền đế tước vương tước, âm mưu trong này không có khả năng không có bàn tay của đương kim hoàng thượng.

Cho nên, vị thánh thượng này, cũng không phải người có thể dễ dàng lừa dối.

Hiện tại đứng đầu hậu cung Lưu hoàng hậu là chính phi của thánh thượng khi vẫn còn là Xương vương, nghe nói rất hiền lành có năng lực, bất quá dưới gối nàng chỉ có nhị công chúa Triệu Thu Linh năm nay chín tuổi. Hoàng Đức phi cũng là sủng phi Xương Vương phủ, khi thánh thượng đăng cơ, nàng chỉ được phong làm chiêu nghi, sau này sinh đại hoàng tử Triệu Lịch mới được thăng chức thành Nhị phẩm Đức phi. Ngoài ra, trong hậu cung còn có Ngô tiếp dư cùng Ngụy tiếp dư cũng là người cũ trong vương phủ.

Thánh thượng đăng cơ chín năm, từng tuyển tú hai lần vào năm thứ ba và năm thứ sáu, bất quá phạm vi tuyển tú của hai lần này rất nhỏ, hai lần tổng cộng chỉ có tám vị tú nữ tiến cung.

Được sủng ái nhất là Thường phi chủ vị chính điện Thích Phương cung, nàng tiến cung từ năm thứ sáu, ba năm sau được thăng làm nhị phẩm phi tử, có thể thấy nàng được sủng ái bao nhiêu.

Mặt khác có Ngưng Vân tần sinh tam công chúa Triệu Cơ, cũng là nhân vật trọng yếu trong cung. Ngoài ra, còn có một vị Đan tu hoa cũng rất được sủng ái.

Lần này tuyển tú nữ trên phạm vi cả nước, có mười tám vị tú nữ tiến cung, quả nhiên là ân sủng khó liệu.

Kỷ Trà Huyền sau khi nhớ kỹ một ít thông tin cơ bản trong cung, liền vẫy tay để hai tiểu thái giám lui ra.

Chi Thảo đỡ Kỷ Trà Huyền tiến vào nội điện.

Chi Thảo giúp Kỷ Trà Huyền tẩy trang, Kỷ Trà Huyền nói: “Chi Thảo, người về sau hãy chú ý một chút mấy thái giám cung nữ này.”

Chi Thảo là người được Nguyệt di nương tự mình chọn lựa, năng lực không tệ. Nàng hiểu ý của Kỷ Trà Huyền, bèn hỏi: “Tiểu thư nghi bọn họ là người của các cung khác?”

Kỷ Trà Huyền nói: “Ai nói không phải, tuy rằng ta ở nơi hẻo lánh, nhưng chung quy ta vẫn lấy thân phận quý nhân vào cung, không biết có bao nhiêu người muốn đổi phò. Huống chi, chúng ta cùng Vinh Thọ cung chỉ cách một bức tường, tuy rằng thái hậu không hỏi thể sự, cũng không để người khác thường xuyên đi qua thỉnh an, nhưng phân lượng của thái hậu vẫn rất nặng.”

“Tiểu thư, hôm nay có cần phải đi thỉnh an thái hậu không?”

Kỷ Trà Huyền nói: “Sao có thể đi? Thân phận ta căn bản không đủ để đi qua bái kiến thái hậu, nếu nóng vội đi qua, thái hậu tất nhiên không vui, rất có khả năng sẽ không triệu kiến, đến lúc đó không chỉ có hoàng thượng chán ghét ta, thậm chí còn gặp phải sự cười nhạo của các cung khác.”

Chi Thảo gật gù đầu, bất quá nàng vẫn lo lắng nói: “Nhưng mà tiến cung, không chủ động bái kiến thái hậu, chủ tử không khỏi có vẻ vong ân...”

Kỷ Trà Huyền nghĩ nghĩ, nói: “Cho nên hôm nay người đi Vinh Thọ cung, hỏi thăm một chút ma ma bên người thái hậu.”

Chi Thảo có chút không rõ, Kỷ Trà Huyền nói: “Ta ở trong nhà không phải có chép Kinh Phật sao, cũng mang đi qua. Ma ma tất nhiên sẽ vụng trộm truyền lời cho thái hậu, nếu thái hậu nguyện ý triệu kiến, tự nhiên sẽ phái ma ma đến Tĩnh An cung, nếu không đồng ý... Chi Thảo, người hãy đem cuốn Kinh Phật này giao cho ma ma!”

Chi Thảo hiểu rõ, vội vàng gật gù đầu.

Kỷ Trà Huyền có chút mệt mỏi day day mi tâm, phát tay bảo Chi Thảo: “Người đi đi.”

Chi Thảo thi lễ xong liền lui xuống.

Đề nàng ở Tĩnh An cung không biết là chủ ý của ai?

Kỷ Trà Huyền cẩn thận nghĩ, cuối cùng vẫn lắc lắc đầu, hiểu biết của nàng đối với mọi người trong hậu cung cũng chỉ ở mặt ngoài, căn bản không thể phỏng đoán.

Chi Thảo mới rời đi một lát, Tiểu Đình Tử ngoài cửa nội điện báo lại.

“Chủ tử, Xuân Nhi cô cô bên người hoàng hậu nương nương mang đồ ban thưởng tới.”

Kỷ Trà Huyền nói: “Đều nhận lấy, sau đó phái người đi tạ ơn hoàng hậu nương nương.”

“Dạ, chủ tử.”

Lại qua nửa ngày, Đức Ninh cung - Đức phi, Thích Phương cung - Thường phi cùng chủ vị các cung đều lục đục phái cận thị đi lại ban thưởng. Còn có

chủ vị các hiền ở trong các cung khác cũng phải người tặng lễ.

Kỷ Trà Huyền đều sai người đi tạ ơn nường nường, chủ từ các cung.

Người Tĩnh An cung đi qua đi lại, bận rộn vô cùng.

Rốt cục, Chi Thảo đã trở lại. Cùng đi còn có một lão ma ma, Kỷ Trà Huyền được thái giám thông báo liền vội vàng ra nội điện nghênh đón.

Lão ma ma thấy Kỷ Trà Huyền đi ra nghênh đón, trên mặt có một chút vừa lòng.

“Lão nô tham kiến Kỷ quý nhân.”

Kỷ Trà Huyền nói: “Ma ma mau đứng lên!” Lại cho Chi Thảo một ánh mắt, Chi Thảo hiểu ý, ma ma còn chưa hành lễ xong đã nâng bà dậy.

Lão ma ma trong lòng thoải mái, nhưng vẫn chưa biểu hiện ra ngoài.

“Lão nô đến truyền ý chỉ thái hậu, tuyền Kỷ quý nhân yết kiến.”

Kỷ Trà Huyền quỳ xuống tạ ơn: “Tần thiếp tuân chỉ.”

Lão ma ma rời đi trước, Kỷ Trà Huyền đứng lên, sau đó Chi Thảo đỡ nàng đi ra ngoài điện. Lão ma ma đi đến trước mặt Kỷ Trà Huyền dẫn đường cho nàng. Kỷ Trà Huyền âm thầm tán thưởng, người bên cạnh thái hậu quả nhiên bất phàm, tuân thủ nghiêm ngặt cung quy lễ tiết, căn bản không ý vào quyền thế thái hậu làm ra chuyện vi phạm cung quy.

Tĩnh An cung và Vinh Thọ cung chỉ cách một bức tường.

Đi không đến một khắc, Kỷ Trà Huyền liền đến bên ngoài Vinh Thọ cung, đã sớm có cung nữ chờ ở ngoài cung, nhìn thấy Kỷ Trà Huyền liền thi lễ.

Đến bên trong điện, thái hậu ngồi ở chủ vị nghe cung nữ đọc sách.

“Tần thiếp thỉnh an hoàng thái hậu, hoàng thái hậu vạn phúc kim an.”

Thái hậu vung tay lên, cung nữ đọc sách lập tức lui xuống.

Bà đánh giá Kỷ Trà Huyền vẫn còn hành lễ, động tác quy phạm nghiêm cẩn, trong lòng cũng hài lòng thêm một phần.

“Đứng lên đi.”

“Tạ thái hậu.”

“Ngươi đến đây.”

Kỷ Trà Huyền không do dự hay sợ hãi đi tới, thấy thái hậu muốn đứng dậy, nàng vội vã đưa tay đỡ lấy bà.

Thái hậu đi vài bước, rồi nói với Kỷ Trà Huyền: “Tâm ý của ngươi ai gia nhận, ngươi thật là một hài tử hiếu thuận.”

Trên mặt Kỷ Trà Huyền lộ ra thần sắc cao hứng, nàng nói: “Thái hậu thích, tần thiếp rất cao hứng ạ.”

Thái hậu hiền hoà cười cười.

Kỷ Trà Huyền đánh giá thái hậu, mặc dù hơn năm mươi tuổi, nhưng có vẻ thập phần kiện khang, mơ hồ có thể thấy được bộ dáng thanh tú khi còn trẻ tuổi, thái hậu có một loại hơi thở làm cho người ta vô cùng thoải mái, hơn nữa chung quanh thấm mùi đàn hương, nàng càng cảm thấy thái hậu hòa ái dễ gần.

“Ngươi đứa nhỏ này gọi là Trà Huyền?”

Kỷ Trà Huyền đáp: “Dạ.”

Thái hậu vỗ vỗ tay Kỷ Trà Huyền đang đỡ bà, hiền hoà nói: “Vào cung phải hầu hạ hoàng thượng thật tốt, con nối dòng của hoàng thượng rất ít, ai gia nhìn ngươi có phúc, hi vọng ngươi có ngày sinh thêm cho ai gia vài tôn nhi.”

Kỷ Trà Huyền ngượng ngùng gật gật đầu.

Ánh mắt Thái hậu lóe ra thần sắc vừa lòng.

Lúc này, bên ngoài điện truyền đến thanh âm thỉnh an “Hoàng thượng cát tường”.

Ánh mắt Kỷ Trà Huyền chột lóe, trên mặt thái hậu lộ ra thần sắc cao hứng, chuẩn bị đi ra ngoài điện đón, cung nữ ma ma đứng một bên muốn tiến lên đỡ

bà, lại bị thái hậu ngăn lại.

Bà cầm tay Kỷ Trà Huyền đi ra ngoài.

Chú thích:

1. Một khắc: một trong những đơn vị đo thời gian của Trung Quốc thời xưa, tương đương với 15 phút hiện nay.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Trong Cung Thái Hậu

“Nhi thần thỉnh an Thái hậu.” Một âm thanh trong sáng nhưng cũng không mất đi vẻ uy nghiêm vang lên bên tai Kỷ Trà Huyền.

Lý thái hậu vội vàng nói: “Hoàng thượng mau đứng lên, đều là người trong nhà, không cần đa lễ như vậy.”

Triệu Tồn Hi cười nói: “Nhi thần biết mẫu hậu sẽ nói như vậy.”

Lý thái hậu nói: “Chỉ biết làm ai gia vui vẻ.”

Triệu Tồn Hi cười cười.

Đưa mắt nhìn thoáng qua người hầu hạ bên cạnh Lý thái hậu không phải là Trình ma ma như mọi khi, ngược lại là một tiểu mỹ nhân khiến hần không thể không đưa mắt nhìn nàng nhiều hơn.

Kỷ Trà Huyền khẽ thở dài, cúi người hành lễ: “Thần thiếp thỉnh an Hoàng thượng.”

Triệu Tồn Hi hỏi: “Người là tú nữ năm nay mới tiến cung?”

Kỷ Trà Huyền không cảm thấy thương tâm vì Hoàng đế không nhớ được nàng, từ tốn đáp: “Thưa Hoàng thượng, thần thiếp là Kỷ thị ở Tĩnh An cung.”

Triệu Tồn Hi lập tức nhớ lại, vài ngày trước Hoàng hậu còn nhắc tới nàng với hần. Nhìn thấy mẫu hậu để nàng ở bên cạnh hầu hạ, xem ra đúng như lời nói của Hoàng hậu, mẫu hậu rất thích nàng.

Hiện tại nhìn bộ dạng của nàng, thanh thuần khả ái thật sự rất thanh khiết, không biết vì sao lúc trước lại không để lại ấn tượng gì.

”Đứng lên đi!”

Kỷ Trà Huyền chậm rãi đứng dậy, hành lễ hay đáp lời đều lưu loát sinh động như mây bay nước chảy, không có một chút khăn trương câu lệ. Lý thái hậu gật đầu cảm giác hài lòng, bà không nhìn nhầm người.

Triệu Tồn Hi cũng có chút hứng thú.

Trước kia những phi tần mới gặp hần, đều cảm thấy khăn trương thẹn thùng.

Kỷ Trà Huyền đứng dậy, vẫn như cũ đỡ Lý thái hậu.

Lý thái hậu vịn tay Kỷ Trà Huyền đi vào trong phòng, Triệu Tồn Hi đỡ lấy tay bên kia của Lý thái hậu.

“Hôm nay Hoàng thượng có chuyện gì vui gì sao?”

Triệu Tồn Hi nói: “Năm nay thu hoạch của Giang Nam tăng hơn hai phần so với năm trước, theo tính toán của Hộ bộ Tây Bắc lại gặp hạn hán coi như cũng có đủ lương thực.”

Lý thái hậu nghe xong, lộ sắc mặt vui mừng.

Bỏ tay mình ra khỏi tay Triệu Tồn Hi và Kỷ Trà Huyền, hai tay chấp lại với nhau, thì thầm: “A di đà phật, thiện tai thiện tai!”

Kỷ Trà Huyền thấy thế vội vàng quỳ xuống hành lễ, lại mỉm cười nói: “Chúc mừng Hoàng thượng.”

Cung nữ thái giám ở đây cũng vội vàng hành lễ theo Kỷ Trà Huyền: “Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế.”

Tâm tình Triệu Tồn Hi rất tốt, vung tay lên: “Bình thân, đều thưởng!”

”Tạ Hoàng thượng!” Kỳ Trà Huyền kêu lên theo mọi người.

Đội mọi người đứng dậy, Triệu Tồn Hi chỉ vào Kỳ Trà Huyền nói: “Mẫu hậu, suy nghĩ của nàng không sai, cũng rất cơ trí.”

Lý thái hậu cười nói: “Ngày đó tuyển tú, hai vị tú nữ cùng nàng tuyển tú đều bị loại, nhưng nàng không sợ mà dũng khí lại càng tăng, hơn nữa so sánh với cách trang điểm của nàng, nhìn có phần trong sáng, ai gia ngày đó vừa đến nhìn thấy trong lòng liền cảm thấy thoải mái.

Triệu Tồn Hi cẩn thận nghĩ nghĩ, giống như đã nhớ ra.

Hắn hỏi: “Có phải nàng đàn một khúc đàn tranh?”

Lý thái hậu gật đầu: “Chính là nàng.”

Triệu Tồn Hi cười liếc nhìn nàng một cái, nói: “Đàn cũng không tệ.”

Khỏe miệng Kỳ Trà Huyền lộ ra một tia mỉm cười, hào phóng nói: “Tạ ơn Hoàng thượng khen ngợi.”

Triệu Tồn Hi lại có chút ngoai ý muốn, nàng hẳn là nên tỏ vẻ khiêm tốn một chút, sau đó ngượng ngùng cúi đầu mới phải chứ.

Lý thái hậu cười nói: “Ta liền thích tính tình ngay thẳng này của Kỳ quý nhân.”

Triệu Tồn Hi nói: “Mẫu hậu coi trọng, đương nhiên là tốt.”

Lý thái hậu ngồi vào phía trên ghế tựa, tiếp theo là Triệu Tồn Hi ngồi.

Kỳ Trà Huyền đi theo tới đứng ở bên cạnh thái hậu.

Lúc này, trọng tâm câu chuyện của bọn họ lại chuyển tới mẫu tử từ từ hiểu. Kỳ Trà Huyền không có một chút không kiên nhẫn hoặc là thất vọng, ngược lại nghe rất say sưa.

Xem ra, vị Hoàng đế này không quá lãnh khốc uy nghiêm, nghiêm khắc tàn nhẫn như mọi người vẫn nói.

Nghĩ ngợi một chút, trong lòng Kỳ Trà Huyền càng cảnh giác hơn. Chỉ sợ là người hai mặt, người như vậy tâm địa giả dối đa đoan khó lường.

Nói chuyện có lẽ hơn hai khắc, Triệu Tồn Hi liền rời đi. (1 khắc = 15ph)

Lý thái hậu mỉm cười đưa hoàng thượng rời đi, không che dấu được thần sắc từ ái trong đáy mắt.

Kỳ Trà Huyền ngẩn ra.

Lý thái hậu quay đầu lại, nói: “Trà Huyền, hôm nay ngươi trở về sớm đi.”

Kỳ Trà Huyền sao có thể không rõ, tuy rằng Hoàng thượng không nói gì nhưng nếu đêm nay Hoàng thượng triệu người thì tâm thì nhất định là nàng.

Vừa không khiến cho Hoàng thượng không vui, bản thân lại đạt được mục đích. Tiên đế Hòa thực nghi, tuy rằng không phải là người có địa vị cao nhất, nhưng lại để Hoàng đế có thể bình an lớn lên, người này tuyệt đối không phải chỉ là nhân vật nhỏ.

”Thần tiếp tuân chỉ!” Kỳ Trà Huyền trên mặt lộ vẻ vui mừng.

Lý thái hậu mỉm cười vừa lòng, quả nhiên là trong sáng. Nhưng hi vọng nàng không làm chuyện gì ngu xuẩn. . .

Lý thái hậu gật gật đầu với Trình ma ma ở bên cạnh.

Trình ma ma nói: “Miên Tú, đưa Kỳ quý nhân hồi cung.”

Kỳ Trà Huyền đi lên thi lễ: “Tạ Thái hậu, làm phiền Trình ma ma.”

Lý thái hậu phát phát tay.

Kỳ Trà Huyền rời đi theo Miên Tú.

Trong Vinh thọ cung Thái hậu ngồi trên ghế hỏi Trình ma ma.

”Trình Bội, ngươi nói ai gia làm vậy có đúng không?”

Trình Bội chính là Trình ma ma nói: “Thái hậu, chi cần người không nhúng tay vào quyền lợi của đế vương thì Hoàng thượng có biết cũng sẽ không trách

người.”

Lý thái hậu thở dài: “Tình tình độc đoán kia của Hoàng thượng... Chỉ mong được như lời người nói, Lý gia không cần thái tử chỉ cần một hoàng tử thân vương hoàn toàn hướng về Lý gia.”

Trình Bội gật đầu.

“Kỷ quý nhân sẽ được việc sao?” Lý thái hậu có chút lo lắng.

Trình Bội cười nói: “Kỷ quý nhân là lựa chọn tốt, nếu vẫn không thành, lại chậm rãi tìm là được.”

Lý thái hậu gật gật đầu.

Trở lại tấm điện của mình, Chi Thảo vội vàng giúp Kỷ Trà Huyền rửa mặt chải đầu.

Tĩnh An cung có một mình nàng ở, cung điện rất lớn nàng mang theo Chi Thảo đi dạo quanh Tĩnh An cung.

Bữa tối qua đi.

Kỷ Trà Huyền đang muốn trở về phòng.

Thì thấy Tiểu Đình Từ đến báo.

“Chủ tử, Kỷ mỹ nhân đến.”

Kỷ Trà Huyền nói: “Mau mời tỷ tỷ vào.”

Từ Châu đang ở bên hầu hạ đột nhiên nói: “Chủ tử, hiện thời người là quý nhân, lại kêu Kỷ mỹ nhân là tỷ tỷ có vẻ không hợp quy củ. Nếu để Hoàng hậu nương nương và Đức phi nương nương nghe thấy được, chỉ sợ...”

Kỷ Trà Huyền sùng sốt, lập tức ho khan một tiếng.

Từ Châu lập tức không nói nữa, Kỷ Trà Huyền cho nàng một ánh mắt tán thưởng. Từ Châu cúi đầu hành lễ cũng không vì được tán thưởng mà cao hứng.

Lúc này, Kỷ Trà Phù đỡ ti nữ hầu hạ bên người nàng là Thị Cầm đi đến.

“Tham kiến Kỷ quý nhân!” Kỷ Trà Huyền vội vàng nâng Kỷ Trà Phù dậy nói: “Tam tỷ tỷ mau đứng lên!”

Kỷ Trà Phù nghe nàng gọi mình là tam tỷ tỷ thì hơi sùng sốt, lập tức tán dương Kỷ Trà Huyền cuối cùng cũng nhớ kỹ cung quy.

Tuy rằng gọi là Tam tỷ tỷ không thích hợp, nhưng cũng không sai.

Kỷ Trà Huyền vẫy tay cho người lui ra.

Chi Thảo cùng Thị Cầm cũng lui xuống.

“Nghe nói tứ muội được thái hậu triệu kiến?”

Kỷ Trà Huyền gật đầu, cũng không hỏi Kỷ Trà Phù vì sao vừa mới tiến cung liền nhanh chóng biết được tin tức như thế, nàng cười nói: “Thái hậu rất hiền hậu, tam tỷ tỷ, muội còn được nhìn thấy Hoàng thượng.”

Kỷ Trà Phù nói: “Ngày mai Hoàng hậu triệu kiến, tứ muội hãy nhớ lấy không cần phải tranh giành.”

Kỷ Trà Huyền nhíu mày: “Như thế nào?”

Kỷ Trà Phù thở dài: “Hôm nay chuyện muội ở trong cung Thái hậu gặp Hoàng thượng là Thường phi nương nương nói cho ta biết.”

Kỷ Trà Huyền lập tức minh bạch, có thể là ngay từ đầu có người muốn tỷ muội nàng trở nên bất hòa.

“Tam tỷ tỷ yên tâm, ngày mai ta nghe tỷ.”

Kỷ Trà Phù gật đầu.

Nàng đương nhiên ghen tị tứ muội có được địa vị cao, lại lọt vào mắt Thái hậu và Hoàng thượng, nhưng nàng sẽ không làm ra chuyện khiến người ta chê cười.

Kỷ Trà Phù còn nói một ít chuyện nên chú ý trong cung cho Kỷ Trà Huyền.

Trời dần dần tối, Kỳ Trà Phù cũng chuẩn bị trở về, Kỳ Trà Huyền đưa Kỳ Trà Phù ra bên ngoài điện, Kỳ Trà Phù còn chưa đi thì phía trước có một đám người đi tới.

Kỳ Trà Huyền biết rõ người đến là ai.

Kỳ Trà Huyền nhìn thái giám đi đầu sừng sốt, khi nàng đến thỉnh an Thường phi nương nương cũng từng gặp đúng lúc hần phụng mệnh Hoàng thượng đến tặng đồ cho Thường phi nương nương, Thường phi đối xử với hần rất khách khí bởi vì hần là thái giám tổng quản bên cạnh Hoàng thượng - Thường Toàn Hóa.

Thái giám theo sau Thường Toàn Hóa không mang theo đồ đến ban thưởng, Kỳ Trà Phù giống như nghĩ ra điều gì đó, xoay người nhìn Kỳ Trà Huyền đứng đằng sau trong lòng cực kì phức tạp.

“Thỉnh an Kỳ quý nhân!” Nhìn thấy Kỳ Trà Phù, lại thì lễ: “Thỉnh an Kỳ mỹ nhân!”

Kỳ Trà Huyền ở trong cung Thái hậu cũng đã gặp vị công công này, Hoàng đế rất tin nhiệm hần, thái giám như vậy không phải là người phi tần có thể sai khiến.

”Thường tổng quản không cần đa lễ.”

Thường Toàn Hóa thờ ơ với lời nói khách khí của Kỳ Trà Huyền, hần không chút hoang mang nói: “Chúc mừng Kỳ quý nhân, đêm nay hoàng thượng truyền Kỳ quý nhân thị tẩm, tới giờ hội sẽ có loạn kiêu đến đón quý nhân, mong quý nhân mau chóng chuẩn bị.”

Thường Toàn Hóa vừa dứt lời, cung nữ thái giám ở Tĩnh An cung đều lộ ra sắc mặt vui mừng, Kỳ Trà Huyền cũng tươi cười.

”Làm phiền Thường tổng quản.” Thường Toàn Hóa cung kính thì lễ, nói: “Nô tài chỉ phụng chỉ làm việc, nô tài không quấy rầy Kỳ quý nhân, xin cáo lui trước!”

Kỳ Trà Huyền gật gật đầu, nói: “Thường tổng quản đi thông thả.”

Thường Toàn Hóa không có biểu cảm gì, mang theo một đám người tới cũng nhanh mà đi cũng nhanh!

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Lần Đầu Thị Tẩm

Kỳ Trà Phù cười nói: “Chúc mừng tứ muội.”

Trên mặt Kỳ Trà Huyền mang theo một chút thần sắc vui mừng, đồng thời có một tia ngượng ngùng.

”Tam tỷ tỷ...”

Kỳ Trà Phù thấy thế nói: “Tứ muội, Hoàng hậu thích những người có quy củ, muội đừng vì được sủng ái mà kiêu ngạo.”

Kỳ Trà Huyền nói: “Muội biết, tam tỷ tỷ yên tâm.”

Kỳ Trà Phù nghe xong, nàng nói: “Tứ muội muội đi chuẩn bị thật tốt, ta không quấy rầy muội nữa.”

Kỳ Trà Huyền suy nghĩ rồi tự mình đỡ Kỳ Trà Phù ra khỏi Tĩnh An cung. Trong lòng Kỳ Trà Phù âm áp, bình thường không hay gặp mặt muội muội thế nhưng muội muội này lại lộ ra ý muốn thân cận với nàng, còn tự mình tiễn nàng ra ngoài, hy vọng điều này không phải là nàng đang tưởng tượng ra.

Đến cửa Tĩnh An cung, Kỳ Trà Huyền nhìn theo Kỳ Trà Phù rời đi.

Chi Thảo nhìn thân ảnh của Kỳ Trà Phù biến mất, liền đỡ Kỳ Trà Huyền một lần nữa trở về cung.

Đề cung nữ hầu hạ lui xuống.

Kỳ Trà Huyền ngẫm cả người trong nước, thị tẩm, tuy rằng đã sớm biết sẽ có một ngày như vậy, nhưng không hiểu vì sao trong lòng lại nảy sinh cảm giác chán ghét.

Đến lúc có cảm giác hít thở không thông, Kỳ Trà Huyền mới từ trong nước đi ra.

Nước đọng lại trên mặt nàng, lông mày bên mắt còn mang theo giọt nước mưa, ánh mắt mờ mịt có thể thấy được Kỷ Trà Huyền cũng không cảm thấy vui vẻ.

Cúi đầu nhìn da thịt trắng nõn mịn màng, thân hình xuất chúng. Sờ sờ mặt, khuôn mặt thanh thuần khiến người ta yêu thích. Trong mắt nàng thoáng qua một tia kiên định. Cầm lấy quần áo tự mình mặc xong, rồi mới cho gọi người vào hầu hạ.

Chi Thảo thấy Kỷ Trà Huyền tự mặc xong quần áo, nàng chấn động, những thứ đang cầm trong tay suýt chút nữa thì rơi xuống đất.

”Tiểu thư...”

Kỷ Trà Huyền thấy trong tay nàng bùng tới các loại hương liệu, lập tức lắc đầu: “Đều bỏ hết đi!”

Điều này sao được, những thứ này đều là Nguyệt di nương tự mình tìm, một khi bôi lên mùi hương kéo dài không tan nghe nói rất nhiều người đều thích.

Kỷ Trà Huyền nói: “Di nương tìm cho tuy rằng là thứ tốt, nhưng sao có thể so sánh được với vật trong cung? Đến lúc đó biến khéo thành vụng sẽ không tốt lắm.

Chi Thảo cẩn thận nghĩ, quả thật có chuyện như vậy.

Nhưng cũng không thể cái gì cũng không cần? Kỷ Trà Huyền nói: “Ta đã có chủ ý, thay ta trang điểm đi!”

Chi Thảo đem hương liệu bỏ xuống dưới.

”Tiểu thư muốn làm tóc như thế nào?”

Kỷ Trà Huyền nói: “Nhìn qua nhẹ nhàng thanh thoát là được.”

Chi Thảo nghĩ ngợi một chút, sau đó ngón tay linh hoạt bắt đầu chuyển động, đang muốn đem son do trong phủ đưa đến cho Kỷ Trà Huyền bôi lên, Kỷ Trà Huyền đột nhiên nghĩ đến cái gì đó dùng ngón tay thoa lên chút son đưa lên mũi ngửi ngửi.

Hồi lâu, Kỷ Trà Huyền buông tay, nhìn thấy Chi Thảo về mặt kỳ quái khó hiểu.

Kỷ Trà Huyền nói: “Tiếp tục đi, này mùi rất tốt, nhưng là hơi quá nồng, bôi một chút là đủ rồi.”

Chi Thảo “Dạ!” một tiếng.

Qua nửa ngày, trong gương đồng xuất hiện một nữ tử thanh thuần nhẹ nhàng thoát tục. Kỷ Trà Huyền rất vừa lòng, nhưng lại cho Chi Thảo một cái nhìn như có như không.

Kỷ Trà Huyền cười cười, sau đó dùng lấy bút vẽ mi, làm vài nét bút.

Qua vài nét bút, từ là một tiểu mỹ nhân thanh thuần tinh khiết đột nhiên biến hóa, nhìn kỹ trong thuần có mị trong mị mang kiêu nhưng còn có chút mạnh mẽ, cứng cỏi.

Chi Thảo chấn động, Kỷ Trà Huyền nói: “Đem trang sức cho ta.”

Chi Thảo nhanh nhẹn giúp Kỷ Trà Huyền trang điểm thật tốt.

Làm xong tất cả, Kỷ Trà Huyền ngồi ở ghế tựa, trong tay có thêm một tách trà hoa đào hương thơm thanh dịu.

Chi Thảo đứng bên cạnh hầu hạ nàng, nhưng ánh mắt lại hướng ra bên ngoài. Kỷ Trà Huyền mỉm cười, Chi Thảo còn có vẻ khẩn trương hơn cả nàng.

Rốt cục, giờ hội đến.

Một cỗ kiệu bốn người khiêng đứng ở cửa đông đại điện của nàng.

Chi Thảo vội vàng đỡ Kỷ Trà Huyền ngồi lên.

Mành kiệu buông xuống, vài vị cung nữ thái giám ở trong cung nàng đứng hành lễ hô: “Cung đưa quý nhân.”

Diên thành điện, là cung điện cho phi tần thị tẩm.

Cả điện rộng lớn, nơi này đều mang dấu ấn của Minh Hoàng, Kỷ Trà Huyền đứng một mình trong điện, tâm tình phức tạp.

Đêm càng ngày càng khuya.

Cửa vẫn không có người mở ra.

Kỷ Trà Huyền ngồi ở bên giường, như cũ vẫn không động đậy.

Tựa như lại qua một canh giờ nữa, lúc này đêm đã rất khuya.

Kỷ Trà Huyền cũng có chút buồn ngủ.

Nàng đứng lên đi vài bước, hi vọng bản thân trở nên thanh tỉnh một chút.

Đột nhiên cửa điện mở ra, Kỷ Trà Huyền lập tức chạy đến ngồi ngay ngắn bên giường!

Triệu Tồn Hi nhìn Kỷ Trà Huyền, khóa cửa lại.

“Nàng vẫn ngồi như vậy?” Thanh âm cực kì lạnh lùng, so với ban ngày dường như càng lạnh lùng hơn nhiều.

Trong lòng Kỷ Trà Huyền lạnh đi, nàng nghĩ qua một chút rồi trấn định nói: “Thần thiếp... thần thiếp vừa rồi có đi lại vài bước.” Mấy chữ về sau, Kỷ Trà Huyền nói cực kỳ nhỏ.

Triệu Tồn Hi không nói gì, hần chậm rãi đi tới.

Trang điểm không tề, xem ra đã bỏ ra không ít tâm tư. So với ban ngày nhìn thấy, nàng lúc này càng khiến hần có hứng trí hơn. Trang điểm không quá thanh khiết, cũng không phải ‘mây ngài mất phượng’, càng không là tự nhiên phóng khoáng.

Thanh thuần yêu nị, từ này có thể dùng để hình dung nữ tử trước mắt này.

Nghe được lời nói thành thật của nàng, trong lòng Triệu Tồn Hi thoáng qua chút vừa ý. Tới gần bên người nàng, hương thơm như có như không quán quýt, là hương hoa đào. Ngoài hoa hồng, đây là mùi hương làm lòng người cảm thấy dễ chịu nhất.

Tay Triệu Tồn Hi quán lấy một lọn tóc đen trên vai Kỷ Trà Huyền, hương hoa đào thể nhưng tiêu biến. Lại tinh tế ngửi thấy, mùi hương kia thật sự lúc có lúc không.

Ánh mắt Triệu Tồn Hi tối đi, một tay nâng cằm nàng lên. Khuôn mặt Kỷ Trà Huyền bắt đầu ửng đỏ, đôi môi mềm mại đáng yêu, ánh mắt nhu hòa trong suốt, khiến cho người ta không kìm hãm được muốn ôm người con gái trước mắt này vào lòng.

Đáng tiếc, Triệu Tồn Hi không phải là người bình thường, nhưng hần vẫn rất có hứng thú, vì thể ngữ khí của hần nhẹ nhàng hơn rất nhiều: “Nàng rất thành thật, lá gan cũng rất lớn.”

Kỷ Trà Huyền cười nói: “Đây là lần thứ hai Hoàng thượng nói lá gan thần thiếp lớn.”

Triệu Tồn Hi nói: “Trẫm đang khen nàng.”

Kỷ Trà Huyền nói: “Thần thiếp chỉ có thể chịu.”

Triệu Tồn Hi là người sâu sắc thế nào, hần hỏi: “Không vui?”

Kỷ Trà Huyền ngẩng đầu, sau đó lại cúi đầu.

“Vi thần thiếp lớn gan nên người nhà lúc nào cũng phải lo lắng.”

Triệu Tồn Hi nói: “Lá gan lớn không phải là chuyện xấu, chỉ cần biết chừng mực sẽ làm cho người tathích.”

Kỷ Trà Huyền trong lòng bĩu môi, người này còn đang hoài nghi nàng.

Kỷ Trà Huyền nhẹ nhàng gạt đầu.

”Thần thiếp nghe hoàng thượng.”

Triệu Tồn Hi nghe xong, trong lòng mang theo chút do dự, nhưng nhìn lại thì nàng vẫn là một nữ tử ngây ngô, hần tiếp tục nói: “Mẫu hậu đã thích nàng, sau này nhớ hầu hạ cẩn thận.”

Kỷ Trà Huyền gạt đầu.

Triệu Tồn Hi thấy thế, lại nói tiếp: “Thay quần áo!”

Trong lòng Kỷ Trà Huyền không ngừng châm chọc, nhưng tay vẫn có chút run run sờ vạt áo của hần.

Triệu Tồn Hi nhắm mắt lại, coi như không nhìn thấy.

Lại không biết Kỷ Trà Huyền nhìn đến bộ dáng này, nàng phảng phất cảm thấy người trước mặt nàng là một tiểu thụ, đang chờ nàng – là tiểu công ra tay.

Nghĩ đến đây, trong lòng Ký Trà Huyền dễ chịu một chút.

Rột cục cũng cởi xong áo ngoài, đột nhiên nàng bị một lực đạo lớn kéo xuống. Lập tức lấy lại tinh thần đã thấy hấn đề lên người nàng. Ký Trà Huyền tức thì giãy dụa, Triệu Tồn Hi đột nhiên cúi xuống. Hấn lại ngửi thấy mùi hương hoa đào kia, mùi hương không đậm không nhạt, nhưng lại có tình quán quýt làm người ta say mê. Bàn tay hướng tới vạt áo nàng, đêm còn rất dài có thể chậm rãi thưởng thức.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Người Cũ Trong Cung

Trời còn chưa sáng, Ký Trà Huyền liền cảm giác người bên cạnh đã tỉnh. Nàng cực kỳ cảnh giác, người bên cạnh chỉ hơi động, nàng cũng đã biết được.

Ép buộc cả đêm không nói, còn không hiểu được thế nào là thương hoa tiếc ngọc.

Triệu Tồn Hi đứng dậy, động tĩnh lớn hơn nhiều. Ký Trà Huyền mở mắt, dưới ánh nhìn của hấn không nhanh không chậm mặc lại quần áo.

”Hoàng thượng vì sao nhìn thần thiếp như thế?”

Triệu Tồn Hi nhìn khuôn mặt nàng vừa ửng đỏ lại có vừa vẻ vô tội, miệng phun ra ba chữ: “Thay quần áo!”

Ký Trà Huyền lập tức đứng dậy lấy qua long bào của Triệu Tồn Hi.

Sau khi giúp hấn mặc quần áo chỉnh tề, Triệu Tồn Hi gọi cung nữ từ bên ngoài chờ tiến vào. Thì phát hiện Ký Trà Huyền ở phía sau đang ngăn người nhìn hấn: “Nhìn cái gì?”

Ký Trà Huyền lấy lại tinh thần, nói: “Hoàng thượng chăm chỉ, dậy thật sớm!”

Triệu Tồn Hi bây giờ mới biết được, nữ nhân này xem đồng hồ nước, lúc này mới là giờ dần. Đây vẫn là lần đầu tiên có người trước mặt hấn nói chuyện này: “Trời còn sớm, nàng ngủ thêm một lát đi!” Ngữ khí của Triệu Tồn Hi càng trở nên nhu hòa.

Ký Trà Huyền lập tức lắc đầu: “Hoàng thượng đã dậy, thần thiếp sao có thể nào an tâm ngủ lại.”

Triệu Tồn Hi liếc thấy nàng từ lúc đầu một mồi hiện tại lại có tinh thần như vậy không kìm được nhìn nàng thêm vài lần.

Cung nữ đã sớm đứng chờ ngoài phòng từ lâu, Triệu Tồn Hi gọi các nàng vào hầu hạ hấn rửa mặt đầu vào đây.

Sau khi rửa mặt xong, Triệu Tồn Hi bình tĩnh nói: “Sau khi thỉnh an Hoàng Hậu, nàng thay quần áo đến Vinh Thọ cung thỉnh an Thái hậu.”

Ký Trà Huyền gật đầu liên tục: “Thần thiếp nhớ rồi.”

Triệu Tồn Hi lại nhìn về phía thái giám đứng bên cạnh.

”Thường Toàn Hóa, phái người đưa Ký tu hoa trở về.”

Ký Trà Huyền sững sốt, lúc này, Triệu Tồn Hi đã rời đi.

Thường Toàn Hóa lãnh đạm nói, không mang theo chút xu nịnh: “Chúc mừng Tu hoa chủ tử, kiệu đã chuẩn bị xong, mời chủ tử hồi cung.”

Ký Trà Huyền lấy lại tinh thần, nói: “Làm phiền Thường tổng quản.”

Ngồi trên cỗ kiệu, khoe miệng Ký Trà Huyền cong lên, thẳng liền hai cấp, không sai!

Trở lại tẩm cung, bọn người Chi Thảo có vẻ còn chưa ngủ.

Thấy Ký Trà Huyền bị đưa về, các nàng có chút thất vọng. Thế nào mới sớm thế này đã bị đưa về? Cũng không biết là Ký Trà Huyền tự mình cự tuyệt.

Xuống kiệu, Chi Thảo lập tức đỡ lấy Ký Trà Huyền.

Ký Trà Huyền cũng không biết nói gì đối với việc này, cho Chi Thảo một ánh mắt trấn an, đi vào tẩm cung.

Ngồi trên ghế, Chi Thảo giúp Ký Trà Huyền chỉnh lại dung nhan.

Kỷ Trà Huyền nói: “Hoàng thượng thăng ta thành tu hoa, đoán chừng hừng đông sẽ có thánh chỉ truyền xuống!”

Mắt Chi Thảo sáng lên, hưng phấn nói: “Chúc mừng tiểu thư!” Hoàng cung bao nhiêu phi tần thị tẩm Hoàng thượng đều chỉ ban cho họ chút lễ, rất ít người có thể được thăng phân vị, lúc này lại thăng liền hai cấp có thể thấy Hoàng thượng rất vừa lòng với tiểu thư.”

Kỷ Trà Huyền mặt mày nói: “Ta ngủ thêm một lát, giờ thần phải đi thỉnh an Hoàng hậu không thể chậm trễ.”

Chi Thảo nói: “Tiểu thư yên tâm, nô tì sẽ xem kỹ giờ giấc.”

Kỷ Trà Huyền lại dặn dò: “Em đem chuyện ta được thăng phân vị lo lắng nói cho những người khác trong cung, nhìn xem trong số bọn họ ai vọng trọng ra khỏi Tĩnh An cung.”

Chi Thảo cả kinh, sau đó liên tục gật đầu.

Kỷ Trà Huyền nằm trên phản, nhắm hai mắt lại.

Trời dần sáng lên Kỷ Trà Huyền cũng vừa tỉnh ngủ. Chi Thảo vừa khéo đi vào phòng, vội vàng nâng Kỷ Trà Huyền ra ngồi ở bàn trang điểm.

”Thế nào? Có mấy người đi ra ngoài một mình?”

Chi Thảo nói: “Hồng Châu cùng Tiểu Đình Từ đi ra ngoài một lúc.”

”Em có bị người khác phát hiện không?”

Chi Thảo nói: “Không có, mọi người đều cho rằng nô tì gác đêm cho tiểu thư.”

Kỷ Trà Huyền thở dài: “Chú ý hai người này nhiều hơn, mặt khác cũng phải đề phòng những người khác, hôm nay em ở lại trong cung trông coi bọn họ, đề Từ Châu và Tiểu Thuật Từ theo ta đi Chiêu Phụng cung.”

Chi Thảo gật đầu.

”Tiểu thư muốn trang điểm như thế nào?”

Kỷ Trà Huyền nói: “Không cần dụng tâm nhiều như ngày hôm qua, ta trang điểm thế nào cũng không so được với phần đông phi tần.”

Chi Thảo vội vàng khuyên giải an ủi: “Tiểu thư cũng rất xinh đẹp, không cần tự coi nhẹ mình.”

Kỷ Trà Huyền cười nói: “Ta biết, nếu Hoàng thượng là người háo sắc thì cũng sẽ không thăng phẩm vị cho ta.”

Chi Thảo thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chi chốc lát sau, Kỷ Trà Huyền được Chi Thảo trang điểm xong rồi.

Nàng vốn có dung mạo thanh thuần dễ nhìn.

Vân về tóc mai, đột nhiên bên ngoài có thái giám kêu lớn: “Thánh chỉ đến!”

Kỷ Trà Huyền cùng Chi Thảo vội vàng đi đến trong điện lĩnh chỉ.

“Phụng thiên thừa vận, Hoàng đế chiếu viết, Kỷ quý nhân lễ nghi gia giáo rất được lòng trẫm, tấn phong Kỷ quý nhân thành lục phẩm tu hoa, khâm thờ!”

”Thần thiếp lĩnh chỉ, tạ ơn Hoàng thượng!”

Thường Toàn Hóa giao thánh chỉ cho Kỷ Trà Huyền, nói thêm: “Hoàng thượng có thưởng ban cho Kỷ tu hoa ba đôi vòng ngọc trên châu, một thanh ngọc trâm, sáu thất nam châm...” Đọc liên tiếp danh sách ban cho, Kỷ Trà Huyền tạ ơn sau đó để thái giám đứng phía sau cầm xuống.

Sau khi Thường Toàn Hóa rời đi, mọi người trong Tĩnh An cung đều mừng theo không khí vui mừng. Chủ tử càng được sủng ái, nô tài bọn họ mới có thể sống yên ổn.

”Chi Thảo, đem những thứ Hoàng thượng ban cho đặt vào một chỗ.”

Chi Thảo vội vàng gật đầu.

”Từ Châu, Tiểu Thuật Từ, hai người các ngươi theo ta đi Chiêu Phụng cung thỉnh an Hoàng hậu nương nương.”

Tiểu Thuật Từ rất kinh hãi, lập tức lớn tiếng kêu một câu: “Dạ!”

Từ Châu cũng có chút vui vẻ, cảm giác giống như Hồng Châu đang liếc nàng, sắc mặt của Từ Châu vẫn như cũ nhàn nhạt.

Kỷ Trà Huyền cười trong lòng.

Chiêu Phượng điện, người đến không nhiều lắm.

Thấy Kỷ Trà Huyền vừa đến thì ba bốn vị phi tần đang nói chuyện cùng Hoàng hậu đều im lặng không nói gì nữa.

Kỷ Trà Huyền hành lễ: “Thần thiếp thỉnh an Hoàng hậu nương nương, Hoàng hậu nương nương thiên tuế cát tường.”

Lưu hoàng hậu mỉm cười nói: “Kỷ muội muội mau đứng lên.”

“Tạ Hoàng hậu nương nương.”

Kỷ Trà Huyền vừa đứng dậy, lập tức có giọng nói không hài lòng vang lên.

“Kỷ tu hoa hầu hạ Hoàng thượng vất vả, thế nhưng còn đến sớm thỉnh an khiến thần thiếp là người cũ có chút xấu hổ.”

Kỷ Trà Huyền nhìn về phía người vừa nói, bộ dạng kiêu mị rất xinh đẹp, có điều quần áo và trang sức nàng dùng quá mức hoa lệ.

Kỷ Trà Huyền không biết người này là ai, nhưng xem cách ăn mặc của nàng ta hẳn không phải là phi tần, hơn nữa chỗ ngồi cũng không gần phía trên, đoán chừng nàng ta cũng không phải chủ vị của một cung.

Kỷ Trà Huyền đã sớm biết nàng được sủng ái, người cũ người mới trong cung có bao nhiêu bất mãn, đang ở tình cảnh này nếu để lộ điểm yếu của mình sẽ làm cho người ta khinh thường. Thúc thời nói: “Xin tỷ tỷ chú ý lời nói. Hầu hạ Hoàng thượng là vinh hạnh của các vị tỷ muội, hai chữ vất vả thần thiếp không dám đảm đương.”

Người này rõ ràng sừng sốt, nàng ta không nghĩ tới một người mới như thế hiển nhiên không để lại cho nàng ta chút mặt mũi.

Trên mặt Lưu hoàng hậu cũng trở nên nghiêm túc: “Đan muội muội quả thật nên chú ý miệng mình một chút.”

Ra là Đan tu hoa, nàng ta lần lộn ba năm mới được thăng là tu hoa, vậy mà Kỷ Trà Huyền vừa mới tiến cung một ngày liền bằng cấp với nàng ta, khó trách nàng ta thiếu kiên nhẫn.

Có điều nàng ta vẫn được sủng ái, cho nên mới dám mạnh miệng như vậy.

Đan tu hoa vội vàng cúi đầu: “Hoàng hậu nương nương giáo huấn rất phải.”

Lưu hoàng hậu vừa lòng.

Khi Đan tu hoa ngẩng đầu lên hưng hăng từng mắt nhìn Kỷ Trà Huyền một cái.

Lưu hoàng hậu nhìn về phía Kỷ Trà Huyền, khen ngợi: “Kỷ muội muội quả nhiên là người biết quy củ.”

Kỷ Trà Huyền mỉm cười nói: “Thần thiếp mới vừa vào cung, còn cần hoàng hậu nương nương cùng các vị tỷ tỷ dạy bảo nhiều.”

Lưu hoàng hậu gật đầu.

Nhan sắc của nàng ở trong hậu cung không thuộc dạng xuất chúng, vừa vào cung đã cùng Đan tu hoa chống đối, hiển nhiên là người lợi hại. Đêm qua nàng cũng không ở Diên thành cung đến sáng có thể thấy được hoàng thượng cũng không sủng ái nhiều. Chuyện thăng vị này Hoàng hậu đã sớm đoán trước, dù sao cũng có thể nói là người được Thái hậu tru ái.

“Kỷ muội muội còn chưa gặp qua các tỷ muội trong cung, thừa dịp chưa tới giờ mọi người làm quen với nhau một chút.”

Kỷ Trà Huyền gật đầu: “Tạ ơn hoàng hậu nương nương chỉ bảo.”

Lưu hoàng hậu mỉm cười, ghé ngồi bên trái và phải gần Lưu hoàng hậu nhất vẫn còn trống, chỉ vào vị trí thứ hai bên tay phải nàng là một vị nữ tử dịu dàng nói: “Đây là Vân tần.”

Kỷ Trà Huyền vội vàng cúi người hành lễ: “Gặp qua Vân tần nương nương.”

Tứ phẩm tần vị tuy rằng không thể nắm giữ một cung nhưng cũng có địa vị cao, có thể nuôi nấng hoàng tử công chúa cũng được tự mình quản lý một trong hai mươi tư hiền trong cung, có thể nói là có địa bàn riêng của bản thân.

Vân tần hướng về phía Kỷ Trà Huyền gật gật đầu: “Kỷ tu hoa mời đứng lên.”

Hoàng hậu lại chỉ hai vị ngồi ở cùng nhau, tuổi thoát nhìn hơi lớn, nói: “Đây hai vị là Ngô tiếp dư cùng Ngụy tiếp dư.”

Kỷ Trà Huyền cũng quỳ xuống hành lễ với các nàng, hai người này thoát nhìn rất ôn hòa vội vàng kêu nàng đứng dậy.

Còn lại hai vị cung tần ngồi ở cuối cùng tự động đứng lên, hành lễ với Kỳ Trà Huyền, một trước một sau nói: “Thần thiếp thỉnh an Kỳ tu hoa.”

Kỳ Trà Huyền lập tức hiểu rõ, người lên tiếng đầu tiên hẳn là Ninh quý nhân, người còn lại chính là Hàn mỹ nhân trong cung không có tiếng tăm nhất. Kỳ thực còn có một ít cung nữ được thăng làm thái nữ và thường tại, bất quá thân phận các nàng thấp hèn, với không tới cấp bậc có thể thỉnh an hoàng hậu, cho nên vẫn chưa xuất hiện.

”Hai vị muội muội xin đứng lên.”

Ninh quý nhân cùng Hàn mỹ nhân đứng dậy.

Lưu hoàng hậu thấy thế: “Kỳ muội muội ngồi xuống đi.”

Kỳ Trà Huyền lại thi lễ, sau đó ngồi xuống chỗ đối diện Đan tu hoa.

Chú thích:

1. Đồng hồ nước: Đồng hồ nước chia làm 2 phần: phần nhỏ nước và phần hứng nước. Phần nhỏ nước chia làm từ 2 đến 4 tầng, mỗi tầng có lỗ nhỏ để nước nhỏ giọt, cuối cùng nhỏ vào phần hứng. Phần hứng có mỗi tên đứng, trên mỗi tên khắc 100 khắc, mực nước từ từ dâng lên, hiện ra con số khắc để hiển thị thời gian. Một ngày đêm 24 tiếng đồng hồ chia làm 100 khắc, tức tương đương với hiện nay là 1440 phút. Có thể thấy mỗi khắc tương đương với hiện nay là 14,4 phút. Cho nên “Ngọ thời tam khắc” 午时三刻 tương đương với hiện nay là lúc 1 giờ 43,2 phút. Người xưa chia một đêm chia làm 5 canh, mỗi canh 2 tiếng đồng hồ, từ 19 giờ bắt đầu tính canh.

2. Canh Dần: tương đương với canh 5 tức là từ 3 giờ sáng đến 5 giờ sáng.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Người Mới Người Cũ

Cung nữ dâng trà cho Kỳ Trà Huyền.

Kỳ Trà Huyền khách khí uống hết chén trà, Lưu hoàng hậu bất động thanh sắc, Vân tần mỉm cười, Đan tu hoa trong mắt lại hiện rõ ý cười nhạo. Không hồ là thứ xuất, không phải đồ trong cung mình cũng tùy tiện dám uống, nhưng nàng lại đánh giá cao nàng ta.

Lúc này, tiếng thái giám vang lên: “Đức phi nương nương, Thường phi nương nương đến!”

Kỳ Trà Huyền liền thấy hai vị quý phi đi đến, một người đoan trang mười phần sắc bén nhưng tư thế đoan trang sắc bén này lại không che lấp được phong thái thành thực xinh đẹp của nàng, đây chính là Hoàng Đức phi.

”Nô tỳ thỉnh an Hoàng hậu nương nương.” Hoàng Đức phi hơi cúi người hành lễ nói.

Thường phi cũng tao nhã cúi người hành lễ: “Hoàng hậu nương nương cát tường.”

Lưu hoàng hậu mỉm cười nói: “Hai vị muội muội miễn lễ.”

Hoàng Đức phi khước miệng cong lên, nhưng lại không để Hoàng hậu thấy được.

Thường phi đứng dậy.

Sau khi hai người ngồi xuống, Thường phi quét mắt qua Kỳ Trà Huyền kêu lên: “Vị muội muội kia thật là lạ mắt.”

Kỳ Trà Huyền lập tức đứng dậy, nàng quý xuống hành lễ nói: “Thần thiếp thỉnh an Đức phi nương nương, thỉnh an Thường phi nương nương.”

Lúc này Đức phi mới dời ánh mắt nhìn về phía Kỳ Trà Huyền, nàng ta cũng không gọi nàng đứng lên, ngược lại quay sang hỏi Lưu hoàng hậu: “Vị này là người mới tiến cung? Không biết là ai?”

Kỳ Trà Huyền đã sớm đoán được đây là đang phủ đầu ra oai, kiếp trước nàng cũng ít nhiều xem mấy chuyện đấu đá trong cung. Thân hình không hoảng duy trì động tác hành lễ.

Mắt Lưu hoàng hậu sáng lên, ôn hòa nói: “Đức phi đã nhận ra được là người mới tiến cung, trước tiên nên cho Kỳ tu hoa đứng dậy mới đúng chứ.”

Hoàng Đức phi cười như không cười: “Hóa ra là sáng nay vừa mới được phong tu hoa, quả nhiên là khiến người yêu thích.”

Nàng ta vẫn không cho nàng đứng lên, sắc mặt Hoàng hậu có chút khó coi, Thường phi cũng cười nói: “Kỷ tu hoa thật sự là tri lễ, khó trách có thể khiến Thái hậu và Hoàng thượng yêu thích.”

Đức phi nghe xong, thu lại ý cười trên mặt, sau đó nói với Kỷ Trà Huyền: “Đứng lên đi!”

Kỷ Trà Huyền đứng lên, chân vừa quỳ không lâu, tự nhiên có chút run run. Được Từ Châu đỡ ngồi xuống, nàng cảm kích nhìn Thường phi một cái.

Thường phi giả vờ như không thấy, Đức phi hừ lạnh một tiếng.

Kế tiếp, chính là kịch trường của Hoàng hậu cùng Đức phi, trong từng lời nói như giấu đao giấu kiếm, từng câu đều làm đối phương mất mặt mất mũi.

Hoàng hậu cùng Đức phi bất hòa, quả nhiên không phải là lời đồn.

Đức phi sinh đại Hoàng tử, năm bảy tuổi đi học nổi tiếng là thông minh lanh lợi. Triệu Tồn Hi cũng cực kỳ coi trọng vị Hoàng tử này. Mà Hoàng hậu chỉ sinh được một vị công chúa, sau này tuy có nhận nuôi một vị Hoàng tử nhưng thân thể vị nhị Hoàng tử này yếu ớt, hơn nữa lại có vẻ chất phác. Tuy nhìn có vẻ tương đối nhưng Hoàng Đức phi lại là người có lợi thế hơn cả.

Thường phi thân nhiên cùng hai vị tiếp dư bên cạnh nói chuyện không tham dự vào. Mỗi khi Lưu hoàng hậu cùng Hoàng Đức phi kéo nàng vào câu chuyện lại bị nàng dễ dàng tránh ra. Kỷ Trà Huyền cảm thán trong lòng, vị Thường phi này quả thực không đơn giản.

Dần dần các vị phi tần mới tiến cung tốp năm tốp ba đi tới.

Lúc này ánh mắt của mọi người đều trở nên chuyên chú, càng nhìn càng thấy một vài người xuất chúng trẻ tuổi, Kỷ Trà Huyền thoáng nhìn thấy không ít người xiết chặt khăn gấm trong tay.

Cuối cùng những ánh mắt đặt trên người nàng cũng rời đi, dù sao có nhiều người xuất chúng như thế mà nàng lại dựa vào được Thái hậu yêu thích liền cảm thấy thực ra nàng không được xuất sắc như vậy.

Ninh tu hoa cùng Chu tu hoa là vào cuối cùng, khi hai người này đi vào ngay cả Đức phi cũng thay đổi sắc mặt. Mẫu đơn phù dung, quốc sắc thiên hương hai vẻ đẹp đối lập nhau, nhưng cực kỳ xinh đẹp.

Tất cả mọi người nhìn về phía hai người này, nhưng có một người lại không nhìn đến, người này chính là Kỷ Trà Phù.

Kỷ Trà Huyền cảm giác được ánh mắt của người ngồi ở vị trí thấp hơn phía đối diện, Kỷ Trà Huyền cười cười với Kỷ Trà Phù.

Kỷ Trà Phù cúi đầu, trong lòng phức tạp. Bản thân thứ muội được sủng ái, nàng hẳn là nên vui mừng mới đúng. Nhiều người nhiều một phần trợ lực, về sau ở trong cung nâng đỡ lẫn nhau sẽ tốt hơn.

Nhưng khi sáng nay biết được thánh chỉ của Hoàng thượng truyền đến các cung, không hiểu vì sao trong lòng nàng trào ra cảm giác chua xót không cam lòng, thật khó khăn mới bình phục tâm tình đi Chiêu Phụng cung bái kiến Hoàng hậu.

Khi phát hiện thứ muội đến sớm, trong lòng nàng thờ nhẹ nhõm một hơi, dù sao nàng luôn lo lắng Kỷ Trà Huyền ý vào được sủng ái mà kiêu ngạo. Nhưng khi nhìn đến chỗ ngồi của mình, cảm giác không cam lòng của Kỷ Trà Phù càng sâu sắc.

Kỷ Trà Phù là một người có tính cách bình tĩnh, giờ phút này nàng lập tức hồi tưởng lại cách tổ mẫu dạy nàng phương pháp tĩnh tâm, nàng cố đem cảm xúc này đè ép xuống.

Lúc này thấy thứ muội cho nàng một nụ cười không chứa chút tạp chất lòng nàng đột nhiên thả lỏng. Làm sao có thể so đo, vinh quang của thứ muội cũng là vinh quang của Kỷ gia. Huống chi, tài mạo nàng lại hơn thứ muội một phần, chuyện sau này có ra sao ai có thể nói chắc chắn.

Chu tu hoa một mặt ngạo khí.

Ninh tu hoa chỉ im lặng, nhưng là nhất cử nhất động lộ ra khí chất của quý nữ danh môn thế gia, khí chất còn tôn quý hơn phi tần ở thâm cung vài năm.

Vừa tiến cung liền được phong địa vị cao, dung nhan lại chói mắt như thế, hơn nữa xuất thân còn cao quý hơn so với Hoàng hậu cùng Đức phi những người này sao có thể không chú ý.

Nhất là Hoàng hậu cùng Đức phi.

Hoàng hậu hiện lãnh ân cần hỏi thăm hai vị, Đức phi cũng sắc bén nhìn hai người. Có điều sắc mặt cùng khí sắc của Ninh tu hoa vẫn không thay đổi, Chu tu hoa nhìn Đức phi liếc mắt một cái, trên mặt cũng không có ý lùi bước sợ hãi.

Hai người cùng Hoàng hậu tự nói, cũng bắt đầu chào hỏi các vị phi tần.

Khi các nàng đi đến bên cạnh Kỷ Trà Huyền, nàng từ trên chỗ ngồi đứng lên cùng các nàng thi lễ, về mặt xưng hô Kỷ Trà Huyền chủ động gọi “tỷ tỷ”. Ai cũng rõ ràng, nếu không ngoài ý muốn, hai vị này sau khi thị tẩm ít nhất cũng sẽ thăng một cấp.

Ninh tu hoa hướng nàng gặt đầu.

Chu tu hoa nhìn kỹ Kỳ Trà Huyền.

Sau một hồi gặp mặt Ninh tu hoa và Chu tu hoa ngồi xuống, gặp qua người mới, những người này ngược lại chưa có tâm tình ngồi tán gẫu.

Lưu hoàng hậu trong lòng thở dài, một câu “Một mỗi”. Mọi người vội vàng hướng Hoàng hậu cáo từ.

Hậu cung cũng có quy tắc ngầm trong khi Đức phi cùng Thường phi chưa rời đi, mọi người cũng không tiện bước ra ngoài, Đức phi nhìn những thiếu nữ thanh xuân đang đứng đó, trong lòng cực kỳ phẫn hận, Hoàng hậu quả là hiền lành tuyến những mỹ nhân xuất chúng nhất trong thiên hạ vào cung.

Đức phi đi rồi, Thường phi liếc mắt nhìn Kỳ Trà Phù một cái.

Kỳ Trà Phù nhìn về phía Kỳ Trà Huyền, theo sau Thường phi rời đi.

Vân tần cùng hai vị tiếp dư cũng rời đi, Đan tu hoa đoạt vị trí dẫn đầu đi ra, giống như tướng hiện giờ nàng ta là người đứng đầu trong bốn vị tu hoa ở đây.

Đích thực, nàng ta có phong hào, so Kỳ Trà Huyền cùng Chu tu hoa càng tôn quý.

Nhưng là so sánh với Ninh tu hoa... Kỳ Trà Huyền quét mắt nhìn Ninh tu hoa một cái, Ninh tu hoa nhàn nhạt nói: “Hai vị muội muội, cùng nhau đi như thế nào?”

Xem đi, Ninh tu hoa thật có thể nói.

Chu tu hoa cũng không có khách khí, nói: “Cùng nhau đi.”

Kỳ Trà Huyền nói: “Vẫn là hai vị tỷ tỷ đi trước, tầm cung của muội khá xa cung điện của hai vị tỷ tỷ.”

Ninh tu hoa cùng Chu tu hoa như thể nhớ tới, vị Kỳ tu hoanày nhưng là ở tại Tĩnh An cung cách xa Hoàng thượng nhất.

Tâm tình hai người buông lỏng, Chu tu hoa cười nói: “Một khi đã như vậy, ta cùng Ninh tỷ tỷ đi trước.”

Kỳ Trà Huyền cúi người. Nhìn theo hai người này rời đi.

Ánh mắt của mọi người trong điện đều nhìn Kỳ Trà Huyền.

Kỳ Trà Huyền nhắc chân chuẩn bị rời đi.

”Kỳ tỷ tỷ, muội muội có thể đi cùng người không?”

Kỳ Trà Huyền quay đầu lại, nhất thời buồn cười, Trương Vũ Oánh, Trương tài tử, vài ngày trước nàng ta còn kêu nàng là muội muội

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tài Tử Bất Tài

“Trương tài tử không phải ở tại tây uyển của Chung Vân hiên, hình như ngược hướng với Tĩnh An cung sao?” Kỳ Trà Huyền kỳ quái nói.

Sắc mặt Trương Vũ Oánh hơi trắng một chút, thấy biểu cảm nghi hoặc của Kỳ Trà Huyền, trong lòng không khỏi có chút oán hận, nhưng lúc này nàng đã là tu hoa, so với nàng ta lại cao hơn bốn cấp, hiện tại lại được Hoàng thượng sủng ái, căn bản không như nàng một vị tài tử tiền đồ không biết ra sao.

Mọi người hoặc cười hoặc cúi đầu, sắc mặt Trương Vũ Oánh càng khó coi.

Kỳ Trà Huyền trong lòng phiền chán, nếu nàng ta đi theo nàng thì nàng cũng không đến thỉnh an Thái hậu được.

”Trí nhớ của Kỳ tỷ tỷ thật tốt.” Nàng ta mỉa mai nói.

Kỳ Trà Huyền lúc này giống như hiểu ra cái gì, hỏi: “Trương tài tử muốn đến làm khách tại Tĩnh An cung?”

Trương Vũ Oánh trong lòng không nói gì, người này cũng không đến nỗi không hiểu thế sự đầu óc ngu xuẩn.

”Chẳng lẽ tỷ tỷ không chào đón?”

Kỷ Trà Huyền cao hứng kéo tay Trương Vũ Oánh nói: “Sao có thể? Tài tử cũng tốt, càng nhiều người càng náo nhiệt.”

Một tia hoài nghi cuối cùng trong lòng Trương Vũ Oánh cũng bị bỏ xuống.

Kỷ Trà Huyền mang theo Trương Vũ Oánh đi ra khỏi Chiêu Phụng cung.

Trên đường đi, Trương Vũ Oánh không nhịn nổi nhàm chán hướng Kỷ Trà Huyền thám thính xem Hoàng thượng đối xử với nàng thế nào, cũng tìm hiểu sở thích của Hoàng thượng và mấy chuyện linh tinh. Kỷ Trà Huyền trong lòng đã thấy ngán ngẫm, hiện nay tài tử đều như vậy tự cho là đúng?

Kỷ Trà Huyền cái gì cũng chưa nói, Trương Vũ Oánh nhất thời cảm thấy kỳ quái.

“Như thế nào?”

Kỷ Trà Huyền lắc đầu nhưng bước chân cứ thế nhanh dần lên, sau cùng thành chạy chậm.

Từ Châu cùng Tiểu Thuật Tử vội vàng chạy chậm theo đi lên.

Trương Vũ Oánh nhìn Kỷ Trà Huyền đã chạy được khá xa, nàng ta dám khẳng định con nhóc ngốc nghếch Kỷ Trà Huyền giật nàng ta, bởi vì nàng ta thấy được thần sắc ủy khuất trên khuôn mặt nàng. Tức thời, nàng tan lòng vội đuổi theo.

Kỷ Trà Huyền nhìn thấy nàng ta đuổi theo đang muốn đi sang đường khác thì thấy trước mặt có một đội kiệu đi tới, Kỷ Trà Huyền vội vàng dừng lại.

Ra là kiệu của Thường phi, Kỷ Trà Huyền đi ra khỏi chỗ rẽ, theo sau đi đến một bên thì dừng lại quỳ xuống hành lễ.

Thường phi ở trên cỗ kiệu nghỉ ngơi, thấy Kỷ Trà Huyền thi lễ liền hướng nàng khoát tay, ý tứ cho nàng miễn lễ.

Kỷ Trà Huyền đứng lên, cỗ kiệu tiếp tục đi về phía trước, đi sau là Kỷ Trà Phù mỉm cười gật đầu với Kỷ Trà Huyền.

Đột nhiên, đội ngũ ngừng lại.

Chỉ thấy Trương Vũ Oánh ngã sấp xuống ở trước cỗ kiệu của Thường phi.

Thường phi nhíu mày: “Trương tài tử!”

Trương Vũ Oánh thâm nghĩ không tốt, nàng ta một đường đuổi theo Kỷ Trà Huyền, cũng có chút mệt mỏi ai biết ở chỗ rẽ lại thấy xe giá, nàng ta đang muốn dừng lại không biết vì sao phía sau như có ai đẩy nàng ta ra ngoài. Hiện tại và phải Thường phi, mặt Trương Vũ Oánh trắng bệch, vội vàng đứng dậy, quỳ xuống nói: “Thần thiếp có tội!”

Kỷ Trà Huyền ánh mắt như có như không đảo qua cung nữ biết vâng lời đi phía sau nàng.

Ánh mắt sắc bén của Thường phi đảo qua Kỷ Trà Huyền cùng Trương Vũ Oánh, trong lòng nghĩ ngợi đến cùng ai lợi dụng hai người này tính kế với nàng. Trị tội và chàm ngày thứ hai chỉ sợ truyền ra tin đồn ác ý nàng không vừa lòng người mới. Nhưng nếu không trị tội uy tín của nàng nhất định suy giảm.

Kỷ Trà Huyền vội vàng nói: “Nương nương, là thần thiếp đi nhanh, cho nên Trương tài tử nóng nảy đuổi theo!”

Trong lòng Trương Vũ Oánh thoải mái hơn, con nhóc này cuối cùng còn có thể nói một câu công đạo.

Ánh mắt Thường phi thả lỏng, vội vàng liền chứng minh là vô tình và chàm, tự mình từ bậc xe đi xuống. Tức thời Thường phi ôn hòa nói: “Thì ra là thế, cũng có thể hiểu được đường này đúng là nhỏ hẹp.”

Trương Vũ Oánh yên tâm, Thường phi cuối cùng sẽ không trị tội nàng ta.

Mắt Thường phi đảo qua Trương Vũ Oánh âm thanh lạnh lùng nói: “Chủ tử đi vội, thân là cung nữ hầu hạ lại không đỡ chủ tử đi? Người đâu, đem cung nữ cùng thái giám tới xử hình đi!”

Kỷ Trà Huyền đã sớm dự đoán được Thường phi sẽ không bỏ qua như thế, cả hậu cung đều đang xem. Đối phó cung nữ bên người Trương Vũ Oánh cũng là thủ đoạn.

Trương Vũ Oánh kinh hãi, phía sau nàng ta là thị nữ từ nhỏ đi theo hầu hạ, là tâm phúc của nàng ta. Về phần tên thái giám nếu bây giờ Thường phi không phạt, nàng hồi cung cũng sẽ xử phạt. Nhưng cũng chỉ có thể lên làm, dù sao đối với bên ngoài thì hai người này đều là người hầu đắc lực của nàng.

“Nương nương tha mạng, nương nương tha mạng...” Cung nữ thái giám phía sau Trương Vũ Oánh vội vàng quỳ xuống dập đầu.

“Nương nương...” Trương Vũ Oánh muốn cứu cung nữ thân cận của nàng.

Thường phi cười như không cười: “Cung quy nghiêm cẩn, loại nô tài không thể hầu hạ chủ tử sao có thể dùng, tài tử không cần nhiều lời, bản cung sẽ bẩm báo lại với Hoàng hậu nương nương, chuẩn bị cho tài tử vài nô tài khác.”

Trương Vũ Oánh cả kinh.

Thường phi gật gật đầu với thái giám đi theo bên cạnh, vị thái giám kia vung tay lên, nhất thời có bốn tiểu thái giám đem cung nữ thái giám của Trương Vũ Oánh kéo đi. Mà Trương Vũ Oánh không nói nổi một câu nói.

Trương Vũ Oánh muốn nói cho Thường phi là tên thái giám kia đẩy nàng, nhưng nàng lại nhịn xuống, bởi vì không có chứng cứ, nếu thái giám kia lại cần ngược lại nói nàng che chở nô tì thân cận đồ tội cho người khác sự việc liền lớn hơn. Nhưng nếu làm rõ chân tướng nàng cũng sẽ bị giáng cho tội quản giáo nô tì không nghiêm, bây giờ là tháng đầu tiên các tú nữ mới tiến cung thị tẩm, nếu bị phạt giam nói không chừng sau này nàng khó gặp được Hoàng thượng. Nhưng nếu không điều tra rõ chân tướng, nàng không chỉ mất đi sự trung thành của các cung nữ trong cung, muốn bảo vệ bản thân cũng không được. Nhịn hồi lâu, Trương Vũ Oánh vẫn là nhịn xuống sự xúc động của bản thân.

Kỷ Trà Huyền bắt đầu cân nhắc, đến cùng là ai muốn hại Trương Vũ Oánh, theo đạo lý, uy hiếp của Trương Vũ Oánh cũng không lớn.

Thường phi lại nhìn Kỷ Trà Huyền cùng Trương Vũ Oánh liếc mắt một cái, sau đó vẫy tay, cổ kiệu tiếp tục đi.

Ánh mắt sắc bén của Kỷ Trà Phù dừng trên người Trương Vũ Oánh làm nàng ta hoảng hốt, dựa vào sự thông minh của Kỷ Trà Phù cũng không khó tưởng tượng ra Trương Vũ Oánh muốn chủ động làm thân với thứ muội của nàng. Ánh mắt này mang ý cảnh cáo Trương Vũ Oánh.

Đội cổ kiệu rời đi, thân hình Trương Vũ Oánh liền mềm nhũn ngã xuống.

Kỷ Trà Huyền vội vàng nâng nàng dậy.

Trương Vũ Oánh một lần nữa đứng thẳng lên, thi lễ với Kỷ Trà Huyền.

”Thân thể thần thiếp không thoải mái, sẽ không cùng Kỳ tu hoa đi Tĩnh An cung, còn thỉnh Kỳ tu hoa tha thứ.”

Kỷ Trà Huyền lo lắng nói: “Tài tử...”

Trương Vũ Oánh nói: “Thần thiếp cáo từ!”

Kỷ Trà Huyền thở dài: “Tài tử đi thông thả.”

Trương Vũ Oánh xoay người, một mình rời đi theo phương hướng ngược lại.

Kỷ Trà Huyền xem bóng lưng của Trương Vũ Oánh, khóe miệng gật gật.

Tiểu Thuật Tử nói: “Chủ tử, Trương tài tử rất không biết phân biệt phải trái.”

Kỷ Trà Huyền nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, lạnh nhạt nói: “Chuyện thị phi của chủ tử người không cần nhiều lời.”

Tiểu Thuật Tử cả kinh, vội vàng quỳ xuống thỉnh tội.

Kỷ Trà Huyền cái gì cũng chưa nói, khoát tay Từ Châu đi đến Tĩnh An cung.

Tại Tĩnh An cung

Chi Thảo đã sớm cùng mọi người chờ, thấy Kỷ Trà Huyền trở về, nàng vội vã thay thế vị trí của Từ Châu.

Sau khi dùng xong bữa sáng, Kỷ Trà Huyền nói: “Chi Thảo, thế nào rồi?”

Chi Thảo nói: “Đều không có động tĩnh.”

Kỷ Trà Huyền cười nói: “Một khi đã như vậy, hãy chú ý Hồng Châu cùng Tiểu Đình Tử.”

Chi Thảo hỏi: “Chủ tử muốn chú ý điều gì?”

Kỷ Trà Huyền nói: “Chờ xem, Hoàng hậu tự nhiên sẽ lập tức phái người đầy đủ ở Tĩnh An cung.”

Chi Thảo do dự nói: “Ba vị cung nữ mới đến kia?”

Kỷ Trà Huyền nói: “Dùng các nàng không bằng dùng Tam Châu, để Tam Châu lên vị trí đại cung nữ. Sau đó để Từ Châu đi Chiêu Phụng điện đáp lời, nói ta ở đây chỉ thiếu hai vị cung nữ làm việc nặng.”

Chi Thảo gật gật đầu.

”Việc hầu hạ ta không muốn cho các nàng làm”

Chi Thảo lại gật đầu.

”Hiện tại, em theo ta đi Vinh Thọ cung.”

Chi Thảo hỏi: “Cần phải mang cái gì đi?”

Kỷ Trà Huyền nói: “Không cần.”

Chi Thảo muốn nói gì đó, nhưng là từ lúc mới tiến cung tới nay, chủ tử đều có chủ ý của mình, thức thời đem lời muốn nói nuốt xuống.

Kỷ Trà Huyền cười cười.

Vinh Thọ cung.

Lý thái hậu vừa khéo dùng xong đồ ăn sáng, nghe cung nữ bẩm báo Kỷ tu hoa cầu kiến.

Lý thái hậu cùng Trình ma ma nhìn nhau cười.

”Đã đến lúc Ai gia niệm kinh, Trình ma ma, cùng ai gia đi tĩnh phòng.”

Trình ma ma gật gật đầu.

Kỷ Trà Huyền cùng Chi Thảo chờ ở ngoài Vinh Thọ cung.

”Tu hoa chủ tử cát tường, Thái hậu nương nương hiện tại đang niệm kinh ở tĩnh phòng, còn mời tu hoa chủ tử lát sau lại đến.”

Kỷ Trà Huyền nói: “Thần thiếp sẽ ở đây chờ, nhờ mama thông báo một tiếng khi Thái hậu niệm kinh xong.”

Lão ma ma gật đầu.

Chi Thảo cùng Kỷ Trà Huyền ở ngoài chờ, mắt thấy thời gian chậm rãi trôi qua, trong lòng Chi Thảo trở nên do dự. Sắc mặt Kỷ Trà Huyền vẫn như cũ không thay đổi, tính nhẫn nại, nằng cho tới bây giờ luôn luôn có.

Trong hậu cung là nơi cần tính nhẫn nại nhất, tâm tính Kỷ Trà Huyền vô cùng tốt!

Qua một canh giờ nữa, lão ma ma rốt cục lại đi ra.

”Tu hoa chủ tử, Thái hậu đã đi ra, bảo nô tì mời tu hoa chủ tử vào.”

”Làm phiền ma ma.”

Lão ma ma cười đi phía trước dẫn đường.

”Thần thiếp thỉnh an Thái hậu nương nương.” Kỷ Trà Huyền mang theo ý cười lại dùng giọng điệu cực kì thân cận nói.

Lý thái hậu cười nói: “Mau đứng lên.”

Kỷ Trà Huyền nói: “Tạ thái hậu nương nương.”

Lý thái hậu vội vàng tiếp đón Kỷ Trà Huyền.

”Nghe bọn nô tì nói, Trà Huyền luôn chờ ngoài Vinh Thọ cung? Haizzz... nơi này cũng gần Tĩnh An cung, sao không biết về cung của mình chờ!”

Kỷ Trà Huyền cười nói: “Thái hậu nương nương ở tĩnh phòng vì Hoàng thượng, vì quốc gia cầu phúc, thần thiếp hẳn là nên ở ngoài chờ.”

Lý thái hậu nghe xong lời này, cực kì vừa lòng.

”Quả nhiên hiểu biết lễ nghĩa.”

Kỷ Trà Huyền nói: “Tạ thái hậu nương nương.”

Lý thái hậu hỏi: “Trà Huyền hôm nay thế nào đến sớm như vậy?” Bởi vì thời gian bá kiến thái hậu là sau giữa trưa, hiện thời vẫn là buổi sáng.

Kỷ Trà Huyền nói: “Bẩm Thái hậu, Hoàng thượng nói muốn thần thiếp ở cùng Thái hậu nương nương làm người vui vẻ. Thần thiếp ở trong cung suy nghĩ thật lâu, chưa nghĩ ra được ý kiến gì hay cho nên vốn muốn cùng mama thương lượng, không nghĩ đến Thái hậu bắt đầu cầu phúc. Thần thiếp nghĩ ngày mai có nên đến sớm hơn một chút.”

Lý thái hậu nghe xong lời này vui vẻ, nói: “Người thật biết nói ngọt.”

Kỷ Trà Huyền cười nói: “Thái hậu nương nương nhân từ, những lời thần thiếp nói đều là thật.”

Lý thái hậu chỉ vào Kỷ Trà Huyền, cười trêu nói: “Tốt lắm, ai gia muốn nhìn xem người làm ta vui về thế nào?”

Kỷ Trà Huyền rồi rầm nói: “Thần thiếp còn chưa cùng ma ma thương lượng.”

Lý thái hậu vừa cười, nhìn về phía Trình ma ma: “Trình Bội, đi, xem con khi con này có thể làm ra được chuyện gì.”

Kỷ Trà Huyền thoải mái thì lễ: “Tạ thái hậu.”

Trình ma ma mang Kỷ Trà Huyền đến thiên điện.

Sau khi Kỷ Trà Huyền rời đi, trong mắt Lý thái hậu còn có ý cười.

Đối với Thái hậu mà nói sự hiếu thuận của Hoàng thượng so với sự hiếu thuận của các phi tần làm cho bà thấy vui vẻ hơn nhiều. Thái độ trong lòng của các cung nữ trong Vinh Thọ cung cũng thay đổi.

Kỷ Trà Huyền thấy thái độ của Trình mama đối với nàng đã tốt hơn, nhẹ nhõm thở dài một hơi, xem ra nàng đã thành công. So với tự biểu hiện lòng hiếu thảo của bản thân không bằng để cho Thái hậu biết được lòng hiếu thảo của Hoàng đế. Chẳng sợ người ta nghĩ nàng vì muốn gần gũi với Hoàng thượng mà chiếm lấy niềm vui của Thái hậu.

Bởi vì Kỷ Trà Huyền nghĩ Thái hậu không vì thế mà thả lỏng với nàng, bà ở trong cung đã lâu, chưa chuyện gì là chưa gặp qua, thật hay giả cần bản không lừa được người.

”Tu hoa chủ tử, người có gì cần sai khiến cứ việc nói.” Trình ma ma nói.

Kỷ Trà Huyền cười nói: “Trà Huyền mời Trình ma ma tới đây, là muốn thỉnh giáo Trình ma ma.”

Trình ma ma mỉm cười nói: “Thỉnh giáo lão nô không dám nhận, tu hoa chủ tử mời nói, điều gì lão nô biết sẽ nói đều không ngại người.”

Kỷ Trà Huyền gật đầu hỏi: “Mama có nguyện ý nói cho Trà Huyền biết những điều Thái hậu nương nương không thích và kiêng kỵ gì khác không?”

Trong lòng Trình mama cảm thấy kỳ quái với cách nói thẳng của Kỷ Trà Huyền, nhưng nhìn đến bộ dáng nghiêm cẩn của nàng, Trình mama trong lòng gật đầu, vài phần vừa ý với người Thái hậu tuyển chọn, Trình mama nhìn Kỷ Trà Huyền nói: “Thái hậu nương nương không thích đồ ngọt, kiêng kỵ nhất là độc chiếm sủng ái, vui vẻ nhất là được ôm hoàng tôn.”

Kỷ Trà Huyền trong lòng thư thái, Thái hậu quả nhiên là như nàng suy nghĩ.

Xem ra nếu muốn được Thái hậu tiếp tục bảo hộ nàng, nàng nhất định phải biểu hiện giá trị của bản thân.

Hoàng tử công chúa, Kỷ Trà Huyền cũng phải sớm chuẩn bị. Nếu không cho Thái hậu nhìn thấy giá trị của nàng thì cũng là gia thế đứng sau nàng. Không có Thái hậu nàng cũng phải dụng tâm tính toán.

Nàng không giống các phi tần khác, địa vị của nàng tuy rằng thấp dù có nuôi hoàng tử công chúa cũng không xong. Nhưng chỉ cần duy trì sự ân sủng này, thái hậu tự nhiên sẽ không dễ đưa nhỏ rơi vào tay phi tần khác.

Vinh Thọ cung chung quy cách Tĩnh An cung cũng chỉ một khoảng cách nhỏ, hơn nữa lại có sự bảo hộ của Thái hậu, đối với người vừa mới tiến cung thực lực yếu kém như nàng Thái hậu lại đảm bảo tầm quan trọng của đưa nhỏ đối với nàng.

Kỷ Trà Huyền nghiêm cẩn nói: “Thần thiếp đã hiểu.”

Trình ma ma gật gật đầu, quả nhiên là người hiểu chuyện.

Trình mama lại bắt đầu nói kỹ càng hơn cho Kỷ Trà Huyền về những chuyện cần phải kiêng kỵ.

Trong đó bà có nhắc tới mẹ đẻ của nhị hoàng tử Ngọc phi. Ngọc phi độc sủng nửa năm, Thái hậu không lo chuyện nàng sinh nhị hoàng tử, vì nay người đã mất năm năm, mà Thái hậu vẫn như cũ không thích nàng, thậm chí Hoàng hậu mang theo nhị hoàng tử cầu kiến Thái hậu cũng lạnh nhạt.

Kỷ Trà Huyền gật đầu, độc sủng có tác dụng gì, làm hỏng thanh danh địa vị lại không được an toàn. Càng quan trọng hơn, muốn chiếm độc sủng của vị hoàng đế này lại dễ dàng như vậy?

Ngọc phi, thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, lại là nữ nhi của phiên vương khác phái. Trong sự độc sủng này có bao nhiêu mờ ám, chỉ có mình Triệu Tồn Hi biết.

Nói thêm một lát, Kỷ Trà Huyền cùng Trình ma ma đi ra ngoài.

Lại thấy Thái hậu cười vui về chuyện cùng một tiểu cô nương tầm chín mười tuổi.

Trình ma manói bên tai Kỷ Trà Huyền: “Đây là đại công chúa.”

Đại công chúa Triệu Thù Linh, khoảng chừng chín tuổi là nữ nhi của Hoàng hậu, trong cung nói vị đại công chúa này trí tuệ lanh lợi, hào phóng có lễ với mọi người, Hoàng thượng cũng cực kỳ coi trọng vị trưởng nữ này.

Đại công chúa thấy Kỷ Trà Huyền, hơi hơi sùng sốt, lập tức đứng dậy, vuốt cằm nói: “Kỷ tu hoa.”

Kỷ Trà Huyền không là phi tần địa vị cao, luận vào phân vị còn thấp hơn công chúa, vì thế nàng hướng tới đại công chúa cúi người, nói: “Thỉnh an đại công chúa.”

Đại công chúa nhìn lướt qua dung mạo cùng quần áo của Kỷ Trà Huyền, lại nhớ tới thân phận của nàng, nàng vội vã nâng tay nói: “Kỷ tu hoa không cần đa lễ.”

Lý thái hậu trong mắt cười cười ngồi xem.

Kỷ Trà Huyền đối với lễ nghi của đại công chúa không chút cảm giác thụ sùng nhục kinh. Thái hậu coi trọng diện mạo không yêu mị của nàng, gia thế không có gì kiêng kỵ với Hoàng thượng, cùng với tính cách của nàng.

Vui buồn, giận dữ đều có thể hiện ra trên sắc mặt. Nhưng tuyệt đối không thể hiện ra trước mặt tiểu cô nương mới chín tuổi, bằng không Thái hậu sẽ sinh ra cảm giác Kỷ Trà Huyền là người không hiểu chuyện.

Lý thái hậu trong lòng hài lòng, đại công chúa có chút ngoài ý muốn với thái độ kính cẩn không lấy lòng của Kỷ Trà Huyền.

Chú thích:

1.

Hoàng tôn: cách xưng của thái hậu với con của vua.

2.

Thụ sùng nhục kinh: cách nói của Trung Quốc có ý nói vì được sùng ái kính trọng mà kính hãi.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Vấn Đề Về Hoàng Tự

Kỷ Trà Huyền đứng một bên nghe Thái hậu cùng Đại công chúa nói chuyện, thỉnh thoảng đại công chúa cũng hỏi Kỷ Trà Huyền vài câu, đều bị Kỷ Trà Huyền cơ trí trả lời làm Thái hậu vui vẻ.

Đại công chúa thử vài lần thấy vậy liền không hỏi nàng nữa.

Một lát sau, khi Đức phi dẫn đại hoàng tử, Vân tần dẫn nhị công chúa tới thỉnh an Thái hậu đều được bà vui vẻ cho vào. Cung phi một tháng có một lần tới bái kiến thái hậu, mà hoàng tử công chúa cách bảy ngày sẽ tới thỉnh an Thái hậu, hôm nay vừa vặn là ngày thứ bảy.

Vĩnh Thọ cung náo nhiệt hơn nhiều, Đức phi cùng Vân tần thấy Kỷ Trà Huyền cũng ở Vĩnh Thọ cung trong lòng không khỏi nghĩ ngợi, xem ra Thái hậu thật sự thích Kỷ tu hoa. Từ trước đến nay, hoàng tử công chúa tới thỉnh an các nàng thân là mẹ đẻ đều không được Thái hậu lưu lại quá lâu, các nàng đưa hoàng tử công chúa đến đây nhưng thường là các ma ma bên cạnh thái hậu đưa người trở về.

Kỷ Trà Huyền nhanh chóng đứng dậy thỉnh an Đức phi và Vân tần, đại Hoàng tử Triệu Lịch bảy tuổi, đã đến thư phòng học, cũng đã hiểu quy củ nhưng cậu vẫn chưa được nhận toàn lễ của Kỷ Trà Huyền.

Nhị công chúa Triệu Cơ Ngưng, thay Vân tần đáp lễ lại Kỷ Trà Huyền.

Thứ trưởng phân biệt rõ ràng, đại công chúa chỉ cần ngồi đó, mà Hoàng tử thử xuất nhận lễ của nàng còn phải đáp lễ.

Thái hậu gọi hoàng tử cùng nhị công chúa đến gần, sau đó phát phát tay với Đức phi và Vân tần hai nàng quỳ xuống thỉnh an rồi rời đi.

Hỏi đại hoàng tử một vài câu, sau đó dỗ nhị công chúa một chút, thái hậu nói: “Trà Huyền, đại công chúa cũng đến lâu rồi, người thay ai gia đưa công chúa về Chiêu Phụng cung đi!”

Kỷ Trà Huyền mỉm cười gật đầu: “Đây là vinh hạnh của thần thiếp.”

Triệu Thủ Linh kinh ngạc nhìn thái hậu, chung quy vẫn chỉ là một đứa nhỏ, Kỳ Trà Huyền cười cười trong lòng.

Thái hậu gật đầu.

Triệu Thủ Linh vội vàng nói: “Làm phiền Kỳ tu hoa.”

Kỳ Trà Huyền lắc đầu.

Một đường đi thẳng không nói chuyện, Triệu Thủ Linh đi phía trước, Kỳ Trà Huyền đi theo sau nàng. Thái hậu để nàng đưa đại công chúa về có nghĩa là nàng được thái hậu coi trọng, nàng phải làm thật tốt. May là vị công chúa này cũng không phải là một vị công chúa nghịch ngợm.

Kỳ Trà Huyền thuận lợi đưa đại công chúa về đến Chiêu Phụng cung.

Còn chưa tiến vào cửa cung, lúc này, một thân ảnh màu vàng đi ra từ Chiêu Phụng cung.

Đại công chúa kinh hi kêu lên rồi thình an: “Phụ hoàng.”

Kỳ Trà Huyền khẽ nhún người xuống hành lễ: “Thần thiếp thình an Hoàng thượng.”

Triệu Tồn Hi nâng đại công chúa dậy, sau đó giơ tay sờ búi tóc nho nhỏ của đại công chúa, hỏi: “Hoàng tử mẫu như thế nào? Người có vui vẻ không?”

Đại công chúa nói: “Tâm tình của hoàng tử mẫu tốt lắm, nhưng không khen Thủ Linh.” Kỳ Trà Huyền trong lòng âm thầm cảm thán về cách nói chuyện của đại công chúa. Vừa trả lời được rõ ràng vấn đề vừa không dấu vết khen bản thân, chẳng những không có vẻ toan tính thiệt hơn, ngược lại còn có vẻ đại công chúa ngây thơ đáng yêu.

Sắc mặt Triệu Tồn Hi tốt hơn rất nhiều, nói: “Thủ Linh hiểu chuyện, lòng trĩu nặng cũng thấy an ủi.”

Trên mặt đại công chúa lộ ra vẻ tươi cười.

Lưu hoàng hậu cũng từ trong cung đi ra, thấy đại công chúa và Kỳ Trà Huyền vẫn còn quỳ dưới đất, hơi ngậy người nhưng rất nhanh nhu hòa nói: “Thủ Linh, phụ hoàng của con còn bận chính sự, không được quán quít lấy phụ hoàng.”

Đại công chúa buông tay áo của Triệu Tồn Hi ra, vội vàng hành lễ: “Nhi thần cung đưa phụ hoàng.”

Triệu Tồn Hi lại sờ sờ đầu của đại công chúa: “Hoàng hậu dạy công chúa rất tốt!”

Lưu hoàng hậu ôn hòa nói: “Đây là việc mà thần thiếp phải làm.”

Kỳ Trà Huyền cúi đầu, cố gắng thu nhỏ lại sự tồn tại của bản thân. Ánh mắt của hoàng hậu chợt lóe, trong lòng càng thêm vừa lòng với nàng, nhưng là cũng chú ý thêm vài phần.

Các phi tần khác nếu ở tình huống này khẳng định sẽ nghĩ cách khiến cho hoàng thượng chú ý, thế nhưng nàng không nói tiếng nào vẫn đứng ở một bên.

Ánh mắt của Triệu Tồn Hi quét về phía Kỳ Trà Huyền: “Kỳ tu hoa miễn lễ.”

Kỳ Trà Huyền nói: “Tạ ơn hoàng thượng.”

”Nàng vì sao cùng đại công chúa trở về?”

Kỳ Trà Huyền đang cân nhắc phải nói thế nào thì nghe thấy đại công chúa đột nhiên nói: “Nhi thần rất thích Kỳ tu hoa, hoàng tử mẫu liền nhường Kỳ tu hoa đưa nhi thần trở về.”

Kỳ Trà Huyền không nói gì, nhỏ như vậy mà đã động tâm cơ. Nói như vậy làm nhạt đi sự coi trọng của thái hậu với nàng nhưng cũng không phải một hai câu như vậy là có thể thành công. Lúc này ở trong lòng Hoàng đế, mặc kệ đại công chúa có thích nàng không, nếu thái hậu đã yên tâm để Kỳ Trà Huyền đưa đại công chúa hồi cung chứng tỏ thái hậu coi trọng nàng.

Hoàng hậu âm thầm dùng sức giữ chặt đại công chúa để đại công chúa không nói tiếp nữa.

Triệu Tồn Hi quét Kỳ Trà Huyền liếc mắt một cái, sau đó nói một câu “Thì ra là thế” liền rời đi.

Hoàng hậu nói: “Đã mệt mỏi cả một ngày Kỳ tu hoa cũng nên về nghỉ ngơi đi!”

Kỳ Trà Huyền nói: “Thần thiếp tuân mệnh.”

Hoàng hậu gật gật đầu, theo sau lôi kéo đại công chúa rời đi.

Kỳ Trà Huyền thở dài nhẹ nhõm một hơi, đôi Đế - Hậu này quả nhiên khó nắm bắt.

Chi Thảo nâng Kỳ Trà Huyền dậy, đi được một đoạn bỗng một trận gió thổi tới thân thể khiến Kỳ Trà Huyền co lại.

”Chủ tử, đến bên kia nghỉ ngơi một lát đi.”

Kỳ Trà Huyền thấy phía trước có tiểu đình để ngồi nghỉ liền gật đầu.

Ngồi xuống, Kỳ Trà Huyền thấy trên bàn trong tiểu đình thế nhưng có một chén nhỏ đựng đồ ăn cho cá, tức thời nói: “Chúng ta về đi!”

Chi Thảo sững sốt, Kỳ Trà Huyền liền chủ động rời đi, Chi Thảo cũng đành phải đi theo.

”Tu hoa muội muội cứ như vậy vội vàng đi?” Kỳ Trà Huyền cảm thán một tiếng, quả nhiên có người.

Xoay người hành lễ nói: “Đức phi nương nương cát tường.”

Hoàng Đức phi đi ra từ một phía khác của hoa viên, phía sau nàng còn đi theo không ít người.

”Đứng lên đi, tu hoa muội muội còn chưa trả lời câu hỏi của bản cung.”

Kỳ Trà Huyền nói: “Thần thiếp được ý chỉ của thái hậu đưa đại công chúa về cung, hiện tại đến lúc quay về Vinh Thọ cung bẩm báo lại thái hậu.”

Hoàng Đức phi khẽ cười một tiếng: “Thì ra là thế, muội muội thật đúng là được thái hậu nương nương coi trọng.”

Kỳ Trà Huyền cũng không nói, hỏi ngược lại: “Thái hậu nương nương nhân từ, đều đối xử bình đẳng với các tỷ muội trong cung, Đức phi nương nương thấy có đúng không?” Coi trọng hay không coi trọng chỉ có thể từ chính thái hậu nói ra, nếu nàng nói ra chính là nàng đang cực kỳ đắc ý, tội danh này có thể lớn cũng có thể nhỏ.

Hoàng Đức phi mỉm cười gật đầu, tựa hồ cũng đã quên câu cảm thán vừa rồi của mình, nàng nói: “Bản cung còn tưởng rằng tu hoa muội muội không rõ, không nghĩ rằng muội muội cũng là người hiểu chuyện như vậy.”

Kỳ Trà Huyền cúi đầu.

Hoàng Đức phi tiếp tục nói: “Tu hoa muội muội một khi đã hiểu rõ như vậy, liền phải cẩn thận mới được miễn cho mai kia mất chỗ dựa vào.”

Kỳ Trà Huyền không nói gì, nếu nói không tốt những lời nàng nói ra hôm nay tất nhiên sẽ truyền đến tai thái hậu, cho nên không nói mới là tốt nhất. Ánh mắt Đức phi sắc bén nhìn Kỳ Trà Huyền, cuối cùng nàng lạnh lùng nói: “Tu hoa vẫn nên hành động cẩn thận, bản cung không giữ tu hoa lại nữa.”

Kỳ Trà Huyền mỉm cười gật đầu hành lễ lui ra.

Sau khi Kỳ Trà Huyền rời đi, Hoàng Đức phi nói: “Là ai tra tin tức nói cô ta ngu ngốc?”

Lập tức có một thái giám không ngừng quỳ xuống dập đầu, Hoàng Đức phi hừ lạnh một tiếng: “Nhớ rõ quy củ của Đức Nghi cung, phạt đánh bốn mươi roi.”

Tiểu thái giám này lại thi lễ với Đức phi lui xuống, Đức phi vung tay lên, trừ nha hoàn hầu hạ bên người nàng là Đông Đình, những người còn lại đều lui xuống.

”Nương nương, đừng bởi vì một Tu hoa không đáng nhắc tới mà làm mình tức giận.” Đông Đình lập tức khuyên nhủ.

Hoàng Đức phi đạm mạc ngẩng đầu nói: “Thái hậu tuy rằng che chở cô ta, nhưng nếu cô ta gặp chuyện, so với bản cung là mẹ đẻ của đại hoàng tử thái hậu nhất định sẽ không bảo vệ cô ta. Bản cung hận là hoàng hậu một bên lấy lòng thái hậu, một bên muốn lợi dụng cô ta có sinh được con hay không để đá kích khí thế của bản cung, trong lòng bản cung sẽ không thoải mái, chỉ là một quân cờ còn không xứng để bản cung tức giận.”

Đông Đình nói: “Có sự bảo hộ từ cả Thái hậu và hoàng hậu, Kỳ tu hoa có phải hay không thật sự sinh được...”

Hoàng Đức phi nói: “Chờ coi đi! Muốn sinh được hoàng tử, cũng phải xem cô ta có thể có thai được không.”

Đông Đình vội vàng cúi đầu, không dám nhiều lời!

Chi Thảo đỡ Kỳ Trà Huyền, nghe nàng nói: “Về sau gặp người của Đức Nghi cung, em hãy tránh thật xa, ngàn vạn lần đừng làm cho các nàng bắt đến nhục diện.”

”Chủ tử, Đức phi...”

Kỳ Trà Huyền không vui nói: “Nàng ta sẽ không làm hại ta, nhưng cũng đừng làm gì sai để nàng ta bắt được.” Mục đích của thái hậu vẫn không hề che giấu, Hoàng hậu cùng Đức phi cũng đoán ra được, hiện tại chỉ có đại hoàng tử là xuất chúng, ai sinh được hoàng tử tự nhiên sẽ là cái đinh trong mắt Đức phi, bởi vì có Thái hậu Kỳ Trà Huyền thấy thế nào mình cũng là người có khả năng bình an sinh con nhất, Đức phi đương nhiên sẽ không nương tay với nàng.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Kỳ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Việc Vui Trong Cung

Sau khi bẩm báo lại với thái hậu, bà liền cho Kỳ Trà Huyền về cung nghỉ ngơi.

Vừa về đến cung, đúng lúc tổng quản phủ nội vụ đưa tới hai cung nữ thoát nhìn cực kì thành thật, Kỳ Trà Huyền cười cười tiếp nhận.

Tam Châu biết các nàng được thăng chức đại cung nữ, Hồng Châu cực kì vui vẻ, ánh mắt của Lục Châu cũng có thần thái hơn mà Từ Châu lại càng cung kính với Kỳ Trà Huyền hơn.

“Hai người các người tên là gì? Trước đây hầu hạ ở nơi nào?” Kỳ Trà Huyền hỏi.

“Nô tì Hạnh Nhi / Cúc Nhi thỉnh an chủ tử.”

Sau đó liền nghe Hạnh Nhi nói: “Nô tì từng làm ở phòng thêu thùa.”

Cúc Nhi cũng nói: “Nô tì ở cục y phục.”

Kỳ Trà Huyền gật đầu, Hoàng hậu cũng cho nàng chút mặt mũi, một người từ phòng thêu thùa một người từ cục y phục, thoát nhìn đều rất trong sạch.

“Làm việc thật tốt, có cái gì không hiểu thì hỏi Chi Thảo.” Nói chuyện cực kì hòa khí.

Hạnh Nhi và Cúc Nhi cảm thấy có chút thụ sủng nhược khinh, các nàng chính là bị đưa đến đây làm cung nữ làm việc nặng, chủ tử lại đối tốt với các nàng như vậy, càng nàng vừa cảm thấy vui vẻ đồng thời cũng có chút sợ hãi.

Kỳ Trà Huyền mỉm cười nói: “Lục Châu, trước hết người dạy dỗ hai cung nữ này.”

Lục Châu sững sốt, dạy dỗ cung nữ làm việc nặng chẳng phải là nàng mất đi cơ hội lấy lòng ở trước mặt chủ tử? Ánh mắt Hồng Châu hơi sáng lên, Từ Châu cúi đầu.

“Nô tì tuân mệnh.”

Kỳ Trà Huyền đỡ tay Chi Thảo trở về phòng.

Ngồi ở ghế tựa, Kỳ Trà Huyền thật nhàn nhã cầm một quyển sách xem.

“Chủ tử, tối nay không biết ai có thể được sủng ái.”

Kỳ Trà Huyền khẽ cười nói: “Chỉ cần không phải ta, quan tâm nhiều như vậy làm cái gì?”

Chi Thảo nói: “Nô tì không phải sợ...”

Kỳ Trà Huyền nói: “Yên tâm, hiện tại Hoàng thượng quên ai cũng sẽ không quên chủ tử của người.”

Chi Thảo không biết Kỳ Trà Huyền vì sao tự tin như vậy, nhưng là trong lòng cũng không tự chủ được bắt đầu tin tưởng.

“Gọi Tiểu Đình Từ đi dò hỏi tin tức thị tẩm đêm nay.” Có tài nguyên như vậy, không cần uổng phí. Người này tuy rằng không đáng tin, nhưng dùng để hỏi thăm một ít tin tức vẫn là thích hợp nhất.

Chi Thảo vội vàng gật đầu.

Kỳ Trà Huyền một lần nữa cầm sách lên đọc.

Vào lúc hoàng hôn, Tiểu Đình Từ rốt cục trở về, đêm nay là Tôn lương viện thị tẩm, Kỳ Trà Huyền cười cười, quả nhiên không phải Ninh tu hoa cùng Chu tu hoa.

Nàng đứng dậy, Chi Thảo vội vàng đi lại hầu hạ.

“Chi Thảo, từ này về sau trừ khi đi cung Thái hậu, em đều ở lại trong Tĩnh An cung!”

Chi Thảo có chút kỳ quái, Kỷ Trà Huyền nói: “Ta tin nhiệm em nhất, khi ta không ở Tỉnh An cung em ở lại xem cho ta.” Còn có, cung nữ cùng đi ra ngoài tuy rằng là một loại vinh quang, nhưng không an toàn giống như cung nữ bên người Trương Vũ Oánh hôm nay vậy. Chi Thảo là tâm phúc của nàng, làm thế nào ổn thỏa thì cứ như vậy mà làm.

Chi Thảo vừa nghe, vội vàng đáp ứng.

Sau đó nói: “Chi Thảo, chuẩn bị cho ta một ít gấm đỏ mà thái hậu thưởng, để Từ Châu cùng ta đi Thích Phụng cung.”

“Chủ tử muốn đi gặp Kỷ mỹ nhân?”

Kỷ Trà Huyền cười nói: “Hôm qua nàng đến thăm ta, ta làm muối muối tự nhiên cũng nên cùng nàng trao đổi cảm tình.”

Chi Thảo gật đầu.

Chủ Thích Phụng cung là Thường phi, vị Thường phi này tiến cung ba năm không có con nhưng vẫn được thăng phi, có thể thấy được sự lợi hại của nàng. Kỷ Trà Huyền muốn đi cung điện phụ ở phía tây Thích Phụng cung gặp Kỷ Trà Phù, như vậy phải báo kiến Thường phi trước.

Mới tới cửa Thích Phụng cung, xa xa đã nghe được tiếng chúc mừng truyền đến từ cung điện chính.

“Chúc mừng nương nương, chúc mừng nương nương!”

Ánh mắt Kỷ Trà Huyền chợt lóe, có thể khiến tất cả nô tài ở Thích Phụng cung cùng nhau kêu lên chúc mừng trừ lúc tấn phong chính là có thai. Muốn tấn phong chủ vị của một cung thì phải thông báo cho lễ bộ, thế nào cũng phải chuẩn bị một hai tháng mới đúng.

Quả nhiên không lâu sau gặp thái giám tổng quản bên cạnh Thường phi - Chu Lộc đưa một vị thái y ra ngoài. Theo sau là người hầu đắc lực bên cạnh Thường phu chuẩn bị ra ngoài, xem ra là đi Chiêu Phụng điện cùng Vĩnh Thọ cung báo tin vui.

Chu Lộc nhìn thấy Kỷ Trà Huyền, tức thời kêu lên: “Nô tài ra mắt Kỷ tu hoa.”

Kỷ Trà Huyền vội vàng nói: “Chu công công không cần đa lễ, Thường phi nương nương có ở trong cung không?”

Chu Lộc cười nói: “Thái y vừa khám nói nương nương có thai, đang nghỉ ngơi, tu hoa chủ tử muốn đến cung điện phụ phía tây gặp Kỷ mỹ nhân?”

Kỷ Trà Huyền gật đầu: “Nhờ công công thông báo.”

Chu Lộc gật đầu: “Tất nhiên là phải làm.”

Kỷ Trà Huyền ở ngoài chờ, rất nhanh, Chu Lộc lại xuất hiện.

“Nương nương hôm nay mệt mỏi, cho nên để nô tài tự mình đưa tu hoa chủ tử đến cung điện phụ phía tây gặp Kỷ mỹ nhân.”

Kỷ Trà Huyền gật đầu: “Làm phiền công công.”

Chu Lộc lắc đầu sau đó cúi đầu đi trước dẫn đường.

Đi nửa giờ, đến sân gần cung điện chính, vốn Thích Phụng Cung là nơi tốt nhất lại đẹp đẽ quý giá nên sân này cũng vô cùng tốt.

Tiểu thái giám quét dọn sân vội vàng buông chổi, nhìn đến Chu Lộc lại nhìn qua Kỷ Trà Huyền, bọn họ nhất thời cũng nhận không ra là vị chủ tử nào, liền thẳng hô: “Nô tài / nô tì thỉnh an chủ tử!”

Kỷ Trà Huyền kêu lên: “Miễn lễ.”

Bọn họ lại vội vàng hướng Chu Lộc làm một cái lễ tiết của cấp dưới.

Chu Lộc là tổng quản của Thích Phụng cung, cung điện phụ ở phía tây Thích Phụng cung cũng nằm trong phạm vi của Thích Phụng cung, nơi Kỷ Trà Phù ở phức tạp hơn nhiều so với nơi ở của nàng.

Tiếng động bên ngoài không nhỏ, người ở trong điện tự nhiên cũng nghe được.

Kỷ Trà Phù tự mình đi ra, nhìn thấy Kỷ Trà Huyền liền mỉm cười, sau đó cúi người hành lễ, lại bị Kỷ Trà Huyền đi tới vội vàng nâng dậy.

Kỷ Trà Phù gật đầu với Kỷ Trà Huyền, nhìn đến Chu Lộc nàng khách khí kêu một câu: “Chu tổng quản.”

Chu Lộc nói: “Thỉnh an mỹ nhân chủ tử, nương nương mang thai trong người mệt mỏi cần yên tĩnh nghỉ ngơi, cho nên đêm nay không gọi mỹ nhân chủ tử đến hầu chuyện.”

Kỷ Trà Phù gật đầu: “Thần thiếp đã biết, ngày mai thần thiếp lại tới thỉnh an nương nương, chúc mừng nương nương mang long thai.”

Chu Lộc gật đầu nhìn lướt qua Kỳ Trà Huyền liền rời đi.

Kỳ Trà Phù kéo Kỳ Trà Huyền đi vào trong phòng nàng.

Nàng để thị nữ bên người canh giữ ngoài cửa, sau đó kéo Kỳ Trà Huyền ngồi ở ghế tựa gần bàn.

”Tứ muội muội nhìn thấy Thường phi nương nương?”

Kỳ Trà Huyền lắc đầu: “Nương nương mệt mỏi, chỉ cho tên Chu Lộc kia đưa muội đến đây.”

Kỳ Trà Phù thở dài: “Hoàng thượng tất nhiên rất nhanh sẽ đến, cũng không trách nàng không gặp muội.”

Kỳ Trà Huyền đột nhiên hiểu ra.

Kỳ Trà Phù còn nói: “Những lời Chu Lộc nói phía sau cũng là nói cho muội nghe.”

Kỳ Trà Huyền nói: “Cùng ta có quan hệ gì?”

Kỳ Trà Phù nắm chặt tay Kỳ Trà Huyền, nghiêm mặt nói: “Nương nương muốn yên tĩnh nghỉ ngơi, ý ở trong lời nói chỉ là không muốn ta cùng muội xuất hiện trước mặt Hoàng thượng, nếu xuất hiện quấy rầy nương nương ‘nghỉ ngơi’ về sau ta cũng không được yên ổn.”

Kỳ Trà Huyền tức giận nói: “Thường phi không muốn để nhị tỷ tỷ được sủng ái?”

Kỳ Trà Phù vội vàng đề Kỳ Trà Huyền: “Việc làm này của Thường phi cũng rất bình thường, ta không sao.”

Kỳ Trà Huyền nhú mày.

Kỳ Trà Phù thở dài: “Chính là đáng tiếc cho Tôn lương viện.”

Kỳ Trà Huyền có chút đồng tình gật đầu. Thường phi có thai, lại luôn được sủng ái, hoàng thượng tất nhiên sẽ ở cùng nàng, đêm nay vị Tôn lương viện này cũng đủ ghen khuất.

Kỳ Trà Phù nhìn biểu cảm của muội muội nhà mình liền thở dài trong lòng, cũng may nàng nghe lời tổ mẫu và mẫu thân, như vậy cũng không làm sai chuyện gì lớn. Ngày sau mắc lỗi nhiều, tự nhiên sẽ chín chắn hơn.

”Trước khi Thường phi sinh hoàng tử, khoảng thời gian này muội cũng nên ít đến Thích Phụng cung.” Kỳ Trà Phù nói.

”Hoàng thượng lên ngôi chín năm, lại chỉ có hai vị hoàng tử và công chúa, có thể thấy được phụng diện này ‘nước rất sâu’. Thích Phụng cung hiện tại tất nhiên sẽ bắt đầu trở thành tiêu điểm trong cung, rất có khả năng không có chiếm được niềm vui của nương nương, lại bị người khác lợi dụng.”

Kỳ Trà Huyền mở to hai mắt.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Các Loại Châm Ngồi

Thấy Kỳ Trà Phù nói chuyện thận trọng, Kỳ Trà Huyền vội la lên: “Liệu tỷ tỷ có gặp nguy hiểm không?”

Kỳ Trà Phù nói: “Tỷ sẽ thường xuyên cẩn thận, muội hãy nhớ kỹ lời ta, còn nữa, ngày mai muội hãy đến đưa lễ vật chúc mừng cho Thường phi, không nên đưa đồ ăn để bị người ta động tay động chân.”

Kỳ Trà Huyền hỏi: “Vậy đưa cái gì thì tốt?”

Kỳ Trà Phù nói: “Trang sức, nhưng đừng quá mức tinh xảo.”

Kỳ Trà Huyền do dự nói: “Như vậy có phải quá mức keo kiệt?”

Kỳ Trà Phù nói: “Thường phi nương nương được sủng ái nhiều năm, chỉ lấy đồ quý trọng nhất của chúng ta đưa qua kỳ thực cũng đã keo kiệt ở trước mặt nương nương rồi.”

Kỳ Trà Huyền nghĩ nghĩ, trên mặt hoàn toàn là có biểu cảm tán thành.

”Muội nghe tỷ tỷ.”

Trong lòng Kỷ Trà Phù buồn lòng, vốn muốn thử một lần hiện tại muội muội đã được tấn phong là tu hoa có còn nghe lời nàng hay không, bây giờ thấy vậy có thể thấy được nàng là người biết nghe lời dạy bảo. Chờ ngày mai xem lễ vật chúc mừng của nàng, nếu như thật sự là trang sức thì sau này ở trong cung nàng có thể cùng muội muội nâng đỡ lẫn nhau. Nếu không phải là trang sức mà là dùng vật quý trọng khác lấy lòng Thường phi, nàng tuy rằng sẽ không đổi dịch nhưng nếu có liên quan đến việc an nguy của gia tộc thì vị muội muội này nàng về sau nhất định sẽ không hỗ trợ.

Hai tỷ muội còn nói chuyện hồi lâu, đến tận khi Chu Lộc lại đến thỉnh an mới dừng lại. Chu Lộc thấy hai tỷ muội nói chuyện vui vẻ lại nghe cung nữ ở bên ngoài điện báo lại hai tỷ muội này không ra khỏi phòng một bước, Thường phi thật vừa lòng với việc này, thậm chí còn phái Chu Lộc hộ tống Kỷ Trà Huyền rời khỏi Thích Phụng cung.

Kỷ Trà Huyền nói lời từ biệt với Kỷ Trà Phù, sau đó mang theo Tử Châu cùng Chu Lộc rời đi, sau khi im lặng đi ra Thích Phụng cung, vừa vận dụng pháp phượng khiếu của Lưu hoàng hậu, phi tần có thai làm hoàng hậu đương nhiên sẽ tới xem.

Kỷ Trà Huyền đi đến một bên đường, hành lễ.

Hoàng hậu nghe xong bước xuống phượng khiếu: “Kỷ muội muội có gặp Thường phi?”

Kỷ Trà Huyền lắc đầu: “Thần thiếp cùng Kỷ mỹ nhân nói chuyện một hồi, vẫn chưa từng nhìn thấy nương nương.”

Lưu hoàng hậu gật đầu.

”Kỷ muội muội chuẩn bị về cung?”

Kỷ Trà Huyền gật đầu.

Lưu hoàng hậu nói: “Sắc trời đã tối muộn, Tĩnh An cung cách nơi đây khá xa, để bản cung sai Chu Hải đưa Kỷ muội muội trở về.”

Kỷ Trà Huyền ngẩng đầu, trên mặt mang theo kinh ngạc, hơn nữa trong kinh ngạc còn có chút cảm động.

”Thần thiếp tạ ơn hoàng hậu nương nương quan tâm.” Đối với Thường phi không gọi nàng diện kiến, và hoàng hậu nương nương thái thái giám bên người đưa nàng về cung, người nào tốt người nào xấu vừa nhìn là hiểu ngay.

Hoàng hậu cho thái giám một ánh mắt.

Vị thái giám này từ trong đội ngũ đi ra.

Chờ phượng khiếu của Lưu hoàng hậu rời đi, Chu Hải cung kính nói: “Tu hoa chủ tử, mời người đi trước!”

Kỷ Trà Huyền gật gù đầu.

Dọc theo đường đi thế nhưng náo nhiệt hơn, hiện tại các cung hân là đều biết tin tức Thường phi nương nương mang thai, không nói tới người cũ trong cung, chính là trong lòng nhóm phi tần mới tiến cung cũng vô cùng ghen tị.

Trở lại Tĩnh An cung, Kỷ Trà Huyền gọi người ban thưởng cho Chu Hải.

Lại dùng một ít điểm tâm, đi một lát trong hoa viên ở trong cung điện, thẳng đến nửa đêm Kỷ Trà Huyền mới trở lại tắm điện.

Ngày thứ hai, Kỷ Trà Huyền để Lục Châu chuẩn bị tốt lễ vật cùng Tiểu Thuật Tử đưa đi Thích Phụng cung, sau đó chuẩn bị xuất phát đi Chiêu Phụng cung thỉnh an hoàng hậu.

Ngay tại thời điểm ra cửa, Hồng Châu đột nhiên chạy vội vã từ bên ngoài điện tới.

”Chủ tử!” Thoạt nhìn thực cấp thiết.

Kỷ Trà Huyền nói: “Hồng Châu, xảy ra chuyện gì, sao lại kích động như thế!”

Hồng Châu quỳ xuống nói: “Chủ tử tha tội, nô tì vừa mới từ ngự hoa viên hái chút hoa cho chủ tử, lại nghe được một tin tức ở đó.”

”Tin tức gì?”

Hồng Châu nói: “Hoàng thượng tối hôm qua sủng ái Kỷ mỹ nhân ở sườn điện phía tây của Thích Phụng cung, sáng sớm hôm nay không chỉ thăng làm quý nhân, còn ban cho phong hào “Dung”.”

Kỷ Trà Huyền lạnh lùng nói: “Người có nghe rõ ràng không?”

Hồng Châu dập đầu: “Nô tì không dám giấu diếm.”

Trong lòng Kỳ Trà Huyền có muôn vàn suy nghĩ, Kỳ Trà Phù là người rất lý trí, ở lúc thế lực của Thường phi lớn như thế nàng ấy tuyệt đối sẽ không chủ động cầu dẫn Hoàng thượng dẫn đến sự không vui của Thường phi. Chẳng lẽ không phải do Kỳ Trà Phù mà là do Thường phi chủ động? Không đúng, hôm qua Thường phi cực kỳ cố kỵ nàng cùng Kỳ Trà Phù tới gần chính điện, như thế nào lại để Hoàng thượng đi qua.

Suy nghĩ một lát, Kỳ Trà Huyền đột nhiên nghĩ đến một người.

Kỳ Trà Huyền ngẩng đầu, nói: “Đi Chiêu Phụng cung.”

Từ Châu và Tiểu Thuật Từ gật đầu.

Khi Hồng Châu cung kính đưa Kỳ Trà Huyền ra cửa liếc thấy tay nàng nắm chặt, trong mắt vụt qua một tia ánh sáng.

Kỳ Trà Huyền chọn thời gian không sớm cũng không muộn, cho nên trên đường đi, nàng gặp được nhiều vị tỷ tỷ muội muội, chẳng mấy chốc nàng còn đụng phải Tôn lương viện.

Tôn lương viện nhìn thấy Kỳ Trà Huyền hừ lạnh một tiếng, tiếp đón cũng không tiếp đón liền chuẩn bị rời đi.

Tiểu Thuật Từ thấp giọng nói: “Chủ tử, phân vị của Tôn lương viện thấp hơn người mà không thỉnh an chủ tử, thật sự quá mức làm càn.”

Kỳ Trà Huyền cười mắng: “Tiểu Thuật Từ thật lắm miệng, trong lòng Tôn lương viện không thoải mái, cùng nàng so đo thì có vẻ lòng độ lượng của ta thật nhỏ hẹp.” Thanh âm nàng nói không lớn không nhỏ, Tôn lương viện tự nhiên cũng nghe thấy, thế này khác gì châm chọc nàng ta không hiểu quy củ?

Nàng dừng chân, ánh mắt nhìn Kỳ Trà Huyền càng thêm âm trầm vài phần.

Kỳ Trà Huyền chậm rãi đi đến trước mặt nàng ta, cười nói: “Muội muội làm gì phải tức giận, chuyện của Thường phi nương nương là chuyện vui, nếu tức giận Thường phi nương nương nhìn thấy cũng không vừa mắt.”

Tôn lương viện kêu lên: “Ngươi có ý gì?”

Kỳ Trà Huyền tiến đến bên tai nàng, dùng thanh âm chỉ có Tôn lương viện có thể nghe được nói: “Dung quý nhân dù được sủng ái nhưng vẫn do mặt mũi của Thường phi nương nương, điều này ai cũng rõ chỉ là không nói ra, Tôn lương viện lại làm về ta đây, sẽ khiến cho người ta thất vọng.”

Tôn lương viện sùng sốt, lập tức sau lưng toát ra một tia mồ hôi lạnh.

Ở Thích Phụng cung, lá gan của Kỳ mỹ nhân có lớn cũng không dám đào góc tường của Thường phi, cho nên Kỳ mỹ nhân được sủng ái chỉ sợ là ân điển của Thường phi, nàng trách tội tỷ muội nhà họ Kỳ chẳng phải là đắc tội Thường phi?

Nghĩ xong, ánh mắt của Tôn lương viện nhìn Kỳ Trà Huyền không còn vẻ âm trầm nhưng cũng không tốt hơn. Trong lòng Kỳ Trà Huyền cười, trong nhà vị Tôn lương viện này chỉ có mình nàng là đích nữ, cũng khó trách đường thành tính tình cao ngạo này.

Kỳ Trà Huyền lười cùng nàng ta tiếp tục nói chuyện, liền tính cứ để nàng ta nghĩ đầu sỏ gây nên là Thường phi, hai người tỷ muội các nàng cũng không làm bạn được với nàng ta.

Tôn lương viện thấy Kỳ Trà Huyền rời đi, lại thấy mọi người ở một bên đứng xem kịch vui.

Lạnh lùng nói: “Còn đứng xem chê cười bản lương viện?”

Các vị phi tần có vị phân thấp hơn Tôn lương viện, bị nàng nói như vậy, ào ào tản ra.

Chiêu Phụng cung, khi Kỳ Trà Huyền đi vào, liền thấy hoàng hậu nói chuyện thân thiết cùng Kỳ Trà Phù. Trong lòng Kỳ Trà Huyền thờ dài, quả thế, hoàng hậu thật đúng là ‘hiền lành’.

Sắc mặt Kỳ Trà Phù hồng nhuận, dung mạo nguyên bản sáng ngời tăng thêm một tia kiều mị.

Không ít người thấy nàng, ánh mắt lộ ra một tia kiêng kỵ. Không thể không nói, tỷ tỷ của nàng, dung mạo quả nhiên xuất sắc.

”Thần thiếp thỉnh an hoàng hậu nương nương.”

Lưu hoàng hậu mỉm cười nói: “Tu hoa miến lễ.”

Kỳ Trà Huyền đứng lên, theo sau mỉm cười với Kỳ Trà Phù, không chỉ không có một tia ghen tị, ngược lại như là vì tỷ tỷ cao hứng. Nàng nói: “Chúc mừng Dung quý nhân.”

Kỳ Trà Phù cúi thân đáp lễ.

Kỳ Trà Huyền nâng nàng dậy, hai tỷ muội cầm tay nhau.

Trong lòng Lưu hoàng hậu và mọi người cả kinh, tỷ tỷ không để ý thứ muội có phân vị cao hơn, thứ muội cũng không để ý tỷ tỷ được sủng ái là sự uy

hiếp với bản thân. Hai người các nàng chẳng lẽ không có ý niệm tranh giành? Cho dù là cùng một mẫu thân dạy dỗ cũng ganh đua nhau. Huống chi, hai người này căn bản không phải cùng một mẫu thân sinh ra, Kỳ gia thật sự có thể hòa thuận vui vẻ với nhau như thế sao?

Hoà thuận vui vẻ? Chỉ cần trong nhà có thể có thiếp thì sẽ có tranh đấu. Đáng tiếc, Kỳ Trà Huyền không phải là thứ nữ chân chính, mục tiêu của nàng sẽ không chèn ép đích tỷ. Mà Kỳ Trà Phù, cũng là cô nương được Kỳ gia bồi dưỡng, điều quan tâm nhất là lợi ích của nhà họ Kỳ! Nếu muốn để hai tỷ muội nàng kết thù, thì chút thủ đoạn kia cũng không đủ!

Lưu hoàng hậu mỉm cười nói: “Hai tỷ muội các ngươi mau ngồi xuống đi!”

Hai người cùng nói lời cảm tạ.

Lúc này đây vị trí của Kỳ Trà Phù chuyển mấy chỗ, là người đứng đầu trong vị phân quý nhân, dù sao chỉ có một mình nàng có phong hào, Kỳ Trà Huyền ngồi ở phía sau Ninh tu hoa cùng Chu tu hoa, cho nên nàng cùng Kỳ Trà Phù chỉ cách một vị trí của Tôn lương viện.

Mọi người nhìn về phía hai tỷ muội này, Kỳ Trà Huyền nở một nụ cười với Kỳ Trà Phù, Kỳ Trà Phù gật đầu với nàng, hai ngón tay so đối một chút, Kỳ Trà Huyền gật đầu hiểu ra.

”Xem tình cảm của Kỳ tu hoa cùng Dung quý nhân thật tốt, hai người cách một vị trí còn lặng lẽ trao đổi.” Đan tu hoa thấy động tác của hai người liền vội vàng cáo trạng, phải biết rằng, ở dưới tình huống không có sự cho phép của hoàng hậu, làm như vậy là đại bất kính.

Kỳ Trà Huyền đang muốn nói lại Đan tu hoa vài câu, lại bị Kỳ Trà Phù dùng ánh mắt ngăn cản. Khó trách Đan tu hoa dù được sủng ai cũng không được thăng lên địa vị cao, cái miệng cùng đầu óc không có trí lực đoán chừng giúp nàng ta được đại ân. Lần này nàng ta lên tiếng, không chỉ đắc tội với tỷ muội nhà họ Kỳ, nàng ta còn vô ý đưa cho Hoàng hậu một vấn đề khó, Hoàng hậu là người hiền lành như vậy cũng sẽ không làm ra chuyện giáo huấn phi tần vừa được sủng ái! Cho nên, nhân vật như Đan tu hoa, Kỳ Trà Phù cảm thấy không cần cùng nàng ta so đo.

Hoàng hậu thấy thế, ánh mắt chợt lóe, vị tỷ tỷ này quả nhiên không hổ là Kỳ gia ti mĩ bồi dưỡng ra.

Đan tu hoa thấy hai tỷ muội không có phản đối, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, coi như không phát hiện ra sự không vui của hoàng hậu, cảm thán nói: “Đáng tiếc, chính là cách một vị trí!” Nàng ta làm bộ như thật tiếc thay cho các nàng.

Ánh mắt Kỳ Trà Phù chợt lóe, Kỳ Trà Huyền cười lạnh trong lòng, châm chọc trong lời nói này kếm vài tầng so với thủ đoạn tối hôm qua của hoàng hậu!

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Phương Pháp Đấu Tranh Của Phi Tử Địa Vị Cao

Lúc này, Vân tần đang ngồi một bên đột nhiên chậm rãi nói: “Nói được những lời như thế này, trong hậu cung chỉ sợ không ai so được với Đan muội muội.”

Đan tu hoa ngẩn ra, nhìn thấy không ít phi tần đang cười trộm, sắc mặt cực kỳ khó coi, nhưng ở trước mặt Vân tần nàng ta cũng không dám làm càn chỉ đành phải kim nén cơn giận.

Hoàng hậu cười nói: “Vân tần nói chuyện vẫn như trước kia, thật sự là nhất châm kiến huyết.”

Kỳ Trà Huyền cùng Kỳ Trà Phù nhìn về phía Vân tần, thật là lợi hại, một câu nói đã đem sự xấu hổ của Hoàng hậu và hai người tỷ muội các nàng phơi bày. Vân tần cười nói: “Hoàng hậu nương nương đến cùng là đang khen nô tì hay là chê cười nô tì, nếu là trước mặt nhiều vị muội muội như vậy nói xấu nô tì, nô tì sẽ nhất quyết không tha.”

Hoàng hậu cười mắng: “Nghĩ đến các vị muội muội còn chưa có gặp qua bộ dáng ngươi khóc lóc om sòm.”

Vân tần vừa nghe, hơi có chút ủy khuất nói: “Hoàng hậu tỷ tỷ hay trêu chọc nô tì.”

Mọi người nhìn bộ dáng của Vân tần, cũng không khỏi vui vẻ, không khí trở nên thân thiện, Hoàng hậu thuận thế nhường mọi người tán gẫu.

Lần này Kỳ Trà Huyền cùng Kỳ Trà Phù không nói gì, các nàng im lặng ngồi trên chỗ ngồi. Vị trí của Đan tu hoa cùng Kỳ Trà Huyền là ngồi cạnh nhau, nàng ta cười nhạt nói: “Kỳ muội muội, Hoàng hậu nương nương nhường các muội nói chuyện riêng, mọi người đang nói chuyện nhưng tỷ muội hai người lại không nói câu nào.”

Kỳ Trà Huyền không đáp ngược lại cười hỏi: “Đan tu hoa, tỷ có biết cái gì còn làm người ta chán ghét hơn cả quạ đen?”

Đan tu hoa sùng sốt, có chút theo không kịp ý nghĩ của Kỳ Trà Huyền.

Kỷ Trà Huyền nhẹ nhàng nói: “Mồm quạ đen!” Vừa làm như ở trả lời vấn đề, lại làm như mắng nàng ta. Đan tu hoa lại khẳng định là Kỷ Trà Huyền đang chửi bới nàng ta, nàng ta chỉ vào Kỷ Trà Huyền nói: “Người... Người mới là mồm quạ đen!”

Nàng ta nói lời này rất lớn, mọi người an tĩnh lại đều nhìn về phía Đan tu hoa cùng Kỷ Trà Huyền.

Hoàng hậu hỏi: “Đan muội muội cùng Kỷ muội muội có chuyện gì? Trong hậu cung, quan trọng nhất chính là tỷ muội hòa thuận!” Khi nói những lời này giọng điệu trở nên nghiêm túc.

Kỷ Trà Huyền cười nói: “Hoàng hậu nương nương, thần thiếp chẳng qua hỏi Đan tu hoa một vấn đề mà thôi, ai biết Đan tu hoa hiểu lắm...”

Đan tu hoa trừng mắt nhìn nàng.

Hoàng hậu nhìn Đan tu hoa, hỏi: “Là vấn đề gì?”

Kỷ Trà Huyền nói: “Thần thiếp chẳng qua hỏi một câu, cái gì còn làm người ta chán ghét hơn cả quạ đen?” Mọi người nếu không phải nghe được câu nói kia của Đan tu hoa, trong khoảng thời gian ngắn thật đúng không thể nghĩ ra được.

”Sau đó thần thiếp thấy Đan tu hoa không trả lời được, vì thế thần thiếp có lòng tốt nói đáp án cho nàng là ‘mồm quạ đen’! Không nghĩ tới, khi biết đáp án Đan tu hoa lại mắng thần thiếp, thần thiếp thật ủy khuất! Xin hoàng hậu nương nương làm chủ cho thần thiếp!” Nói xong, Kỷ Trà Huyền đứng lên, lấy khăn lau khóe mắt bộ dáng cực kỳ oan ức.

Tình cảnh này nhìn qua cũng thấy Đan tu hoa tự nhận mình là mồm quạ đen!

Sắc mặt hoàng hậu nương nương có chút cổ quái, Vân tần trực tiếp cười ra tiếng, còn có một ít tần phi cũng vui vẻ ngã vào ghế tựa, khoa trương nhất là một vị cùng các nàng tiến cung Mạnh quý nhân phun ra trà còn chưa kịp nuốt xuống.

Đan tu hoa tức giận đến nói không nên lời, bởi vì Kỷ Trà Huyền nói là sự thật, người ta chẳng qua hỏi nàng một vấn đề, là chính nàng tự nhận bản thân là mồm quạ đen!

Hoàng hậu nói: “Đan muội muội, tuổi của Kỷ muội muội còn nhỏ có chút hoạt bát cũng là chuyện tự nhiên, làm tỷ tỷ muội nên rộng lượng với muội ấy một chút.”

Sắc mặt Đan tu hoa trắng nhợt, nhưng cũng không thể không tuân chỉ.

Hoàng hậu lại quay đầu: “Kỷ muội muội, Đan tỷ tỷ của muội thường xuyên nói chuyện không dùng đầu óc, muội không cần tính toán với nàng.”

Kỷ Trà Huyền gật đầu: “Thần thiếp xin tuân theo lời dạy bảo của hoàng hậu nương nương!”

Hoàng hậu vừa lòng gật gật đầu.

Một lát sau, Tôn lương viện cùng các phi tần khác cũng từ từ đến, thanh âm tán gẫu trong Chiêu Phụng điện cũng nhiều lên. Nhân vật chính được đề cập đến phần lớn là Thường phi nương nương, bất quá một lời nói bậy ai cũng không dám nói ra, phần lớn là lời nói biểu hiện hâm mộ cùng chúc mừng.

Thời gian chậm rãi đi qua, lại chỉ có hai người Đức phi và Thường phi chưa đến.

Trong lòng mọi người bắt đầu suy đoán.

Lại qua gần nửa canh giờ, Chu Hải từ ngoài điện đi đến.

Hoàng hậu nhíu mày, trước ánh mắt của mọi người Chu Hải vẫn là thỉnh an hoàng hậu, nói: “Khởi bẩm hoàng hậu nương nương, nữ quan ở Đức Nghi cung nói tối hôm qua Đức phi nương nương bị lạnh, Đức phi nương nương phái nữ quan đến thỉnh tội với hoàng hậu nương nương.”

Hoàng hậu nghiêm túc kêu lên: “Cho vào!”

Chu Hải chạy ra ngoài, không lâu, liền gặp một cung nữ bình thường tuổi còn trẻ chậm rãi đi tới, khí độ này cũng không kém hơn một số vị chủ tử trong cung.

”Nô tì Văn Thuyên thỉnh an hoàng hậu nương nương, thỉnh an Vân tần nương nương, thỉnh an các vị chủ tử.”

Sắc mặt hoàng hậu tốt hơn một chút, Văn Thuyên là nữ quan cao nhất của Đức Nghi cung, Đức phi sai nàng tới đây có thể thấy được thành ý thỉnh tội.

”Miễn lễ.”

Văn Thuyên đứng lên, hoàng hậu hỏi: “Đức phi như thế nào? Đã mời thái y chưa?”

Văn Thuyên nói: “Nương nương hơi sốt, một thời gian không được ra gió, thái y đã cho đơn thuốc nhưng nương nương lại hôn mê rồi.”

Sắc mặt hoàng hậu lo lắng: “Sao nghiêm trọng như vậy?”

Vấn Thuyền cúi đầu.

Mọi người cũng cả kinh, hôm qua sắc mặt của Đức phi hồng nhuận, khí sắc vô cùng tốt. Thế nào bỗng chốc bệnh nặng như vậy, phải biết rằng đêm qua cũng không có gió to.

Hoàng hậu thấy thế, thờ dãi: “Ngươi trở về chăm sóc Đức phi dưỡng bệnh thật tốt, mấy ngày nay không cần đến thỉnh an bản cung.”

Vấn Thuyền vội vàng cảm kích nói: “Hoàng hậu nương nương nhân từ!”

Hoàng hậu quay đầu, nói: “Khuyết ma ma, ngươi đi chọn một cây nhân sâm tốt nhất đưa qua cho Đức phi, cũng thay bản cung thăm hỏi một chút.”

Khuyết ma ma vội vàng bước ra khỏi hàng, quỳ xuống tiếp chỉ.

Vấn Thuyền cũng quỳ xuống dập đầu một cái: “Nô tì thay Đức phi nương nương cảm tạ hoàng hậu thiên tuế.”

Hoàng hậu vẫy tay với hai người các nàng.

Sau khi hai người này lui ra, trong điện yên tĩnh đến cực điểm. Còn lại Thường phi, Thường phi hay là ý vào bản thân mang thai nên không đến thỉnh an hoàng hậu nương nương?

Nụ cười trên khuôn mặt của hoàng hậu theo thời gian trôi qua càng lâu càng cứng ngắt.

Lúc này, bên ngoài lại có tiếng bước chân, chẳng qua người đi vào không phải Thường phi, mà là Chu Hải.

Hoàng hậu vẫn như cũ sắc mặt không đổi, trong lòng Chu Hải oán thán.

“Khỏi bẩm hoàng hậu nương nương, tổng quản Thích Phụng cung Chu Lộc cầu kiến.”

“Cho vào!” Trong giọng nói không nghe ra một tia tức giận, tâm tính này cũng khiến Kỳ Trà Huyền cũng phải cảnh giác.

Chu Lộc đi vào, nhìn thấy hoàng hậu trước hết thỉnh an, theo sau nói: “Hồi bẩm hoàng hậu nương nương, buổi sáng hôm nay, thái y tới bắt mạch cho Thường phi nương nương, thái y nói thể chất của nương nương rất lạnh, ba tháng đầu phải tĩnh dưỡng, bằng không có khả năng bị xảy thai, cho nên Thường phi nương nương phải nô tì thỉnh tội với hoàng hậu nương nương.”

Ánh mắt hoàng hậu hơi trầm xuống, gắt gao nhìn chăm chăm Chu Lộc: “Chuyện quan trọng như thế về long thai, vì sao Thích Phụng cung không nhanh chóng bẩm báo?”

Chu Lộc không nhanh không chậm nói: “Thường phi nương nương nói hoàng hậu nương nương bỏ tâm sức lực lo lắng cho hậu cung, nương nương không muốn khiến cho hoàng hậu nương nương thêm phiền toái, nương nương đã chuẩn bị y nữ ở bên cạnh chăm sóc.”

Tay của hoàng hậu nắm chặt vào tay đỡ trên ghế phụng.

“Ngô thái y phụ trách long thai của Thường phi vì sao không kịp thời báo lại?” Hoàng hậu hỏi.

Chu Lộc nói: “Ngô thái y xem bệnh cho Thường phi nương nương xong, đã bị Đức phi nương nương gọi đi rồi, cho nên...”

Hoàng hậu nghiêm mặt nói: “Ngô thái y còn xem bệnh cho Đức phi, vì vậy về sau long thai của Thường phi do Vương thái y phụ trách! Kỳ Nguyệt, ngươi đi truyền ý chỉ của bản cung đến viện thái y!”

Nữ quan bên người hoàng hậu Kỳ Nguyệt đứng dậy tuân chỉ.

Trên trán của Chu Lộc túa ra chút mồ hôi, ngày hôm qua hoàng hậu lấy cớ nương nương có thai không nên thị tẩm, đưa hoàng thượng đi cung điện phụ phía tây, hôm nay nương nương vốn định làm hoàng hậu nương nương mất mặt không nghĩ tới bị hoàng hậu nương nương phản công lại, đòi Ngô thái y mà chủ tử đã cầu xin Hoàng thượng gọi tới.

“Hoàng hậu nương nương, Ngô thái y là Hoàng thượng tự mình chỉ định.” Chu Lộc vội la lên.

Hoàng hậu ôn hòa nói: “Ngô thái y chung quy phụ trách chữa bệnh nặng cho Đức phi, tâm lực sợ rằng không đủ, bản cung sẽ bẩm báo cho hoàng thượng đề Vương thái y làm chủ, mà Ngô thái y theo sau hỗ trợ!”

Chu Lộc kinh hãi, cứ như vậy Hoàng thượng còn có thể khen Hoàng hậu nương nương xử lý thỏa đáng. Nương nương bây giờ vẫn còn nóng giận, nếu như biết tin tức này, trong lòng Chu Lộc nhin không được phát run.

“Cứ làm như vậy đi, Kỳ Nguyệt, ngươi mau chóng đi viện thái y tuyên đọc khẩu dụ của bản cung.”

“Nô tì tuân chỉ!” Kỳ Nguyệt vội vàng hành lễ nói, không cho Chu Lộc cơ hội mở miệng!

Những người còn lại, có người hiểu ra, cũng có người không rõ. Kỷ Trà Huyền xem trận tranh đấu ngầm này, khóe miệng hơi nhếch. Thoáng nhìn Kỷ Trà Phù, Kỷ Trà Huyền cả kinh, sắc mặt của nàng khi nào trở nên tái nhợt như thế?

Chú thích:

Nhất châm kiến huyết: câu thành ngữ của Trung Quốc có nghĩa nói thẳng vào trọng tâm của vấn đề.

Long thai: con của hoàng đế khi còn trong bụng mẹ.

Nửa canh giờ: ngang với 1 tiếng thời nay vì 1 canh giờ ngày xưa là 2 tiếng.

Khẩu dụ: thánh chỉ bằng miệng của vua chúa, hoàng hậu, thái hậu.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Ai Là Người Thắng

Editor: Natalie Pham

Beta: Xù Xoăn & Ishtar

Các vị phi tần lại nói chuyện một lát, lần thỉnh an này cũng sớm tan tác.

Lúc này đây, bởi vì Thường phi không đến, Kỷ Trà Huyền lưu lại đi cùng Kỷ Trà Phù. Hai người đều không vội vã về cung, các nàng chậm rãi đi trên con đường tương đối hẻo lánh, cung nữ của hai người đi theo xa xa ở phía sau.

Kỷ Trà Phù nói: “Tứ muội, muội muốn hỏi gì thì hỏi đi!”

Kỷ Trà Huyền cắn môi, nói: “Hoàng thượng hôm qua... Nhị tỷ, tỷ không phải do Thường phi nương nương dẫn tiến đúng không?”

Kỷ Trà Phù than nhẹ một tiếng nói: “Muội cũng nhìn ra?”

Kỷ Trà Huyền nói: “Khi muội hồi cung gặp Hoàng hậu nương nương, có phải người hay không...”

Kỷ Trà Phù vội vàng ngắt lời nói kế tiếp của nàng, nàng gạt đầu trên mặt lộ ra ý cười miễn cưỡng: “Hóa ra muội cũng đoán được?”

Kỷ Trà Huyền lắc đầu: “Hôm qua muội thấy Thường phi vốn còn đề phòng hai người chúng ta, muội càng nghĩ Thường phi nương nương cũng sẽ không có lòng tốt như vậy. Hơn nữa muội biết tỷ là người đoan trang hiền lành nên mới đoán được một ít.”

Kỷ Trà Phù thấp giọng nói: “Làm khó muội như vậy mà muội vẫn tín nhiệm ta.”

Kỷ Trà Huyền nói: “Nhị tỷ tỷ đừng nói vậy, giữa hậu cung này trừ nhị tỷ ra muội còn có thể tin tưởng ai? Huống chi, tổ mẫu và mẫu thân còn muốn nhị tỷ chỉ bảo cho muội.”

Kỷ Trà Phù nắm chặt tay của Kỷ Trà Huyền. Trong lòng một trận cảm khái, thứ muội vốn luôn tùy tiện trong nhà, lỡ mắng không biết thế sự nhưng lại tín nhiệm nàng như vậy, tin tưởng một người như thế, việc này cũng không phải không tốt cho nàng.

“Nhị tỷ, kế tiếp chúng ta nên làm gì bây giờ?”

Kỷ Trà Phù nói: “Hoàng hậu đã phái thái y khác đến chẩn chẩn trong thời gian tới Thường phi sẽ chú ý đến hoàng tử trong bụng nàng ta, khoảng thời gian này ta phải đạt được sự sủng ái nhất định, như vậy mới có năng lực không bị người khác biến thành thịt cá trên thớt.”

Tuy là như thế, nhưng Thường phi sao lại không thể nghĩ ra được chứ.

Dựa vào thân phận và thủ đoạn của nàng ta, cơ hội nổi bật của Kỷ Trà Phù cũng không nhiều, trừ phi đem qua hoàng thượng thật sự thích tỷ tỷ, bằng không, hậu cung nhiều người đẹp như vậy, chẳng sợ sắc đẹp của tỷ tỷ không tầm thường cũng bị héo tàn mà thôi.

Kỷ Trà Phù nhìn Kỷ Trà Huyền nói: “Thái hậu thích muội, muội quan tâm người nhiều một chút, nếu thật sự ta bị Thường phi chèn ép, có muội ở bên cũng có khả năng lật ngược tình thế.”

Kỷ Trà Huyền ra sức gạt đầu.

Kỷ Trà Phù kéo tay Kỷ Trà Huyền tiếp tục đi tới, “Tứ muội, kỳ thật trong hoàng cung này, muội không nên tin tưởng bất cứ ai.”

Kỷ Trà Huyền dừng chân, Kỷ Trà Phù ôn nhu cười: “Kể cả lời nói của tỷ, muội cũng không cần hoàn toàn tin tưởng.”

Kỷ Trà Huyền cúi đầu.

Kỷ Trà Phù còn nói: “Vĩnh viễn không cần ý lại một người, mặc kệ là ta, hay là hoàng thượng cùng thái hậu. Bởi vì bên trong hậu cung, chỉ cần có sự ý lại năng lực sinh tồn của muội liền giảm đi.”

Kỷ Trà Huyền nhú mày, trên mặt nàng lộ ra thần mặt mê mang.

Kỷ Trà Phù giúp Kỷ Trà Huyền sửa lại vạt áo, nhẹ giọng nói: “Không hiểu rõ cũng không sao, nhớ kỹ điều này, về sau có lẽ sẽ dùng tới.”

Thân mình Kỷ Trà Huyền run lên, Kỷ Trà Phù buông tay.

“Ta nên trở về cung, tứ muội cũng trở về đi!” Dứt lời, Kỷ Trà Huyền liền thấy Kỷ Trà Phù xoay người đi sang hướng khác.

Đến khi thân ảnh của nàng biến mất Kỷ Trà Huyền mới gọi Tử Châu đang đi theo ở phía sau.

Đức nghi cung, Hoàng Đức phi nằm trên ghế quý phi, sắc mặt cực kém, hiển nhiên là bị bệnh nặng.

Đông Đình đỡ nàng đứng lên, nàng hỏi: “Đông Đình, người đã hỏi thăm rõ là Thường phi quả thực không có đi thỉnh an hoàng hậu?”

Đông Đình gật đầu: “Tối qua Hoàng hậu ở trong cung giả vờ mệt mỏi không thị tẩm, sáng nay Hoàng hậu nghe được tin tức nương nương sinh bệnh, quả nhiên như dự đoán của nương nương, Thường phi cũng không đi Chiêu Phụng cung, thậm chí còn để Hoàng hậu đợi lâu ở Chiêu Phụng cung, cuối cùng cũng chỉ chờ được Chu Lộc, hôm nay Hoàng hậu nương nương rất mất mặt.”

Đức phi nhếch lên khóe miệng: “Thường phi có hoàng tử là gan cũng lớn lên.”

Đông Đình nói: “Nương nương yên tâm, hôm nay thái hậu chắc chắn sẽ cho gọi Ngô thái y, nô tì đã ý bảo Ngô thái y mật mờ nói ra sự thật, thái hậu ghét nhất chính là phi tần được sủng ái mà kiêu ngạo, hẳn sẽ không trách phạt Thường phi, nhưng Thường phi tưởng dựa vào mang thai đi lên vị trí tứ phi chính nhị phẩm là không có khả năng.”

Ánh mắt Đức phi buồn bã: “Cũng chỉ ngăn được nàng lúc này thôi, nếu nàng ta thật sự thành công sinh hoàng tử, chỉ sợ không là một trong tứ phi, mà là thành nhất phẩm quý phi. Không biết chừng, đến lúc đó bản cung còn phải hành lễ với nàng ta, ngay cả thân phận của đại hoàng tử cũng vô duyên vô cớ bị giáng thấp.”

Ánh mắt của Đông Đình chợt lóe: “Nương nương, Thường phi mang thai người lo lắng nhất không phải chúng ta. Một khi Thường phi sinh được hoàng tử, vị trí của hoàng hậu lại càng không yên ổn, nương nương cũng đừng sốt ruột.”

Hoàng Đức phi nói: “Trong lòng bản cung rõ, nhưng mà Lưu Như Lợi rất giỏi nhẫn nại, chúng ta phải đẩy nàng ta một chút!”

Đông Đình đắm chiêu gạt đầu.

Thích Phụng cung, trong tâm điện của Thường phi.

Trong phòng ngoài Thường phi cũng chỉ có nữ quan đắc lực nhất của Thường phi - Bảo Hối.

Chu Lộc vào cửa, sau khi thỉnh an Thường phi, liền bẩm báo ý chỉ của hoàng hậu. Khi Thường phi nghe được Ngô thái y bị hoàng hậu điều đi chăm sóc Đức phi, trong mắt nàng ta chợt lóe ánh sáng lạnh lẽo, Bảo Hối vội vàng khuyên nhủ: “Nương nương không cần tức giận hại đến thân mình, bảo trọng tiểu hoàng tử quan trọng hơn!”

Thường phi cười lạnh: “Bản cung không tức giận, đã sớm đoán được hoàng hậu sẽ dùng chiêu này.”

Chu Lộc cúi đầu, Thường phi ngắt đầu: “Đức phi đâu? Thật sự bị bệnh nặng?”

Chu Lộc nói: “Ngô thái y nói, Đức phi quả thật bị bệnh nặng.”

Thường phi nhẹ giọng nói: “Đã bị bệnh nặng, đại hoàng tử cũng biết chuyện nhất định sẽ lo lắng cho mẫu phi.”

Chu Lộc nhìn chủ tử ngồi trên ghế chủ vị mà trong lòng căng thẳng, lo lắng cho mẫu phi không phải là muốn đại hoàng tử gặp Đức phi đang bị bệnh, lại động tay động chân một chút khiến đại hoàng tử bị Đức phi lây bệnh, tất nhiên sẽ chịu thiệt.

Nương nương càng ngày càng độc ác.

Lần này Đức phi sinh bệnh là có ý trùng hợp, trong lòng Thường phi biết rõ ràng, biểu cảm âm lệ ở trên mặt chợt lóe rồi biến mất, một lát sau nàng ta lại khôi phục thành Thường phi nương nương ôn hòa đẹp đẽ cao quý.

Nàng ta không thích chuyển đá chắn đường đi, bởi vì chuyển đi rồi, ngày nào đó nàng ta muốn chạy con đường bị đá ngăn kia thì sẽ thật phiền toái. Cho nên, nàng ta thích đem hòn đá này biến thành một đồng tro bụi, sau đó giẫm lên nó mà đi qua.

Lúc này, bên ngoài có tiếng cung nữ bẩm báo.

”Nương nương, Dung quý nhân cầu kiến!”

Thường phi không chút để ý nói: “Trước tiên mặc kệ nàng ta vài ngày, mấy ngày nay cho người chú ý nàng ta, nếu nàng ta hai lòng, bản cung cũng không cần tốn nhiều tâm tư! Nếu trung thành với bản cung, mà hoàng thượng thích người của Thích Phụng chúng ta, bản cung tự nhiên sẽ làm theo sở thích của hoàng thượng!”

Chu Lộc vội vàng gật đầu.

Bào Hối cười nói: “Nương nương thật đúng là hết lòng vì Dung quý nhân.”

Thường phi nói: “Nàng ta là người hoàng hậu đặt ở bên cạnh bản cung, bản cung vốn không thích, nhưng hiện tại bản cung đột nhiên cảm thấy, giữ lại nàng ta ngược lại còn có ích, bản cung cũng muốn nhìn một chút biểu cảm của hoàng hậu khi Dung quý nhân trở thành trợ thủ lớn nhất của bản cung.”

Bào Hối cùng Chu Lộc kinh hãi, nhưng hai người cũng chỉ bất động thanh sắc, Bào Hối nghiêm cẩn trang điểm cho Thường phi, Chu Lộc nói: “Thỉnh nương nương yên tâm, nô tì nhất định chú ý Dung quý nhân.”

Thường phi gật gù đầu: “Nếu xác định Dung quý nhân trung thành với ta, đem loại hương bí mật kia đưa cho nàng ta, tuyệt đối sẽ làm hoàng thượng càng thích nàng ta.”

”Nương nương lo lắng thật chu đáo.” Bào Hối khen tặng một câu.

Chu Lộc cũng khen tặng hết lời.

Thường phi lạnh nhạt cười cười.

Bào Hối trang điểm cho Thường phi xong, Thường phi đứng dậy, nói: “Đã chuẩn bị xong kieu?”

”Đã chuẩn bị tốt, nương nương, thân thể của ngài...” Bào Hối có chút lo lắng, tuy rằng không suy yếu như lời thái y nói, nhưng thân thể của nương nương vẫn không được tốt lắm.

”Buổi sáng bản cung không thoải mái, hiện tại thư thái tự nhiên muốn đến thỉnh an lại hoàng hậu, hôm qua hoàng thượng đáp ứng muốn tấn phong bản cung thành chính nhị phẩm Thục phi, lúc này bản cung tuy rằng muốn làm hoàng hậu mất mặt, nhưng cũng không thể làm cho người ta dễ dàng bắt được nhược điểm.” Thường phi nói xong liền đáp tay của Bào Hối đi ra điện.

Chiêu Phụng cung.

Lưu hoàng hậu nhìn ngoài cửa sổ xuất thần.

Năm đó hoàng thượng vẫn là Xương vương - là vị hoàng tử mờ nhạt nhất trong số các vị hoàng tử của tiên đế, Trang quý phi cùng vài vị phi tần địa vị cao khác có hoàng tử nên chen ép Xương vương, làm mọi cách khiến tiên đế hạ chỉ từ hôn Xương vương cưới nàng có xuất thân cũng không cao.

Năm đó mặc dù Xương vương chưa từng nói yêu nàng nhưng cũng rất tôn trọng nàng, vốn tưởng rằng nàng cứ như vậy làm vương phi sống hết một đời, ai ngờ Xương vương thế nhưng có tâm tư tranh giành ngôi báu, mà gia tộc nàng từ lúc bắt đầu tranh giành ngôi báu cho tới lúc kết thúc, đều ủng hộ nhị hoàng tử do Trang quý phi sinh ra - Thục vương Triệu Tồn Hân, nàng thậm chí còn khuyên Vương gia buông tha việc tranh giành ngôi báu. Hiện tại nghĩ lại, thời điểm kia nàng đã làm mất lòng Vương gia cho nên không lâu sau, vương gia cưới Hoàng thị làm thứ phi.

Khoảng khắc Vương gia lên ngôi, Hoàng thứ phi vừa vặn mang thai, mà gia tộc sau lưng Hoàng thị cũng là người ủng hộ Xương vương. Vốn tưởng rằng người sẽ không lập nàng làm Hoàng hậu, nhưng vương gia không chỉ lập nàng làm hậu mà còn gia ân cho gia tộc nàng.

Sống trong hậu cung đã lâu, nàng dĩ nhiên hiểu rõ mặt thật của lễ phong hậu kia, cũng biết ngôi vị hoàng hậu của nàng kỳ thực cũng không ổn, trước kia Ngọc phi, hiện tại Đức phi, Thường phi, Văn tần, còn có rất nhiều phi tần mới tiến cung đều có gia thế cao hơn nàng.

Ngôi vị Hoàng hậu này khiến nàng rất mệt mỏi, nhưng càng ngồi lâu lại càng không muốn buông tha. Thường phi xuất thân từ gia tộc có gia thế đã hơn trăm năm, thế lực trong triều cực kỳ thâm sâu. Lại cả gia tộc mới nổi phía sau của Đức phi, mà hoàng thất vô luận như thế nào đều không so được, một khi Thường phi sinh hoàng tử thì thân phận nàng ta sẽ càng cao. Mà một khi nàng ta được thăng quý phi còn có quyền cai quản hậu cung, ngôi vị Hoàng hậu này của nàng cũng chỉ ở trên danh nghĩa thôi.

”Nương nương, nô tì nhìn thấy Ngô thái y đi Vinh Thọ cung.”

Hoàng hậu thở dài, trước hết cần ngăn cản Thường phi đi lên phân vị Thục phi, nàng hẳn là nên cảm ơn Đức phi chủ động phối hợp.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Hậu Cung Hiểm Ác

Editor: Natalie Pham

Beta: Xù Xoăn & Ishtar

Hoàng hậu xoay người, nói: “Kỳ Nguyệt, Thường phi cũng nên đi rồi, đã chuẩn bị sẵn sàng chưa?”

Kỳ Nguyệt gật đầu.

Hoàng hậu nói: “Một khi đã như vậy, theo bản cung đi Long Nghi điện.”

Kỳ Nguyệt thi lễ, gật đầu.

Long Nghi điện.

Thường Toàn Hóa nhẹ nhàng đi vào đại điện.

Thiên tử đang xem tấu chương, hơi thờ xung quanh nhu hòa hơn một ít so với bình thường, thân là người hầu hạ thân cận nhất của thiên tử đương nhiên hẳn biết được rất nhiều tin tức hơn những người hầu hạ bên cạnh khác, hiện tại tâm tình của thiên tử cũng không tệ lắm.

“Hoàng thượng, hoàng hậu nương nương cầu kiến.” Thường Toàn Hóa bẩm báo rất nhẹ.

Triệu Tồn Hi ngẩng đầu, sau đó nhân nhạ nói: “Cho nàng vào.”

Thường Toàn Hóa vội vàng hành lễ, đi ra tuyên chỉ.

Hoàng hậu nhìn hoàng thượng còn đang phê duyệt tấu chương, sự thất vọng trong mắt chột lóe qua nhưng không có bất cứ ai phát hiện ra.

“Nô tì tham kiến hoàng thượng.”

Triệu Tồn Hi nói: “Đứng lên đi.”

Hoàng hậu đứng dậy.

Triệu Tồn Hi nói: “Hoàng hậu đến đây có chuyện gì?”

Hoàng hậu mỉm cười nói: “Nô tì đến để xin sắc phong cho Đức phi cùng Thường phi.”

Triệu Tồn Hi rút cuộc bỏ bút xuống.

Hoàng hậu tiếp tục nói: “Đức phi muội muội là người bên cạnh hoàng thượng đã lâu, lại sinh ra trưởng hoàng tử, gần đây nô tì có chút lực bất tòng tâm, suy nghĩ muốn mời hoàng thượng sắc phong Đức phi muội muội thành nhất phẩm quý phi giúp đỡ nô tì quản lý hậu cung. Về phần Thường phi muội muội bây giờ đang mang thai long duệ, dựa theo lệ thường cũng nên phong thưởng.”

Triệu Tồn Hi nghe xong, một lần nữa cúi đầu xem tấu chương.

“Một khi đã như vậy, Đức phi sắc phong thành quý phi, Thường phi sắc phong thành Thục phi, hai ngày sau trẫm sẽ truyền chỉ.”

Hoàng hậu lại hành lễ.

“Hoàng thượng thánh minh.”

Triệu Tồn Hi phát phát tay, trong lòng hoàng hậu thở dài, xoay người định rời đi.

Lúc này, bên ngoài có tiếng bước chân vang lên.

Thường Toàn Hóa lại đi đến.

Hắn vừa hành lễ với Triệu Tồn Hi vừa nói: “Hoàng thượng, Thường phi nương nương bị rơi xuống nước.”

Triệu Tồn Hi quăng tấu chương xuống mặt bàn.

”Sao lại thế này?”

Thường Toàn Hóa nói: “Thắm thị ở lãnh cung chạy ra ngoài, đúng lúc đâm vào kiệu của Thường phi nương nương, cả cỗ kiệu đều rơi xuống nước, Thắm thị liền đánh ngã cung nữ đang cứu chữa cho Thường phi nương nương, đẩy Thường phi nương nương xuống.”

Hoàng hậu chấn động, lập tức quỳ xuống nói: “Nô tì không làm tròn trách nhiệm!”

Triệu Tồn Hi cũng không để ý, ánh mắt sắc bén của hắn nhìn về phía Thường Toàn Hóa: “Ai thả nàng ta ra?”

Trên trán Thường Toàn Hóa đỏ mồ hôi, hoàng thượng không quan tâm an nguy của Thường phi, ngược lại quan tâm vì sao Thắm thị chạy ra ngoài...

”Nô tì còn đang điều tra.”

Triệu Tồn Hi lạnh lùng nói: “Hoàng hậu, việc không làm tròn trách nhiệm tạm thời không nhắc đến. Chuyện này trầm giao cho nàng, trầm hi vọng có một đáp án vừa lòng.”

Hoàng hậu vội vàng gật đầu: “Nô tì nhất định dùng hết sức lực.”

Triệu Tồn Hi liếc mắt về phía Thường Toàn Hóa, nói: “Thường phi đâu?”

Thường Toàn Hóa kiên trì nói: “Thường phi nương nương chảy máu, tình huống đã cực kỳ không tốt, hiện tại đang được đưa về Thích Phụng cung, tất cả thái y đều đang chữa trị.”

Triệu Tồn Hi nghe xong, lập tức đứng dậy sau đó nói: “Đi Thích Phụng cung.” Hoàng hậu cúi đầu, đi theo phía sau Triệu Tồn Hi.

Ra khỏi Long Nghi cung, Triệu Tồn Hi đi đến Thích Phụng cung, hoàng hậu còn phải đi đến hiện trường phát sinh sự việc, đi cùng hoàng hậu còn có đại tổng quản Thường Toàn Hóa bên cạnh Triệu Tồn Hi.

Kỷ Trà Huyền đang kể chuyện cười cho Lý thái hậu, Lý thái hậu chỉ vào Kỷ Trà Huyền càng không ngừng cười vui vẻ.

Trình ma ma vội vàng giúp Lý thái hậu thuận khí, Lý thái hậu mới dừng lại được.

“Nàng có nhiều trò quý quá, chọc ai gia cười nhiều quá!”

Kỷ Trà Huyền nói: “Tục ngữ nói ‘cười một cái, sống thêm mười năm’, thần thiếp hi vọng mỗi ngày thái hậu đều vui vẻ!”

Trong lòng Lý thái hậu càng vui vẻ, như thế này không phải là chúc bà sống lâu trăm tuổi sao, đã lâu trong cung cũng không có người có sức sống như vậy.

Lúc này, một ma ma nhẹ nhàng đi đến, Trình ma ma liếc mắt nhìn ma ma một cái sau đó không dấu vết đi đến chỗ ma ma kia.

Lý thái hậu và Kỷ Trà Huyền làm như không thấy, hai người vẫn nói chuyện cực kỳ hoà thuận vui vẻ với nhau.

Vị ma ma kia nói vài câu bên tai Trình ma ma, Trình ma ma liền cho vị ma ma kia lui ra, Trình ma ma đi lên phía trước vẫn chưa nói chuyện.

Lý thái hậu quay đầu đi.

Kỷ Trà Huyền liền mỉm cười nói: “Thái hậu, thần thiếp xin cáo lui trước.”

Lý thái hậu gật gật đầu, hiền hoà nói: “Tơ Liễu, đưa tu hoa về cung.”

Cung nữ trẻ tuổi đứng thẳng một bên cúi người, Kỷ Trà Huyền thi lễ với Lý thái hậu chậm rãi lui xuống cùng Tơ Liễu.

Phía trước chính là Tĩnh An cung, Kỷ Trà Huyền nói: “Tơ Liễu cô nương, đã đến cung của ta rồi xin cô nương thay Trà Huyền tạ ơn thái hậu.” Nói xong, còn hơi cúi người.

Tơ Liễu vội vàng đáp lễ, nói: “Nô tì tuân mệnh.”

Tơ Liễu rời đi, Kỷ Trà Huyền chậm rãi đi vào trong, xem ra đã phát sinh chuyện lớn rồi.

Mới ngồi xuống liền có người chạy vào bẩm báo.

”Chủ tử, Thường phi nương nương sinh non.” Tiểu Đinh Từ vội vàng bẩm báo.

Kỷ Trà Huyền cực kỳ kinh ngạc, chuyện này xảy ra cũng quá nhanh rồi, còn chưa tới nửa ngày. Kỷ Trà Huyền càng thêm cảnh giác, tuy rằng hành động nhanh nhưng có thể nhằm lúc Thường phi không phòng bị liền ra tay, người này lá gan cũng quá lớn. Phải biết rằng Hoàng thượng và Thái hậu vừa nhận được tin vui, tâm trạng vui sướng còn chưa hết lại xảy ra việc này, chuyện này không khác gì bút râu trên miệng hổ.

”Xảy ra chuyện gì?”

Lần này Hồng Châu nói trước: “Thường phi nương nương bị một người điên ở lãnh cung đẩy xuống hồ nước.”

Kỷ Trà Huyền ngạc nhiên nói: “Người điên ở lãnh cung? Ai vậy?”

Hồng Châu lắc đầu, Lục Châu và Từ Châu cũng lắc đầu.

Tiểu Đình Từ hơi do dự, Tiểu Thuật Từ lại không hề cố kỵ, tranh công nói: “Thưa chủ tử là Thảm thị, hai năm trước vẫn là một vị tiếp dư. Nàng cùng Thường phi nương nương từng là tỷ muội tốt, đáng tiếc Thảm thị không có lương tâm hãm hại Thường phi nương nương khi đó vẫn là Thường quý tần. Đến khi sự tình bị tra xét ra, hoàng thượng đã đẩy Thảm thị này vào lãnh cung.”

Thảm? Kỷ Trà Huyền đột nhiên nhớ ra một sự kiện từ trong trí nhớ.

Hai năm trước, Tả tướng quân Thảm Tử Sơn ở lúc Đại Hán triều cùng Việt quốc giao chiến làm hồng quân xa, khiến triều đình ta thất bại, tổn thất mười vạn binh lính.

Cho nên hoàng thượng hạ chỉ giam giữ Thảm Tử Sơn cùng cả nhà ông ta, thậm chí hai tháng kết quả là Thảm gia bị xét nhà, con trai của Thảm gia bị sung quân còn con gái bị bán làm nô tì.

Kỷ gia còn mua một nha hoàn từ Thảm gia, bây giờ nha hoàn này vẫn còn đang hầu hạ Nguyệt di nương. Cho nên, Kỷ Trà Huyền mới biết được việc này.

Chuyện đến đây cũng được rõ ràng, Thảm gia đã mất, Thảm tiếp dư dù được sủng ái thì hoàng thượng cũng sẽ rời xa nàng, huống chi một tiếp dư với hoàng thượng mà nói có cũng được mà không có cũng không sao.

Có lẽ, ở trong mắt người khác, Thảm tiếp dư chỉ bị biếm vào lãnh cung xem như hoàng thượng cũng đã khai ân lắm rồi.

Kỷ Trà Huyền cười thầm trong lòng, người làm ra chuyện này thật sự giỏi tính kế, Thảm tiếp dư cùng Thường phi là kẻ thù, nếu Thảm tiếp dư chết thì không có ai là nhân chứng, dù sao Thảm tiếp dư rất hận Thường phi.

”Vị Thảm tiếp dư kia như thế nào rồi?”

Tiểu Thuật tử nói: “Sau khi nàng đẩy Thường phi nương nương rơi xuống nước, bị một số thái giám bên người Thường phi nương nương đuổi theo, cuối cùng bị trượt chân cũng rơi vào hồ nước, lúc cứu lên người đã không còn thở.”

Quả là như thế, trong lòng Kỷ Trà Huyền buông lỏng, sự việc này hoàn toàn không liên quan đến những phi tần mới tiến cung như các nàng. Không tìm được hung thủ, chỉ có thể trị tội những người trông coi lãnh cung, cũng không biết có thể tra ra chút gì hay không?

”Chủ tử, tất cả mọi người trong cung đều đi thăm Thường phi nương nương, chủ tử có đi không ạ?” Chi Thảo nói một chuyện quan trọng.

Kỷ Trà Huyền thấp giọng nói: “Đương nhiên phải đi.”

Làm một thành viên trong hậu cung này, cấp bậc lễ nghĩa nhất định phải thật quy củ, Kỷ Trà Huyền đương nhiên cũng không để xảy ra chuyện sai lầm nào.

Đến Thích Phụng cung, Kỷ Trà Huyền nhìn thấy không ít phi tần, tất cả mọi người đều cúi đầu, không có một ai nói chuyện. Cửa tấm điện khép chặt, người hầu thân tín của Thường phi đều chờ đợi ở ngoài, xem ra là hoàng thượng đến!

Kỷ Trà Phù đã có mặt, Kỷ Trà Huyền lặng lẽ đi đến bên cạnh nàng, Kỷ Trà Phù viết vào lòng bàn tay của Kỷ Trà Huyền một chữ “Hoàng”.

Kỷ Trà Huyền khẽ gật đầu.

Không biết đợi bao lâu, cửa tấm điện cuối cùng đã mở.

Ánh mắt của các vị phi tần sáng lên, ào ào tiến lên một bước, mà Kỷ Trà Huyền ngược lại bị Kỷ Trà Phù lôi kéo lùi về phía sau một bước.

”Hoàng thượng cất tiếng.” Mọi người cùng kêu lên, tiếng kêu nghe thật kiều mị êm tai.

Thường phi ở trong tấm điện vốn đang đau lòng nghe thấy mấy thanh âm này, ánh mắt lộ ra tia sáng lạnh, những phi tần này thế nhưng...

Chú thích:

Thiên tử: một cách gọi khác của hoàng thượng.

Long duệ: Con của vua.

Chương 19: Bụi Bặm Lạc Định

Editor: Natalie Pham

Triệu Tồn Hi cũng không gọi các nàng đứng lên, hẩn nhìn một đám người trang điểm kiểu điểm đẹp đề quý phái, mắt hơi trầm xuống.

”Thân thể của Thường phi không tốt, các người đều tự về cung đi, đừng quấy nhiễu nàng.”

Trong lòng mọi người thất vọng, hoàng thượng thật là sủng ái Thường phi nương nương! Các nàng tro mắt nhìn Triệu Tồn Hi đi khỏi Thích Phuong cung. Chờ mọi người rời đi, Kỷ Trà Huyền đi cùng Kỷ Trà Phù đến cung điện phía tây của Thích Phuong cung.

”Từ muội muội chắc đã nghe nói.” Hai người ngồi xuống, cho người hầu đi theo lui xuống.

Kỷ Trà Huyền gật gật đầu, lại nghi hoặc hỏi: “Lãnh cung luôn luôn có người trông coi, Thẩm thị chạy đến như thế nào, thậm chí còn vừa vận dụng trướng kiệu của Thường phi. Hơn nữa, người hầu hạ bên cạnh Thường phi hẳn là rất nhiều, nàng ta lại làm sao có thể thành công?”

Kỷ Trà Phù có chút vui mừng, tuy rằng vị muội muội này đơn thuần, nhưng cũng tiến bộ rất nhiều so với trước kia.

”Từ muội muội, Thẩm thị là nữ nhi của tướng quân, nàng ta cũng sẽ biết một ít võ công.” Kỷ Trà Huyền gật gật đầu. Nghe nói chỗ Thường phi rơi xuống vừa vặn là góc khuất của hoa viên, chỗ này càng không có thị vệ. Bị Thẩm thị va chạm, tất nhiên rất dễ dàng chia cắt đội ngũ đi theo Thường phi, lại dựa vào thân thủ linh hoạt của nàng ta, Thường phi chịu tội là tất nhiên. Trong cung nghe đồn Thẩm thị kia điên rồi, trong lòng Kỷ Trà Huyền căng thẳng, có thể chớp đúng thời cơ như vậy thì làm sao có thể là kẻ điên?

Thẩm thị dám hy sinh như thế, tất nhiên có người giao dịch với nàng ta, bằng không nàng ta cũng không thể làm ra loại sự tình này.

”Lá gan của Thẩm thị thật ghê gớm, nếu bây giờ nàng ta chưa chết, có khả năng sẽ chịu trừng phạt rất lớn.” Kỷ Trà Huyền nói.

Ánh mắt Kỷ Trà Phù chợt lóe, nói: “Tình huống này, chết đi mới có thể yên thân.”

Kỷ Trà Huyền ngẩn ra.

Không khí trầm xuống, Kỷ Trà Phù rót cho Kỷ Trà Huyền một ly trà.

”Vừa rồi thái y đã tới, Thường phi bị thương thân thể.” Kỷ Trà Phù còn nói thêm.

Kỷ Trà Huyền môi mới dính nước trà đã bị những lời này của Kỷ Trà Phù làm kinh hãi thả tách xuống.

”Nhị tỷ tỷ...”

Kỷ Trà Phù nói: “Tỷ là người của Thích Phuong cung, phân vị hiện tại rất thấp, cho dù muốn sinh ra hoàng tử cùng lắm chỉ được nâng lên dung hoa, phân vị này cơ bản không có tư cách nuôi nấng hoàng tử. Cho nên, thân là người đứng đầu Thích Phuong cung, tự nhiên có thể nuôi nấng con mình.”

Kỷ Trà Huyền hơi chần chờ: “Tỷ tỷ có phải đáp ứng Thường phi?” Thường phi thoát nhìn ôn hòa rộng lượng, nhưng chuyện tối hôm qua liền chứng minh nàng không phải là người dễ đối phó, Kỷ Trà Phù hiện tại ở trong cung của nàng, ai biết nàng có thể làm ra chuyện ‘giết mẹ giữ con’ hay không? Kỷ Trà Phù không giống như là người không rõ, cho nên Kỷ Trà Huyền nuốt lại lời sắp nói ra.

Kỷ Trà Phù thấp giọng nói: “Bây giờ còn không tới lượt chúng ta làm chủ, trừ phi ta muốn cả đời không có ân sủng.”

Kỷ Trà Huyền trầm mặc xuống, về sau đứa nhỏ của nàng cũng sẽ bị ôm đi. Nhưng mà trái với tỷ tỷ, tình trạng của nàng tốt hơn rất nhiều. Dưới điều kiện không chạm vào điểm mấu chốt, thái hậu sẽ che chở nàng, hơn nữa ngài sẽ không cấm mẹ con nàng gặp nhau.

Nói tới đây, Kỷ Trà Phù thở dài một hơi.

”Được rồi, không nói chuyện mất hứng này nữa, từ muội muội ăn cơm trưa ở đây đi!”

Kỷ Trà Huyền gật đầu: “Cũng được, nhưng mà sau bữa trưa, muội muốn ăn hạt dẻ cao mà Thị Kỳ làm.”

Kỷ Trà Phù mỉm cười, đi đến trước cửa gọi cung nữ đang chờ bên ngoài tiến vào, sau đó dặn dò vài câu.

Kỷ Trà Huyền đứng dậy, đánh giá phòng của Kỷ Trà Phù.

Phòng này thoạt nhìn cực kỳ văn nhã, trên tường treo một vài bức tranh còn có các loại nhạc khí mà Kỳ Trà Phù thường xuyên sử dụng, nàng vô cùng hứng thú xem qua từng cái một.

Kỳ Trà Phù đi đến bên người Kỳ Trà Huyền, nói: “Bình thường muội không có hứng thú với những thứ này nhất, hôm nay sao quan tâm tới chúng nó.”

Kỳ Trà Huyền nói: “Muội rất hoài niệm khoảng thời gian phu tử dạy muội cùng tam tỷ tỷ (Kỳ Trà Oánh) khi đó.”

Kỳ Trà Phù cười trêu nói: “Tỷ cũng nghe qua chuyện muội làm phu tử tức giận đến giờ chân.”

Kỳ Trà Huyền ảo não nói: “Nhị tỷ tỷ!”

Kỳ Trà Phù nói: “Tuy là phu tử, nhưng chung quy vẫn là nam tử bên ngoài, tứ muội muội không nên nhắc lại.”

Kỳ Trà Huyền gật đầu, nhìn nhìn sách thơ trên bàn của nàng, thở dài: “Khi đến lúc dùng chỉ hận thiếu sách, tuy rằng các loại đều đọc lướt qua, nhưng rốt cuộc lại không cách nào đem lên mặt bàn được.”

Hai tròng mắt của Kỳ Trà Phù toát ra ánh sáng lạ.

Kỳ Trà Huyền nói: “Ngày sau chỉ sợ sẽ phiền toái nhị tỷ tỷ.”

Kỳ Trà Phù gật gật đầu, nói: “Giữa hai tỷ muội chúng ta, nào có chuyện gì phiền toái.”

Trong lòng Kỳ Trà Huyền yên tâm, nàng không cầu làm cái gì tài nữ, nhưng cũng cần biết một tài nghệ nào đó. Những thứ nàng học ở kiếp trước, trừ bỏ đàn tranh, những cái khác cần bản không dùng được ở cổ đại.

Kỳ Trà Phù, tuy rằng không dựa vào tài học mà nổi tiếng, nhưng nàng rõ ràng biết nhà họ Kỳ tận tâm bồi dưỡng nàng như thế nào, hơn nữa Kỳ Trà Phù cũng là một người thông minh, khả năng của nàng tuyệt đối không thể khinh thường.

Giờ phút này, hai người các nàng cần nâng đỡ nhau, so với người khác, cảm tình của các nàng thân mật hơn so với bọn họ. Trong cung có một số người bởi vì đủ loại nguyên nhân muốn chia rẽ các nàng, thậm chí khiến các nàng đấu tranh nội bộ. Kỳ Trà Huyền dù sao cũng phải nghĩ biện pháp duy trì tình trạng như hiện tại, cho nên, nàng mới đưa ra thỉnh cầu này.

Kỳ Trà Phù làm sao không muốn mượn việc này duy trì cảm tình với Kỳ Trà Huyền cơ chứ, hiện thời Thường phi đề non, nàng chắc sẽ được Thường phi nâng đỡ, có thể nói, Kỳ Trà Huyền ra vào Thích Phương cung cũng không có kiêng kỵ như trước đây. Đương nhiên, trong lòng Kỳ Trà Phù cũng hơi chừa, muội muội của nàng chủ động học tập cũng giống như nàng, là vì một người.

Hai người nhìn nhau cười.

Đồ ăn trưa được chậm rãi mang lên.

Hai người dùng bữa rất có quy củ, không phát ra âm thanh không nói chuyện, không nhanh không chậm.

Còn chưa buông đũa, lúc này, bên ngoài đột nhiên ồn ào.

Kỳ Trà Phù và Kỳ Trà Huyền buông chiếc đũa trong tay xuống, Kỳ Trà Phù nhíu mày: “Thị Cầm, đi ra ngoài nhìn xem xảy ra chuyện gì?”

Thị Cầm đưa bầu rượu nhỏ đang cầm trong tay cho Thị Kỳ, đi ra ngoài.

Kỳ Trà Huyền cũng không còn tâm tư dùng bữa.

Không lâu, Thị Cầm dẫn theo tiểu thái giám trên danh nghĩa của Kỳ Trà Phù - Tiểu Lâu Tử tiến vào.

Tiểu Lâu Tử vội vàng thỉnh an nói: “Thỉnh an hai vị chủ tử.”

Kỳ Trà Huyền không nói gì, Kỳ Trà Phù lên tiếng: “Bên ngoài có chuyện gì?”

Tiểu Lâu Tử bẩm báo nói: “Chủ tử, Thường phi nương nương bị giam cầm ba tháng.”

Kỳ Trà Phù kinh hãi: “Đây là có chuyện gì?”

Tiểu Lâu Tử nói: “Ý chỉ nói, là... là Thường phi nương nương không thể bảo trợ hoàng tử, cho nên, hoàng hậu nương nương hạ chỉ để cho Thường phi nương nương đóng cửa sám hối ba tháng.”

Kỳ Trà Phù ngơ ngác. Không thể bảo trợ hoàng tử, này không phải là do Thẩm thị đã ra tay sao? Hoàng hậu thế nào... Chẳng lẽ có ả tình?

Kỳ Trà Huyền trầm ngâm chốc lát, hứng thú trong mắt chợt lóe mà qua, nàng lắc lắc Kỳ Trà Phù, Kỳ Trà Phù lấy lại tinh thần, lập tức hỏi: “Hoàng hậu nương nương còn có ý chỉ nào khác không?”

Tiểu Lâu tử nói: “Đức phi cũng bị giam cầm ba tháng.”

Kỷ Trà Phù vội vàng phát phát tay: “Ta đã biết, người lui ra đi.”

Tiểu Lâu Tử hành lễ rồi lui ra.

Kỷ Trà Phù cười khò nói: “Sự việc này biến chuyển thực nhanh, vốn tưởng rằng Thường phi sẽ cao hơn một tầng, ai biết chưa đến vài canh giờ liền thay đổi.”

Ba tháng, hậu cung này sẽ thay đổi biết bao nhiêu, dù sao cũng có nhiều người mới như vậy.

Kỷ Trà Huyền lo lắng nói: “Nhị tỷ tỷ...”

Kỷ Trà Phù lắc đầu: “Không có việc gì.” Suy cho cùng cũng chỉ là không có cách nào mượn gió đông mà thổi.

“Hậu cung lập tức sẽ náo nhiệt lắm đây.”

Trong lòng Kỷ Trà Huyền cũng đồng ý, hai phi tần phân vị cao bị giam cầm, hoàng hậu nương nương tự nhiên bớt lo rất nhiều, lại đúng lúc người mới vừa tiến cung, có thể đoán trước thời khắc trăm hoa tranh nhau nở rộ lúc ấy.

“Náo nhiệt?”

Kỷ Trà Huyền hỏi.

Kỷ Trà Phù nói: “Tứ muội muội cứ chờ xem.”

Kỷ Trà Huyền quyết quyết miệng, lại chơi trò thần bí gì đây.

Vĩnh Thọ cung.

Lưu hoàng hậu quỳ trên mặt đất, Lý thái hậu nhân nhạ nhìn nàng. Lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng bẩm báo của thái giám.

“Hoàng thượng giá lâm!”

Lý thái hậu cũng không có gọi hoàng hậu đứng dậy.

“Mẫu hậu kim an!”

Lý thái hậu cười nói: “Hoàng nhi sao lại đến đây?”

Triệu Tồn Hi nói: “Con vội tới thỉnh an mẫu hậu!”

Lý thái hậu gật đầu, vui mừng nói: “Hoàng nhi hiếu thuận ai gia biết, nhưng vẫn nên xem trọng chuyện quốc gia mới tốt!”

Triệu Tồn Hi cười nói: “Hoàng nhi biết mẫu hậu đau lòng con mà.”

Lý thái hậu bảo Triệu Tồn Hi ngồi xuống.

Triệu Tồn Hi nhìn về phía hoàng hậu đang quỳ gối ngay chính giữa nói: “Hoàng hậu chộc mẫu hậu tức giận?”

Lý thái hậu nhân nhạ nói: “Trong lòng ai gia đang mất hứng, đang yên đang lành lại mất đi một tôn nhi, còn để cho đại hoàng tử xem chút nữa xảy ra chuyện! Nàng là người đứng đầu hậu cung, ai gia tự nhiên tìm nàng hỏi chuyện.”

Triệu Tồn Hi nói: “Hoàng hậu quả thật là không làm tròn trách nhiệm, nhưng mà chủ yếu chịu tội vẫn là Đức phi cùng Thường phi. Hoàng hậu quản lý hậu cung nhiều năm cũng thực vất vả, mẫu hậu tha thứ cho nàng lần này đi?”

Lý thái hậu cười nói: “Ai gia nghe hoàng nhi, nhưng mà...” Nàng nhìn Lưu hoàng hậu, nghiêm túc nói: “Hoàng hậu về sau cần phải tận tâm hơn với hậu cung, nếu lại xảy ra chuyện như vậy, đừng trách ai gia không cho hoàng hậu thể diện.”

Lưu hoàng hậu thở dài nhẹ nhõm một hơi, cúi lạy nói: “Nô tì cẩn thận tuân theo lời dạy bảo của mẫu hậu.”

Lý thái hậu nói: “Người đứng lên đi!”

Khuyết ma ma bên người Lưu hoàng hậu vội vàng nâng nàng dậy.

”Hoàng thượng, Đức phi bị cấm chùng, đại hoàng tử được an bày như thế nào?” Thái hậu hỏi.

Triệu Tồn Hi nói: “Đại hoàng nhi đã đi thư phòng, để cho nó tạm thời ở Thận Học cung đi.”

Thái hậu gật gù đầu: “Như vậy cũng tốt.”

”Thận Học cung không được xem như hậu cung, hoàng thượng vẫn nên an bày người hầu hạ chu đáo mới tốt.”

Triệu Tồn Hi gật gù đầu.

Thái hậu nhìn hoàng hậu liếc mắt một cái, hỏi: “Nghe hoàng hậu nói, nàng thỉnh chí tấn thăng phân vị cho Đức phi cùng Thường phi?”

Triệu Tồn Hi nói: “Hoàng hậu có nói qua chuyện này!”

”Ý tứ của hoàng thượng là?”

Triệu Tồn Hi nói: “Trước không tấn thăng phân vị nữa.”

Lí thái hậu lúc này mới gật gù đầu. Quá trình này, Triệu Tồn Hi cũng không liếc nhìn Lưu hoàng hậu một cái, hẳn cùng Lí thái hậu lại một lần nữa diễn cảnh mẹ hiền con hiếu. Trong lòng Lưu hoàng hậu đau xót, nhưng vẫn cố gắng giữ khuôn mặt tươi cười, thường thường còn ân cần hầu hạ đôi mẫu tử này.

Đến buổi tối, đế hậu hai người từ biệt thái hậu, lúc cùng nhau đi trên đường.

Triệu Tồn Hi nói: “Đều xử trí hết những người ở lãnh cung chưa?”

Lưu hoàng hậu gật gù đầu: “Đã xử trí, chuyện của Đức phi cùng đại hoàng tử sẽ không tiết lộ ra ngoài.”

Triệu Tồn Hi nói: “Tự giải quyết cho tốt đi!”

Lòng Lưu hoàng hậu run lên.

Mà Triệu Tồn Hi đột nhiên đi nhanh hơn, rất nhanh đã vượt qua Lưu hoàng hậu!

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Tâm Kế Của Hoàng Hậu

Beta: Bé Ka & Ishtar

Hoàng hậu nhìn về phía bóng lưng của Triệu Tồn Hi, trong lòng cực kỳ khổ sở. Nhưng nàng có năng lực làm như thế nào? Nàng không ra tay, nàng làm sao còn có chỗ dung thân trong hậu cung này.

Khuyết ma ma đỡ lấy hoàng hậu đang lung lay sắp đổ, trong lòng đau xót.

Tình cảnh của nương nương năm đó, buộc nàng phải đưa ra lựa chọn như vậy!

”Nương nương, đại công chúa chắc đã về cung rồi.”

Hoàng hậu vừa nghe, lập tức khôi phục lại tâm tình.

”Chúng ta về cung.”

Khuyết ma ma vội vàng gật đầu.

Quả nhiên, trở lại Chiêu Phụng cung, liền trông thấy đại công chúa. Trong lòng hoàng hậu mềm nhũn, vội vàng gọi công chúa đi đến bên người nàng.

Khuyết ma ma nhanh chóng phân phó cung nữ dọn thức ăn cho hoàng hậu cùng công chúa.

Đến đêm, hoàng hậu chờ công chúa nghỉ ngơi, sau đó mới trở lại tẩm cung của mình.

”Nương nương, người hãy nghỉ ngơi một chút!”

Hoàng hậu lắc lắc đầu: “Ma ma, bản cung không có lòng dạ nào đi ngủ.”

Khuyết ma ma nói: “Nương nương xin lấy thân thể làm trọng, công chúa và hậu cung còn cần nương nương.”

Hoàng hậu khẽ thở dài: “Ma ma, hoàng thượng có lẽ biết...”

Khuyết ma ma nói: “Nương nương, không cần suy nghĩ nhiều! Nếu như đã biết, hoàng thượng sao có thể không hỏi tội người!”

“Còn câu nói cuối cùng hôm nay của hoàng thượng thì sao?”

Khuyết ma ma thở dài: “Thái hậu có ý kiến với nương nương, hoàng thượng có lẽ đang nhắc nhở nương nương.”

Hoàng hậu suy nghĩ miên man, cũng chỉ có cách nói này của Khuyết ma ma là dễ dàng chấp nhận nhất.

Nàng vội vã hỏi: “Ma ma, đã thật sự xử lý sạch sẽ chưa?”

Khuyết ma ma nói: “Nương nương yên tâm, sẽ không lưu lại một dấu vết nào.”

Hoàng hậu nhắm mắt lại.

“Vậy thì tốt!”

Khuyết ma ma nói: “Trước khi gặp chuyện không may nương nương đã đi thỉnh cầu hoàng thượng sắc phong cho Đức phi cùng Thường phi cũng đã đủ để thoát khỏi hiểm nguy, hơn nữa động thủ vốn là nô tài mà hai vị phi tử mang tiến cung từ nhà mình, dù sao cũng không liên lụy đến nương nương.”

Hoàng hậu rốt cục yên tâm, tuy rằng tổn thất quân cờ quan trọng yếu vào bên người hai vị phi tử, nhưng cuối cùng cũng trừ bỏ được một mối họa lớn.

Thẩm thị hận Thường phi nhiều như thế nào, trong lòng hoàng hậu cực kỳ rõ ràng.

Giữa hai người trừ bỏ ân oán cá nhân, còn bởi vì phụ thân của Thường phi đi đầu yêu cầu nghiêm trị Thẩm Tử Sơn, cho nên, hai người này có thể nói là thù sâu như biển.

Hoàng hậu chỉ cần phái người nói cho nàng ta biết, tất nhiên Thẩm thị sẽ không nhẫn nại được.

Hơn nữa nàng biết chỗ ở của em trai Thẩm thị, không sợ nàng ta ‘được ăn cả ngã về không’. Thẩm thị có chút ít võ nghệ, lại có người giúp đỡ, Thường phi muốn không gặp nạn cũng khó. Hoàng hậu từ buổi sáng không thấy Thường phi đến, nàng liền dự đoán buổi chiều Thường phi ắt hẳn sẽ tới.

Về phần Thẩm thị ra khỏi lãnh cung như thế nào, đều do đại hoàng tử.

Triều viên là địa phương mà công chúa và hoàng tử hay chơi đùa nhất, mà đại hoàng tử luôn luôn thích chơi thả diều tại Triều viên.

Hơn nữa Triều viên chỉ cách lãnh cung một bức tường thật cao.

Đại hoàng tử tuy rằng đã đi thư viện, nhưng cuối cùng vẫn là đứa nhỏ. Tuy hán thông minh, nhưng bởi vì Đức phi từng mất đi một đứa nhỏ, Đức phi càng cực kỳ coi trọng đứa con này. Điều này cũng tạo ra tính cách cực kỳ bá đạo của đại hoàng tử.

Dây diều trong tay đại hoàng tử bị đứt, lại rơi xuống lãnh cung, đại hoàng tử bị người bên cạnh nói vài câu, liền mang theo một đám người đi một vòng lớn tiến vào lãnh cung, vừa mới tiến vào, liền gặp chuyện không may, cũng tạo cơ hội cho Thẩm thị có thể vụng trộm trốn đi ra ngoài.

Thẩm thị là người thông minh, sau khi chớp đúng thời cơ sẽ xuống tay, nàng ta không muốn tiếp tục sống. Hoàng hậu chính là muốn làm Thường phi đẻ non, nhưng Thẩm thị lại muốn Thường phi cùng chết với nàng ta.

Chính là nàng ta không nghĩ tới, mạng của Thường phi còn rất lớn. Nàng bị ngã từ trên cổ kiệu xuống đất, lại bị Thẩm thị đẩy xuống nước thế nhưng còn có thể bảo vệ tính mạng.

Thù hận của Thẩm thị cùng Thường phi đã nói lên “Chân tướng”, hơn nữa chân tướng này không có một lỗ hổng nào. Hoàng hậu liền dựa theo ý chỉ của hoàng thượng tra xem ai thả Thẩm thị ra.

Vừa mới tra xét, liền tra ra Đức phi, Đức phi hết đường chối cãi. Bởi vì bình thường Đức phi luôn luôn đồng ý với những yêu cầu của đại hoàng tử, đại hoàng tử kiên trì, người bên cạnh hẳn tự nhiên phải giúp hắn làm được.

Lãnh cung không có ý chỉ của thái hậu, hoàng thượng, ý của hoàng hậu, là chỗ bất cứ kẻ nào cũng không được tự tiện xâm nhập.

Cho nên người hầu bên người đại hoàng tử liền tranh cãi cùng thủ vệ ở lãnh cung, rất nhanh tạo thành tình huống hỗn loạn. Nếu là bình thường, chuyện này nhiều lắm phạt những nô tài này mấy gậy, nhưng liên quan đến việc Thường phi đẻ non, việc nhỏ cũng biến thành việc lớn!

Cho nên Đức phi bị giam cầm vẫn là nhẹ.

Về phần Thường phi vì sao cũng bị giam cầm, đều là bởi vì những người khuyên bảo đại hoàng tử đi nhất lại điều đều là cơ sở ngầm sâu nhất của Thường phi ở Đức Nghi cung, những thái giám này nhận được ý chỉ của Thường phi chính là trừ bỏ đại hoàng tử.

Cho nên, đầu tiên hẳn khuyên khích đại hoàng tử đi lãnh cung, khi thủ vệ ở lãnh cung tranh cãi cùng các vị cung nữ thái giám, tên thái giám này thế nhưng khuyên khích đại hoàng tử trèo lên cây to bên ngoài lãnh cung.

Đây cũng là chứng cứ gián tiếp tố cáo Thường phi, đệ đệ của tên thái giám này còn ở trong tay phụ thân của Thường phi, dưới chứng cứ vô cùng xác thực, Thường phi tuy cực kỳ oán hận cũng không có cách nào. Hơn nữa, nàng thật sự đã ra kế sách diệt trừ đại hoàng tử. Có lẽ, đến tận bây giờ Thường phi đều cho rằng tại tên nô tài vụng về kia làm hỏng chuyện!

Một lần tính kế này, tìm không ra sai lầm nào của hoàng hậu.

Lẽ ra, mưu hại hoàng tử, cũng đủ để khiến Thường phi bị hỏi tội xử trí. Nhưng Thường phi vừa mới đẻ non, cậu của nàng còn đang chinh chiến bên ngoài, cho nên sự việc này bị hoàng đế để lại.

“Ma ma, ngày mai đưa thẻ bài của phi tần mới vào cung tới Diên Thành cung.”

“Nương nương, ngài...”

“Hậu cung yên tĩnh lâu lắm rồi, lúc này cũng nên đổi mấy gương mặt mới được sủng ái!”

“Nương nương, cả Ninh tu hoa cùng Chu tu hoa?”

Hoàng hậu cười lạnh: “Ngay cả khi bản cung nhúng tay, hoàng thượng còn có thể không nhớ được các nàng?”

Khuyết ma ma thờ dài trong lòng, hai vị này không chỉ xuất sắc, gia thế của các nàng cũng không thể khiến hoàng thượng bỏ qua.

“Lão nô đi làm ngay!”

Khuyết ma ma còn chưa đi tới cửa, hoàng hậu đột nhiên nói: “Ma ma, vẫn nên chia làm hai nhóm.”

Khuyết ma ma sùng sốt.

Hoàng hậu nói: “Trước hết đưa lên thẻ bài của những người có vị phân từ mỹ nhân trở đi, ba ngày sau lại đưa lên số còn lại.”

Khuyết ma ma gật gù đầu.

Hoàng hậu nhìn trắng sáng ở bên ngoài, chậm rãi nắm chặt tay.

Đêm nay, hoàng thượng vẫn chưa gọi phi tần nào thị tẩm ở Diên Thành cung, hẳn xử lý chính sự nửa ngày, liền đi cung điện của Vân tần.

Người trong hậu cung đều thờ dài.

Có con nói dòng chính là tốt, chẳng sợ chính là một cái công chúa.

Ngày thứ hai, Chiêu Phụng điện.

Hoàng hậu ngồi ngay ngắn ở trên cung, vẻ mặt Vân tần không có một chút đắc ý, ngược lại càng thêm khiêm tốn với hoàng hậu.

Kỷ Trà Huyền cúi đầu, trong lòng có suy tính.

Hoàng hậu nhìn đến một đàn muội muội như hoa như ngọc này, trong mắt buồn bã, nhưng rất nhanh đã khôi phục lại vẻ ung dung đẹp đẽ cao quý thuộc về hoàng hậu.

Nàng làm đúng trách nhiệm của hoàng hậu, chỉ bảo mọi người ở đây một lúc, làm đúng bổn phận, nghiêm cẩn tuân theo cung quy, Kỷ Trà Huyền nghe những lời này, trong lòng đã thoáng suy đoán ra.

Quả nhiên, sau khi giáo huấn xong, hoàng hậu nói: “Bản cung đã đăng ký thân phận của các vị muội muội vào thẻ bài, bắt đầu từ hôm nay, các muội liên có thể phụng dưỡng hoàng thượng, bản cung hi vọng các vị muội muội có thể an ủi thiên nhan, sớm có hoàng tử.” Người cũ trong cung đều có sắc mặt khác nhau, mà nhóm người mới ào ào lộ ra sắc mặt hưng phấn ngượng ngùng.

Kỷ Trà Huyền tâm lạnh nhạt.

Kỷ Trà Phù nắm chặt khăn trong tay.

Hai người các nàng, một người là do thái hậu dẫn vào, một người là bị hoàng hậu lợi dụng. Hai nàng được thị tẩm đều ở lúc còn chưa làm xong thẻ bài, nếu thẻ bài của phi tần mới còn chưa làm xong, hoàng thượng tự nhiên sẽ không chọn người mới, cho nên thị tẩm trừ bỏ người cũ trong cung chính là tỷ

muội các nàng.

Tuy rằng dự đoán được hoàng hậu sẽ làm hậu cung trở nên náo nhiệt, nhưng là không nghĩ tới động tác của hoàng hậu sẽ nhanh như vậy.

Sau khi buổi thỉnh an kết thúc, phi tần các cung đều trở về thật sớm, xem ra tin tức sẽ được thị tẩm này kích thích không ít người.

Thích Phương cung bây giờ đang trong thời kỳ giam cầm, cho nên, Kỷ Trà Huyền cùng Kỷ Trà Phù nói với nhau mấy câu cũng tách ra rồi đi.

Hôm đó, trong lòng tất cả phi tần đều cực kỳ khẩn trương.

Thẳng đến khi có thánh chỉ, trong lòng các phi tần tuy rằng sớm có dự đoán, nhưng vẫn tránh không được cảm thấy thất vọng.

Đêm nay, là Ninh tu hoa được gọi đi thị tẩm!

Chú thích:

Con nói dòng: con cái để nói dối cho hoàng gia.

Thiên nhan: Một cách gọi khác của hoàng thượng.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Vinh Sủng Của Nữ Nhi Chu Gia

Editor: Natalie Pham

Beta: Bé Ka & Ishtar

Điện phía nam của Phụng Hoa hiên, Chu tu hoa nghe cung nữ bẩm báo, tuy rằng trên mặt vẫn cười tươi như hoa, nhưng mọi người trong phòng đều cảm giác được một tia khí lạnh.

Cung điện phía đông của Tĩnh An cung, Kỷ Trà Huyền nhận được tin tức, nàng vẫn như cũ không buông quả táo đang ăn trong tay.

Chi Thảo lo lắng nhìn Kỷ Trà Huyền, Kỷ Trà Huyền khẽ cười một tiếng, nhưng cũng không nói gì với nàng.

Một đêm ngủ ngon.

Sau khi rửa mặt chải đầu, quả nhiên có thánh chỉ truyền khắp hậu cung.

Ninh tu hoa Chung Tĩnh Linh tấn phong hai cấp, hiện tại đã là ngũ phẩm tiết dư, điều này cũng không làm cho Kỷ Trà Huyền ngoài ý muốn. Nhưng ý chỉ phía sau làm Kỷ Trà Huyền cảnh giác trong lòng, bởi vì hoàng thượng ngoại lệ cho Ninh tiếp dư quản lý chủ điện của Đức Nhã hiên.

Chủ vị của một hiên thấp nhất cũng là tứ phẩm tần vị, chủ vị một cung thấp nhất cũng là tứ phẩm phi vị, mà có được thân phận quản lý chủ điện của một hiên là có thể tự mình nuôi nấng hoàng tử, cho nên đây là địa vị được mọi người coi trọng.

Phi tần tiến cung, mới đầu xem (ai được) sủng ái, mà về sau đương nhiên xem hoàng tử (con của ai có thứ bậc cao hơn).

Bây giờ Ninh tiếp dư còn kém một cấp, nhưng nàng được hoàng đế ân sủng cho ở chủ điện của một hiên, liền tính từ giờ phút này có mang thai, nàng cũng không cần lo lắng đứa nhỏ của mình bị mang đi! Có gia thế tốt chính là tốt nhất!

”Chủ tử, đã xong rồi!”

Kỷ Trà Huyền gật đầu, nhìn về phía người trong gương đồng, nàng cười nói: “Tư Châu thật là khéo tay, so với tay nghề của Chi Thảo cũng không kém đâu.”

Chi Thảo không có biểu cảm gì, Hồng Châu cảnh giác nhìn Tư Châu, Lục Châu gục đầu xuống, không biết suy nghĩ cái gì.

Tư Châu vội vàng nói: “Chủ tử quá khen, đều do Chi Thảo tỷ tỷ dạy dỗ tốt.”

Kỷ Trà Huyền nhìn về phía Chi Thảo, Chi Thảo thông dong nói: “Tư Châu học cái gì đều nhanh, bây giờ Tư Châu có thể giúp chủ tử chải đầu, ngày nghỉ cũng có thể trang điểm cho chủ tử.”

Kỷ Trà Huyền tán thưởng nhìn về phía Từ Châu: “Rất ít nghe được Chi Thảo khen ngợi người khác, xem ra người quả nhiên rất khá, về sau người cùng Chi Thảo hầu hạ bên người ta đi.”

Trong lòng Từ Châu nhảy dựng, thật vui sướng, lại trở nên cảnh giác.

Hồng Châu giỏi giang, chủ tử cũng thật nể trọng nàng, hơn nữa Hồng Châu cũng làm không ít chuyện vì chủ tử, nhưng chủ tử vẫn như cũ không cho nàng hầu hạ bên người. Lục Châu làm việc khéo léo, chủ tử vẫn phân cho nàng ở vị trí không quan trọng, nhưng nàng chưa từng coi thường nàng ta, ở cùng một chỗ với nàng ta nhiều ngày như vậy, nàng cực kỳ rõ ràng lòng cầu tiến của nàng ta.

Hiện tại chủ tử cho nàng hầu hạ bên người, Hồng Châu cùng Lục Châu chỉ sợ sẽ liên hợp lại xa lánh nàng.

“Từ Châu, đang nghĩ cái gì thế? Còn không nhanh tạ ơn!” Chi Thảo mỉm cười nói.

Từ Châu sửng sốt, trong lòng căng thẳng, vội vàng dập đầu.

“Nô tì tạ ơn ân điển của chủ tử.”

Kỷ Trà Huyền vội vàng gọi nàng đứng dậy.

Thu thập sẵn sàng, Kỷ Trà Huyền vẫn như cũ cho Từ Châu cùng Tiểu Thuật Tử cùng nàng đi ra ngoài.

Chiều Phượng điện cực kỳ náo nhiệt, Ninh tu hoa, không, phải nói là Ninh tiếp dư! Nàng đến rất sớm. Kỷ Trà Huyền cười thâm trong lòng, chuyện thị sủng sinh kiều cũng không thể làm trong lúc này.

“Thần thiếp thỉnh an hoàng hậu nương nương.”

Hoàng hậu tươi cười hiền lành: “Kỷ muội muội miễn lễ.”

“Tạ ơn hoàng hậu nương nương.” Hoàng hậu nói: “Muội muội ngồi đi!”

Kỷ Trà Huyền gật gật đầu.

Bởi vì Đức phi cùng Thưởng phi bị giam cầm, hiện tại ngồi phía dưới bên tay phải hoàng hậu là Vân tần, mà phía dưới tay trái rõ ràng là Ninh tiếp dư. Ngẫm lại, hai vị tiếp dư lớn tuổi gần với Vân tần đều không có phong hào (là cái xx trước phi vị, như là xx tiếp dư, xx tần ấy), ở trong cung Ninh tiếp dư coi như là một chủ tử địa vị cao.

Kỷ Trà Huyền ngồi xuống, hơi liếc mắt về phía các vị phi tần, ánh mắt của các nàng toàn bộ đều nhìn Ninh tiếp dư, lại chuyển tới trên người nàng.

Kỷ Trà Huyền bụng chén trà bên cạnh nhấp mấy ngụm. Đan tu hoa ở bên cạnh quay mặt đi, mấy ngày thỉnh an gần đây không ăn kiêng, bây giờ là ngày thứ ba nàng vẫn như cũ, nghĩ đến đây, nàng hơi vui sướng khi người gặp họa! Thực hận hoàng hậu không thật sự động tay động chân ở trong trà.

Cảm giác được ánh mắt của Đan tu hoa, Kỷ Trà Huyền buông chén trà, nhìn Đan tu hoa nói: “Tỷ tỷ nhìn muội như thế là có chuyện gì?”

Đan tu hoa cũng không giận, nói: “Tỷ thấy muội muội thật xinh đẹp, như Ninh tỷ tỷ vậy.”

Mọi người lập tức im lặng, ngồi chờ Ninh tiếp dư và Kỷ tu hoa cùng lên sân khấu diễn một vở diễn hay.

Kỷ Trà Huyền là một người thích xem người khác diễn, nhưng lại luôn bị người khác đẩy lên vị trí nhân vật chính. Hóa ra Kỷ Trà Huyền nàng ở trong lòng các nàng chính là một nữ nhân ngọc ngà thích tranh cường háo thắng!

Kỷ Trà Huyền nghe xong lời nói của Đan tu hoa, ánh mắt chuyển hướng về phía Ninh tiếp dư, mang theo nét kiều mị của cô dâu mới, trong đôi mắt thần nhiên dần hiện ra ánh nhìn hạnh phúc thỏa mãn, khiến dung mạo vốn thanh lệ thoát tục càng trở nên động lòng người.

Tuy rằng bộ dạng của hoàng thượng rất anh tuấn, nhưng Ninh tiếp dư cũng không cần mới một đêm đã đánh mất trái tim mình đi!

“Kỷ muội muội, người sao cứ nhìn Ninh tỷ tỷ mà không nói chuyện?” Đan tu hoa còn nói thêm.

Vị Đan tu hoa này ăn thiệt vãi lần còn không thành thật, lại tới nữa? Chẳng lẽ là do vị trí này? Kỷ Trà Huyền cân nhắc nếu không thì nhanh chút đổi vị trí! (tác giả: không thăng cấp, ai cho người đôi vị trí!)

Ninh tiếp dư bởi vì lời nói của Đan tu hoa, nhìn về phía Kỷ Trà Huyền.

Kỷ Trà Huyền nói: “Tỷ tỷ có lẽ không biết, nếu người muội muội nhìn là tỷ tỷ, tất nhiên sẽ nói chuyện.”

Lại có người bật cười, mặt Ninh tiếp dư ửng đỏ.

Đan tu hoa lập tức hiểu ra, nữ tử lấy nhân tình làm tiêu chuẩn cái đẹp, vô luận là thưởng thức hay là cách ngồi. Ý của Kỷ Trà Huyền là, Ninh tiếp dư xinh đẹp cho nên muốn yên tĩnh thưởng thức. Về phần một câu phía sau kia, ý tứ chính là châm chọc nàng không đẹp, làm cho người khác không sinh ra tâm

tư yên tĩnh thưởng thức! Nữ nhân nào không coi trọng dung nhan của mình, Đan tu hoa cũng không ngoại lệ.

Nàng muốn phát tác, nhưng là có sự tình hôm kia làm gương, nàng cũng không dám thất lễ trước mặt hoàng hậu, nghĩ nghĩ, nàng liền nhe răng đỏ mặt.

Hoàng hậu liếc mắt về phía Kỷ Trà Huyền, lại nhìn nhìn Ninh tiếp dư, lông mày không tự giác nhẹ nhàng lay động.

”Được rồi, các tỷ muội không cần trêu ghẹo Ninh tiếp dư.” Nàng lên tiếng.

Mọi người lập tức an tĩnh lại.

Hoàng hậu hiển hoà hỏi: “Ninh muội muội tấn vị tiếp dư, lại có ân điển của hoàng thượng cho quản lý chủ điện của một hiền, cũng nên chọn thêm một ít người hầu hạ. Bản cung đã phân phó tổng quản phủ nội vụ tuyển thêm hạ nhân cho muội muội như phân vị tấn, còn thỉnh Ninh muội muội không cần cô phụ ân sủng của hoàng thượng cùng bản cung.”

Ninh tiếp dư chỉ cảm thấy như có mũi nhọn trên lưng, hôm nay quá nổi bật, nhưng mà, cũng đáng! Nghĩ xong, nàng hào phóng hành lễ tạ ơn hoàng hậu.

Hoàng hậu lại nhìn về phía Kỷ Trà Huyền.

”Hai ngày này rất bận rộn, Kỷ muội muội cùng Dung muội muội cũng tấn vị, dựa vào lệ thường cũng nên thêm người, bản cung cũng cùng lúc dặn phủ nội vụ, các muội trở về liền xem một lần, nếu không vừa lòng cứ việc báo lại cho bản cung!”

Kỷ Trà Huyền cùng Kỷ Trà Phù vội vàng đứng dậy, tạ ơn hoàng hậu.

Hoàng hậu cho ba người ngồi xuống, “Ba vị muội muội hầu hạ có hoàng thượng công, đây là thể diện mà các muội nên được. Người khác cũng không cần ghen tỵ, về sau đều có cơ hội hầu hạ hoàng thượng, đến lúc đó liền xem các muội tận tâm hay không.”

Mọi người vừa nghe, ào ào đứng dậy.

Cùng nhau nói: “Thần thiếp vâng theo lời dạy bảo của hoàng hậu nương nương.”

Hoàng hậu vừa lòng gật gật đầu, gọi tất cả mọi người ngồi xuống lần nữa.

Ở Chiêu phượng điện lại bắt đầu tán gẫu chuyện linh tinh, nhưng không còn ai dám tìm Ninh tiếp dư nói chuyện. Đây là chênh lệch, lúc trước nàng tấn vị tu hoa, làm người khác nói chưa ngoa, ánh mắt đố kỵ cũng không kiêng nể.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Cơ Hội Trong Cục

Editor: Natalie Pham

Beta: Bé Ka & Ishtar

Phi tần mới tiến cung từ sau Ninh tiếp dư, đều bắt đầu thị tẩm.

Kỷ Trà Huyền biết trong khoảng thời gian này không có chuyện gì liên quan đến nàng, nàng giống như trước đây, đều sẽ ở Vinh Thọ cung cùng thái hậu nửa ngày. Đương nhiên vài ngày nay trừ bỏ giúp thái hậu giải buồn, Kỷ Trà Huyền cũng bắt đầu làm người hầu thân thiết bên cạnh thái hậu. Tình hình này làm Kỷ Trà Huyền nhớ tới một người trong một bộ phim truyền hình từng xem trước kia. Nhưng mà nàng hi vọng nàng có thể giống người trong phim truyền hình kia được thái hậu coi trọng mới tốt.

Nhưng mà, việc này hiển nhiên là không có khả năng.

Ninh tiếp dư thị tẩm ba ngày, thánh thượng liền triệu Tôn lương viện từng bị vắng vẻ vì Thường phi có thai. Ngày thứ hai, Tôn lương viện nhờ đó được tấn vị tu hoa. Nhưng mà Tôn lương viện cũng chỉ lấy được một ngày ân sủng, ngày thứ hai, liền triệu Thành quý nhân.

Cũng không biết vì sao, ngày thứ hai vị Thành quý nhân này không được tấn vị, nhưng chung quy ban thường vẫn rất phong phú.

Ngay sau đó, ba vị mỹ nhân cũng lần lượt được thị tẩm, nhưng đều chỉ được một ít ban thưởng. Mọi người mới phát hiện hậu cung cũng không có tốt như trong tưởng tượng.

Lần này tuyển tú, chỉ có ba vị quý nhân, Kỷ Trà Huyền, Thành quý nhân, còn lại một người là Tần quý nhân. Tần quý nhân là người Giang Nam, gia thế thanh quý, diện mạo cũng có nét đẹp dịu dàng cùng thanh nhã của nữ tử Giang Nam. Rất xuất chúng, ở trong ấn tượng của Kỷ Trà Huyền, nàng hơi

mảnh mai, thoát nhìn có phần giống Lâm muội muội. (Lâm Đại Ngọc trong Hồng Lâu Mộng)

Ở thời kì hoàng kim của người mới thị tẩm, lại truyền ra tin tức Tần quý nhân bị bệnh.

Tin tức này vừa ra, không khí trong cung nhất thời trở nên thâm trầm.

Mọi người đang hoài nghi là ai đã hạ thủ.

Hoàng hậu chỉ phải phái người đi xem vị Tần quý nhân này, phát hiện nàng quả thật bởi vì thân mình mảnh mai, không hợp khí hậu, mấy ngày trước Tần quý nhân còn chịu đựng, đến hôm nay liền phát bệnh.

Hoàng hậu chỉ phải dặn thái y để ý trị liệu.

Nhất thời có người chê cười Tần quý nhân chịu không nổi phúc khí, đồng thời cũng vui sướng khi người gặp họa. Hiện tại phi tần mới tiến cung địa vị từ mỹ nhân trở lên ngoại trừ Chu tu hoa cũng chỉ có vị Tần quý nhân này không có thị tẩm.

Hiện tại Tần quý nhân bệnh nặng, ánh mắt mọi người nhìn về phía Chu tu hoa, chỉ cần Chu tu hoa thị tẩm, liền đến phiên những phi tần phân vị thấp ở dưới mỹ nhân.

Tần quý nhân bệnh nặng, Kỷ Trà Huyền nhếch lên khóe miệng, thời cơ cũng quá khéo chăng, trải qua sự hun đúc của vô số tiểu thuyết cung đấu, loại nhân tài vừa vào cung liền tránh sủng này là nhân vật chính chân chính.

Kỷ Trà Huyền ở trong phòng đang cân nhắc vị Tần quý nhân này.

Lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân nhẹ nhàng.

Kỷ Trà Huyền nói với Chi Thảo ở bên người: “Đi ra ngoài nhìn xem xảy ra chuyện gì?”

Chi Thảo mở cửa ra một chút, đang muốn dùng sức mở to cửa quát lớn người quấy rầy chủ tử nghỉ ngơi ở bên ngoài, nhưng qua khe cửa nhìn thấy người tới, tay nàng cũng không có lập tức cử động.

“Chủ tử, là người của Diên Thành cung.” Chi Thảo kinh hi quay đầu nói.

Kỷ Trà Huyền sững sốt, bước nhanh đến cạnh cửa.

Quét mắt khách khí nhìn người ngoài sân, mắt trầm như nước.

“Mở cửa!”

Chi Thảo gật gật đầu.

Cửa bị mở ra, Kỷ Trà Huyền đi ra ngoài.

Cầm đầu là thái giám quản sự của Diên Thành cung, gọi là Phúc Lộc. Từ khi chính thức thị tẩm tới nay, nhiệm vụ tiếp đưa phi tần đều giao trên tay Phúc Lộc.

Hơn nữa, Phúc Lộc còn phụ trách đưa thẻ bài để hoàng thượng chọn lựa.

Cũng có không ít thủ đoạn trong việc đưa thẻ bài, vị trí dễ thấy luôn có thể làm hoàng thượng chú ý hơn. Cho nên, phi tần trong hậu cung cũng hay nịnh bợ những nô tài này.

“Nô tài chúc mừng Kỷ tu hoa, hôm nay hoàng thượng lật thẻ bài của tu hoa.”

Kỷ Trà Huyền nâng tay đỡ: “Phúc công công xin đứng lên.” Sau đó dựa theo quy củ ban thưởng cho Phúc Lộc. Dù theo quy củ, không có chút ý tứ nịnh bợ.

Phúc Lộc một chút cũng không hờn giận, hôm nay đưa thẻ bài. Thẻ bài của vị Kỷ tu hoa này được đặt ở vị trí không bắt mắt nhất, nhưng hôm nay hoàng thượng lại chọn thẻ bài này, có thể thấy được, vị Kỷ tu hoa này thật sự có chỗ đứng trong lòng hoàng thượng.

Một khi có một vị trí trong lòng hoàng thượng, sự việc này liền phức tạp.

Phúc Lộc tuy rằng có động chút tay chân, đem thẻ bài của một ít phi tần cho hấn ưu đãi đặt ở vị trí gần một chút, nhưng có một số vị trí, Phúc Lộc vẫn không dám lộn xộn.

Vị trí không dám lộn xộn này đều là chỗ dễ thấy nhất, hơn nữa người nào cũng có chỗ ở trong lòng hoàng thượng. Trước kia Đức phi, Thường phi, hiện tại Ninh tiệp dư đều ở chỗ này.

Làm một nô tài đủ tư cách, để bản thân có thêm lợi ích cũng không thể quên yêu thích của chủ tử. Hôm nay, Phúc Lộc cảm thấy sau khi trở về cũng sẽ

đặt thẻ bài của vị Kỳ tu hoa này lên vị trí kia.

Phúc Lộc cười tủm tỉm thu ban thưởng từ Chi Thảo, mặc kệ nhiều hay ít.

”Còn thỉnh chủ tử chuẩn bị tốt, nô tài trở về báo lại.”

Kỳ Trà Huyền gật gật đầu, nhân vật quan trọng bên người hoàng thượng, không tới phiên một tu hoa nho nhỏ mượn sức. Huống chi, nếu mượn sức ngược lại mang theo tai họa.

Phúc Lộc dẫn người đi rồi, người ở Tĩnh An cung đều mang theo không khí vui mừng.

Kỳ Trà Huyền đi tắm thay quần áo, trong lòng nghĩ ngợi. Chi Thảo cùng Từ Châu thấy thế, động tác càng nhẹ thêm mấy phần. Lâu như vậy Chu tu hoa còn chưa được thị tắm, phỏng chừng nàng cũng gấp đến độ gờ tay gờ chân, ngày mai còn phải cẩn thận ứng đối mới được.

Trang điểm nghiêm cẩn là không thể thiếu.

Kỳ Trà Huyền thở phào nhẹ nhõm, trước kia nàng chưa từng tận tâm như vậy.

Trăng sáng nhô lên cao, tiếng vang của kiệu ở trong đêm yên tĩnh là êm tai như thế.

Vẫn là tấm điện ở tòa Diên Thành cung kia, Kỳ Trà Huyền trước lạ sau quen, lúc trong điện chỉ còn lại một mình nàng, ánh mắt của nàng không ngừng đánh giá bài trí trong phòng, nhìn đến hứng thú, còn chộp vào trong tay thường thức một lần.

Sau khi xem xong, nàng ngồi trước bàn, nhìn đồ ăn tinh xảo trên bàn, trong mắt nàng tránh qua một tia hồ nghi, cầm lấy một khối.

Ngửi hương vị này, sắc mặt nhất thời biến đổi.

Mặt không thay đổi ăn tất cả chỗ điểm tâm này, nhìn nhìn trên bàn còn có một bầu rượu, Kỳ Trà Huyền lại ngửi mùi, cười lạnh một tiếng, trực tiếp vứt xuống.

Trong nháy mắt khi bầu rượu rơi xuống, đột nhiên Kỳ Trà Huyền ngã quy ở trên bàn, nhất thời hôn mê bất tỉnh.

Hai vị cung nữ canh gác bên ngoài nghe được âm thanh bên trong, các nàng đầu tiên là ở bên ngoài kêu một câu: “Tu hoa chủ tử...”

Không người trả lời.

Hai vị cung nữ nhìn nhau liếc mắt một cái, lập tức đẩy cửa ra.

Nhìn đến Kỳ tu hoa nằm trên bàn, khuôn mặt thanh tú lúc này lại có vẻ cực kỳ diễm lệ, nhìn kỹ da thịt trắng nõn của Kỳ tu hoa, hai cung nữ thế nhưng có loại cảm giác tim đập gia tốc.

”Tu hoa chủ tử...”

”Tu hoa chủ tử...”

”Xem ra là uống say.” Một cung nữ nói.

”Hoàng thượng sắp đến rồi, Kỳ tu hoa này...”

”Ta đi bẩm báo Thường công công, người trước tiên ở đây xem chừng.”

Cung nữ gật gật đầu.

Cung nữ muốn nâng Kỳ Trà Huyền dậy, ai biết lúc này Kỳ Trà Huyền tỉnh.

Trong mắt mang theo thần sắc mê mang, có vẻ cực kỳ xinh đẹp.

”Người là ai?”

Cung nữ chấn động: “Nô tì Cúc Hương tham kiến tu hoa chủ tử.”

Kỳ Trà Huyền lắc đầu: “Cúc Hương? Không biết.”

Cúc Hương vội vàng nói: “Nô tì là người ở Diên Thành cung, chủ tử, ngài uống say, có đỡ chút nào không?”

Đầu óc của Kỳ Trà Huyền một trận mơ hồ, “Uống say? Ta uống say?”

Cúc Hương vội vàng gật đầu.

Kỷ Trà Huyền nhủ mảy, “Uống say? Ta làm sao có thể say?” Nói xong đứng lên, bước chân hơi lảo đảo, Cúc Hương vội vàng nâng nàng dậy.

Kỷ Trà Huyền thỉnh thoảng lại lặp lại vài câu như vậy.

Cúc Hương thở dài một hơi, như thể mà còn không gọi là say? Nhưng mà vị tu hoa chủ tử này uống say thật sự là thật đẹp mắt. Còn xinh đẹp hơn Ninh tu hoa ngày đó.

Nàng vội vã đỡ Kỷ Trà Huyền, xem ra là sợ nàng ngã sắp xuống.

Náo loạn một lúc lâu, bên ngoài rốt cục có tiếng bước chân.

”Chủ tử, ta đi chuẩn bị canh tỉnh rượu cho ngài!”

”Ta không có say, rượu kia ta còn chưa có uống, làm sao có thể say... Cúc Hương, ngươi lừa ta...” Kỷ Trà Huyền không thuận theo nói.

Cúc Hương sững sốt, đang muốn khuyên.

Lại thấy hoàng thượng đến, nàng vội vã đỡ Kỷ Trà Huyền muốn hành lễ.

Ai biết, Kỷ Trà Huyền vẫn là mơ hồ nói: “Ta thật sự không uống, lúc ta muốn uống, rượu đã rơi xuống đất.”

Hoàng thượng gặp bộ dáng này, hần quát Cúc Hương: “Đi xuống.”

Cúc Hương hành lễ, rất nhanh lui xuống.

Triệu Tồn Hi đi đến bên người Kỷ Trà Huyền, liếc nhìn nàng một cái, ánh mắt trở nên sâu thẳm. Lại nhìn về phía bình rượu rơi vãi đầy đất, còn có một ít cặn thừa của điểm tâm, ngón tay hần lấy ra một ít, sau đó tỉnh tở người.

Trong lòng được chứng thực, mặt hần không biểu cảm nhìn hai vật trên bàn.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Từng Bước Suy Nghĩ Sâu Xa

Edit: Natalia Pham

Beta: Bé Ka & Ishtar

Đầu óc Kỷ Trà Huyền đang mơ hồ, đột nhiên một bàn tay dùng sức lôi kéo nàng lại, lực đạo này mang theo dây đặc tính xâm lược. Ai biết, tay còn chưa chạm đến người Kỷ Trà Huyền, Kỷ Trà Huyền đột nhiên mờ to mắt, theo sau phản xạ có điều kiện, nhanh chóng xoay ngược tay lại một chút, rất dễ dàng tránh thoát.

Triệu Tồn Hi hơi hơi kinh ngạc.

Khi lần nữa xuống tay liền có chuẩn bị, Kỷ Trà Huyền giãy dụa đứng lên.

”Buông ta ra...”

Triệu Tồn Hi nói: “Ngươi say rồi...”

Kỷ Trà Huyền nói: “Ta không uống rượu, tại sao các ngươi đều nói ta say.”

Triệu Tồn Hi nói: “Đồ tham ăn, tham ăn thì không phủ nhận chứ?”

Kỷ Trà Huyền giống như nhớ tới cái gì.

Nàng không ngừng giãy dụa, Triệu Tồn Hi gắt gao ôm nàng.

Ai biết lần giãy dụa này, Triệu Tồn Hi ngược lại ôm càng chặt, sau đó thân thể nhẹ bẫng, nguyên lai đã bị người khác bế dậy.

Đầu óc Kỷ Trà Huyền càng mơ hồ, giãy dụa càng ngày càng nhẹ.

”Rất muốn ngủ...”

Triệu Tồn Hi thả nạng đến đầu giường, Kỳ Trà Huyền dán lên gối đầu liền muốn ngủ.

”Trước đừng ngủ!”

Kỳ Trà Huyền lại ở thời điểm này nhắm mắt lại.

Triệu Tồn Hi xem nữ nhân này, nói nạng thông minh, hay là nên nói nạng hồn nhiên.

Hắn lay tỉnh Kỳ Trà Huyền, Kỳ Trà Huyền giống như rất khó chịu.

Ánh mắt mê mang, mang theo khuôn mặt ửng đỏ, Triệu Tồn Hi đã động lòng.

”Nói cho trăm, ngươi là ai?”

Kỳ Trà Huyền nhìn khuôn mặt kia, dường như là khuôn mặt đẹp nhất thiên hạ.

”Ta là ai? Hi hi, ta là Tứ nhi...”

Trong mắt Triệu Tồn Hi lóe qua ý cười, cũng chỉ có ở thời điểm không thanh tỉnh mới không tự chủ được nói ra nhũ danh của mình.

Thấy trên khuôn mặt kiều diễm ửng đỏ, Triệu Tồn Hi nhìn không được sờ lên, thứ tốt đương nhiên ăn vào bụng mới thông khoái.

Một đêm phong lưu, hôm sau thức dậy.

Triệu Tồn Hi nhìn Kỳ Trà Huyền ngủ không còn biết trời trăng gì thì tự đứng dậy.

Sau khi mặc xong quần áo, Triệu Tồn Hi kêu lên: “Thường Toàn Hóa, tiến vào.”

Thường Toàn Hóa đang buồn ngủ ở bên ngoài lập tức bừng tỉnh, lắc lắc đầu cho tỉnh táo lại. Nhẹ nhàng đẩy cửa ra, đi vào Diên Thành cung.

”Đã xử lý hai cung nữ kia chưa?”

Thường Toàn Hóa nói: “Bẩm hoàng thượng, đã xử lý, không có tin tức gì truyền ra.”

”Đã kiểm tra chưa?”

Thường Toàn Hóa nói: “Là do ngự phòng đưa lên, trước khi tiến vào Diên Thành cung còn kiểm nghiệm qua... Ai biết, Kỳ tu hoa...”

”Lại điều tra tiếp!”

Thường Toàn Hóa cúi đầu, hoàng thượng chẳng lẽ một điểm cũng không hoài nghi là Kỳ tu hoa làm?

”Dạ, nô tài tuân mệnh.”

Triệu Tồn Hi đứng lên.

Lại nhìn lướt qua người đang ngủ say sau màn.

”Đề hạ nhân hầu hạ thật tốt.”

Thường Toàn Hóa cúi đầu: “Dạ.”

Triệu Tồn Hi để cung nữ tiến vào hầu hạ.

Một lúc lâu sau, cung điện to lớn lại không có người.

Mà lúc này, Kỳ Trà Huyền mở mắt.

Xử lý! Kỳ Trà Huyền thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Không biết ai hãm hại nàng? Nghĩ đến đây, trong lòng Kỳ Trà Huyền hơi lạnh.

Khi những thứ kia đưa vào Diên Thành cung chắc là không có vấn đề, phi tần thị tẩm rất ít khi động vào đồ ở Diên Thành cung, bao gồm đồ ăn. Cho nên, đồ trên bàn bình thường là cho hoàng thượng dùng.

Mặc kệ hoàng thượng ăn hay không ăn, nàng đều sẽ không hay ho.

Ăn, một khi thuốc phát tác, lấy tính cách đa nghi của hoàng đế khẳng định sẽ hoài nghi nàng, thậm chí nếu liên lụy lớn, hoàng thượng còn có thể giận chó đánh mèo nàng, về sau nàng nghĩ muốn xoay người liền khó khăn.

Nếu là không ăn, ngày thứ hai đều có cung nữ tiến đến thu thập đồ ăn, đến lúc đó, khẳng định sẽ có người truyền ra chuyện này. Có thể làm cho đồ ăn đã tiến vào Diên Thành cung xảy ra vấn đề, nói vậy tất cả chứng cứ cũng bị xóa đi, kết quả này cuối cùng sẽ chỉ có nàng không hay ho.

Hơn nữa thứ trong điểm tâm cùng rượu tuy rằng không màu không vị, nam tử mà ăn sẽ chỉ động tình, mà nữ tử ăn, sẽ giống như say rượu. Liền tính nữ tử to gan phá vỡ quy củ ăn đồ ở Diên Thành cung, nhưng mà trong thời gian thị tẩm, lại say rượu ở trước mặt hoàng thượng, hậu quả này cũng không đơn giản là mất mặt trước mặt hoàng thượng như vậy.

Đủ loại tình huống, chỉ có một kết cục láchết.

Nhưng mà, các nàng đều không dự đoán được, Kỳ Trà Huyền hiểu được tính, nhưng lại không phải hiểu biết bình thường. Cho nên nàng tự nhiên có biện pháp giải quyết thuốc này, đương nhiên, vì không làm cho người khác hoài nghi, nàng say vẫn là say, chỉ là bảy phần thực ba phần giả. Hơn nữa, say cũng là có nghệ thuật. Không chỉ muốn đánh tan nghi ngờ của hoàng đế, còn muốn say mê người đẹp mắt, càng muốn say làm cho người ta tâm ý viên mãn, sinh ra ý muốn bảo vệ.

Cho dù lòng muốn bảo vệ này chỉ xuất hiện trong nháy mắt, cũng đủ rồi! Bởi vì trong nháy mắt này, hắn sẽ nghĩ tốt về Kỳ Trà Huyền nàng! Tới nay hắn gọi nàng thị tẩm, đó chẳng phải bởi vì nguyên nhân nàng tận tâm hầu hạ thái hậu sao. Nhưng mà Kỳ Trà Huyền cũng cực kỳ rõ ràng, sau này hoàng thượng điều tra nghiêm khắc việc này, không phải bởi vì cho nàng và thái hậu một cái công đạo, càng nhiều hơn là hắn cảm thấy có người xâm hại đến quyền lợi của hắn.

Liên tiếp phân tích, Kỳ Trà Huyền xem như tránh được một kiếp này, nhưng lại có lợi thế không thể tưởng được.

Từ giờ trở đi, nàng ở trong lòng hoàng thượng lại không chỉ bởi vì thái hậu. Đương nhiên, chuyện này cũng làm Kỳ Trà Huyền càng thêm cảnh giác. Cảnh giác hậu cung, cảnh giác vị thiên tử trẻ tuổi này.

Nằm ở trên giường, Kỳ Trà Huyền cũng không muốn tỉnh dậy.

Không chỉ có thân thể mệt, lòng cũng rất mệt.

Nhưng nàng vẫn không dám thả lỏng toàn bộ, giờ phút này trong đầu nàng không ngừng hồi tưởng từng chuyện một từ khi nàng tiến cung. Nàng ở trong cung được tính là xinh đẹp, nhưng xuất thân của nàng nhất định không có gì uy hiếp với người nào đó. Mà có thể bố trí bố cục này, tuyệt đối không phải là người mới tiến cung có thể làm được. Tổng hợp lại, Đức phi mới là người muốn diệt trừ nàng nhanh nhất. Nhưng mà, Kỳ Trà Huyền cũng không dám chắc, bởi vì nàng cũng chỉ là có uy hiếp mà thôi, hiện tại Đức phi đang bị cấm túc sót ruột ra tay ngược lại còn có thể đánh mất địa vị.

Mặt khác, cũng chỉ có Đan tu hoa, chỉ là Kỳ Trà Huyền thật hoài nghi nàng có lá gan này hay không.

Càng nghĩ càng cảm thấy phức tạp, Kỳ Trà Huyền trong lòng thờ dài một hơi.

Trời chậm rãi sáng, chốc lát cũng sắp đến giờ thân, nàng không muốn dậy cũng phải dậy.

Vừa mới ngồi dậy, màn liền bị xóc lên.

Một cung nữ khoảng ba mươi tuổi cung kính nói: “Kỷ tu hoa cát tường.”

Kỷ Trà Huyền quét về phía các loại đồ vật rửa mặt nàng bung ở phía sau, xem ra là cô cô quản lý ở Diên Thành cung.

“Miễn lễ, không biết tên của cô cô là...?”

Cung nữ không xa không gần nói: “Nô tì Hải Lan hầu hạ Kỷ tu hoa mặc quần áo.”

Kỷ Trà Huyền gật gật đầu, Hải Lan vội vàng nâng nàng dậy, sau đó cầm lấy quần áo giúp Kỷ Trà Huyền mặc, quần áo này rõ ràng được lấy từ Tĩnh An cung, trong lòng liền biết có người chờ ở ngoài Diên Thành cung.

Tất cả đều được sắp xếp ổn thỏa, Hải Lan cô cô tự mình đỡ Kỷ Trà Huyền ra ngoài.

Phía chân trời vàng dương đã xuất hiện, trên mặt Kỷ Trà Huyền lộ ra một tia mỉm cười, lại là một ngày mới. Con người a, phải luôn nhìn về phía trước.

Ra khỏi Diên Thành cung, Tử Châu cùng Tiểu Thuật Tử vội vàng thỉnh an Kỷ Trà Huyền.

Hải Lan cô cô nói: “Nô tì cáo lui.”

“Làm phiền Hải Lan cô cô.”

Hải Lan cô cô nhìn không chớp mắt, nghe xong lời nói của Kỷ Trà Huyền liền mang theo tất cả cung nữ thái giám lui xuống.

Tiểu Thuật Từ sắc mặt vui mừng, chủ tử ở lại Diên Thành cung cả đêm, bây giờ còn có ai dám nói chủ tử không được sủng ái.

”Đi thôi, đi Chiêu Phụng cung.”

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Trận Chiến Thâm Tình

Editor: Natalie Pham

Beta: Bé Ka & Ishtar

Chiêu Phụng cung.

Khi Kỳ Trà Huyền đi vào, trừ bỏ một người, những người còn lại đều nhìn về phía nàng.

”Thần thiếp thỉnh an hoàng hậu nương nương.” Giọng nói của Kỳ Trà Huyền thực nhẹ nhàng.

Hoàng hậu nói: “Miễn lễ.”

”Tạ ơn hoàng hậu nương nương.”

Kỳ Trà Huyền vừa ngồi xuống không lâu, Tôn lương viện đã được thăng phân vị thành tu hoa lệ đang nói: “Trước kia Kỳ tu hoa luôn luôn vội tới thỉnh an hoàng hậu nương nương sớm hơn thần thiếp, không nghĩ tới hôm nay thần thiếp còn đến sớm hơn.” Kỳ Trà Huyền nói: “Tôn tu hoa cần cù, thần thiếp theo không kịp.”

Tôn tu hoa hơi nhếch khóe miệng, sau đó nhìn về phía hoàng hậu.

Hoàng hậu nếu như để Tôn tu hoa nhìn ra biểu tình gì, nàng đã sớm không ở trên vị trí hoàng hậu.

Kỳ Trà Huyền đứng lên, lại hành lễ với hoàng hậu, hơi kinh sợ nói: “Hoàng hậu nương nương thứ tội, thần thiếp đã tới chậm.”

Trong lòng hoàng hậu hơi trầm xuống, hiện tại còn chưa tới giờ thỉnh an, nơi nào chậm, làm không tốt ngược lại còn có thể biến thành nàng trách móc nặng nề phi tần được sủng ái. Nhìn sắc mặt Kỳ Trà Huyền rất kinh hoảng, hoàng hậu liếc mắt nhìn Tôn tu hoa đang đắc ý một cái, trong lòng lạnh lùng.

”Kỳ muội muội mau đứng lên, Tôn tu hoa cách Chiêu Phụng điện rất gần, tới sớm là đương nhiên.”

Trên mặt Kỳ Trà Huyền lộ ra thần sắc yên tâm, hành lễ nói: “Hoàng hậu nương nương yêu thương, thần thiếp tạ ơn nương nương.”

Hoàng hậu mỉm cười: “Kỳ muội muội luôn luôn lễ phép, thái hậu cũng thường xuyên khen ngợi, mọi người nên học tập muội ấy thật tốt.”

Mọi người sùng sốt, ào ào đem ánh mắt liếc về phía Kỳ Trà Huyền. Kỳ Trà Huyền cười khổ, nhưng vẫn cúi đầu theo mọi người cùng nhau hành lễ với hoàng hậu.

Vốn nghĩ rằng Chu tu hoa muốn nói gì, ai biết ngay từ đầu đến lúc thỉnh an kết thúc, Chu tu hoa cũng chưa nói một câu, thậm chí còn không lộ một chút biểu cảm tức giận nào với Kỳ Trà Huyền, điều này rất không phù hợp với tính tình của nàng ta khi tiền cung.

Mọi người cũng không nghĩ tới hôm nay sẽ an ổn như thế, thỉnh an xong, sau lưng cứ có người nhìn hai người Kỳ Trà Huyền và Chu tu hoa.

Chu tu hoa đột nhiên nói: “Kỳ muội muội, chúng ta về cùng nhau được không?”

Kỳ Trà Huyền mỉm cười nói: “Tỷ tỷ mời, muội muội rất vui sướng.”

Chu tu hoa gật gù đầu, sau đó chủ động khoác tay Kỳ Trà Huyền, hai người biến mất ở cửa Chiêu Phụng cung. Lưu lại đám phi tần hai mắt nhìn nhau, trong mắt mọi người đều hiện ra thần sắc không thể tin nổi.

Kỳ Trà Phù mỉm cười, mang theo cung nữ bên người lập tức trở về cung.

Hai người chậm rãi đi tới, Chu tu hoa đột nhiên vung tay lên với cung nữ thái giám phía sau, đám người phía sau nàng ta lập tức ngừng lại. Ánh mắt Kỳ Trà Huyền chột lóe, nàng cũng vẫy vẫy tay với Từ Châu và Tiểu Thuật Từ ở phía sau.

Hai người đi đến ngôi đình ở phía trước.

”Muội muội cũng biết suy nghĩ trong lòng tỷ tỷ?”

Kỷ Trà Huyền nói: “Còn mời tỷ tỷ chỉ bảo.”

Chu tu hoa thở dài: “Ngày hôm qua ta đợi từ ban ngày đến trời tối, khi thánh chỉ truyền xuống, ta luôn luôn cố chấp nhận ta nghĩ sai rồi, thẳng đến khi có tiếng xe kia đi qua, ta mới chịu tin tưởng, muội muội biết cảm giác của ta khi đó không?”

Kỷ Trà Huyền không nói.

Chu tu hoa thấy thế, nàng đột nhiên dùng sức kéo tay Kỷ Trà Huyền.

”Ta biết việc này không thể trách muội muội, nhưng ta vẫn hận.”

Kỷ Trà Huyền ngẩng đầu, khuôn mặt xinh đẹp động lòng người của Chu tu hoa rất khó nhìn.

”Tỷ tỷ...”

Chu tu hoa chặn lại lời của Kỷ Trà Huyền, nàng tiếp tục nói: “Năm ta bảy tuổi cùng mẫu thân tiến cung liền thích Hoàng thượng biểu ca, nhiều năm như vậy, ta luôn luôn nỗ lực để gả cho biểu ca. Chín năm, ta rốt cục đợi đến một ngày này. Ngày tiến cung ta vui mừng như thế nào?”

Kỷ Trà Huyền thở dài trong lòng, trường công chúa đến cùng nuông chiều nữ nhi đến thế nào.

”Tỷ tỷ...”

Chu tu hoa còn muốn đánh gãy lời nói của Kỷ Trà Huyền, lần này Kỷ Trà Huyền cũng không khách khí, nói thẳng: “Tỷ tỷ, ta cũng thích hoàng thượng.”

Chu tu hoa mở to hai mắt.

Kỷ Trà Huyền tuy rằng nhìn Chu tu hoa, nhưng ánh mắt đã hơi mờ hồ, khóe môi nhếch lên một tia mỉm cười, giống như nghĩ đến chuyện gì vui vẻ.

”Lần đầu tiên nhìn thấy hoàng thượng, ta không nhìn thấy khuôn mặt của người, nhưng giọng nói của người trong trẻo, cực kỳ dễ nghe. Ta cảm thấy trên đời không còn có giọng nói nào hay hơn nữa.”

Chu tu hoa biến sắc.

Kỷ Trà Huyền nói tiếp: “Lần thứ hai nhìn thấy hoàng thượng, ta chưa bao giờ nhìn thấy gương mặt sáng ngời như thế, nhìn thấy người lộ ra nụ cười dịu dàng ở trước mặt thái hậu, mười lăm năm qua ta luôn luôn theo đuổi một hình mẫu lý tưởng rốt cục lần đầu tiên có thể thấy được hình ảnh người đó rõ ràng như thế. Lúc đó ta trọn mắt há hốc mồm, tim đập thình thịch không ngừng, thời điểm đó, ta chỉ biết ta thích...”

Chu tu hoa không chờ Kỷ Trà Huyền nói xong, liền cắt ngang lời nàng.

”Cho nên, muội muốn tranh đấu với ta.”

Kỷ Trà Huyền lắc lắc đầu: “Tỷ tỷ sai lầm rồi, muội muội chẳng phải muốn cạnh tranh cùng tỷ tỷ. Muội muội thích hoàng thượng chỉ mong hoàng thượng vui vẻ, nếu người thích muội, muội chắc chắn sẽ nỗ lực làm cho người càng vui vẻ. Nếu người không thích muội, muội cũng sẽ cố gắng làm chuyện khiến người vui vẻ!”

Chu tu hoa sững sờ, lúc này giọng nói của Kỷ Trà Huyền cũng trở nên lạnh lẽo: “Nếu như có ai làm cho hoàng thượng không vui, muội muội tất nhiên cũng sẽ làm cho nàng không dễ chịu!”

Chu tu hoa nhìn Kỷ Trà Huyền, có chút không dám tin.

Kỷ Trà Huyền cười trong lòng, xem qua nhiều chuyện tình yêu thời xưa như vậy, những lời này tuy rằng đơn giản, nhưng là những lời Thái Bình công chúa cảm thán cả đời, nói ra những lời này, tình cảm này...

Phần ‘chân tình’ vô tư mà thật lòng này ở trong tai Chu tu hoa là một hồi cảnh báo mãnh liệt, nàng ta thế nhưng lại yêu hoàng thượng biểu ca sâu đậm như vậy! Hoàng thượng biểu ca mặt lạnh tâm nóng, không phải là người đã biết tâm lòng của Kỷ Trà Huyền nên mới nỗ lực lo lắng bảo vệ nàng ta chứ?

Nghĩ đến đây, trong lòng càng thêm cảnh giác, nhưng trên mặt lại lộ ra biểu tình khiếp sợ, nàng chỉ vào Kỷ Trà Huyền, kinh sợ nói: “Muội...”

Kỷ Trà Huyền cúi đầu, âm trầm nói: “Tỷ tỷ tha tội, muội nhất thời kích động, nói ra lời nói không nên nói.”

Thần sắc của Chu tu hoa cứng lại, càng nắm chặt tay Kỷ Trà Huyền, Kỷ Trà Huyền biến sắc, kêu lên: “Tỷ tỷ, tỷ nắm tay ta thật đau.”

Trong mắt Chu tu hoa lóe lên một tia sáng không rõ, đột nhiên dùng sức, một người lôi kéo, một người tránh thoát, hai người không tự chủ được giăng co đến bên cạnh ao. Ánh mắt Kỷ Trà Huyền chột lóe, càng dùng sức giãy dụa, ngay tại thời điểm nàng sắp thoát được, Chu tu hoa đột nhiên buông lỏng

ra Kỳ Trà Huyền, sau đó thân thể nàng ta ngã về phía ao. Kỳ Trà Huyền đã sớm phòng bị một chiều này của nàng ta, tay nàng đột nhiên linh hoạt lật lại, bắt được tay của Chu tu hoa. Sau đó dùng sức kéo, hai người đồng loạt té ngã trên mặt đất, nhưng Chu tu hoa lại đè lên người Kỳ Trà Huyền.

Kỳ Trà Huyền lập tức kêu đau, vừa nhìn cánh tay chống trên mặt đất, đã chảy máu.

Trong lòng Chu tu hoa lạnh lùng, trên mặt kinh hãi nói: “Muội muội, muội làm sao vậy? Máu...” Còn chưa nói xong, nàng lập tức hôn mê bất tỉnh.

Lúc này, cung nữ thái giám đứng nhìn xa xa toàn bộ vây quanh lại.

Từ Châu nâng Kỳ Trà Huyền dậy, cung nữ của Chu tu hoa nâng dậy Chu tu hoa đã ngất xỉu đi.

Kỳ Trà Huyền nhin đau nói: “Các người đỡ tỷ tỷ về cung nghỉ ngơi đi!”

Cung nữ của Chu tu hoa vội vàng gập đầu, sau đó hành lễ với Kỳ Trà Huyền nói: “Cám ơn Kỳ tu hoa.”

Kỳ Trà Huyền vẫy vẫy tay, để cho các nàng rời đi, Từ Châu vội vàng dùng khăn tay che lại cánh tay của Kỳ Trà Huyền, nói: “Chủ tử, nô tì phải đi mời thái y ngay.”

Kỳ Trà Huyền gật gật đầu, Từ Châu vội vàng tránh ra.

Tiểu Thuật Từ đỡ Kỳ Trà Huyền, nói: “Chủ tử, ngài cứu Chu tu hoa lại chịu đau đớn lớn như vậy.”

Kỳ Trà Huyền lắc lắc đầu, nói: “Đừng nói nữa, nhanh về cung quan trọng hơn.”

Tiểu Thuật từ muốn nói lại thôi.

Trong lòng Kỳ Trà Huyền thở phào nhẹ nhõm, hành động trong nháy mắt kia, ở trong mắt của cung nữ thái giám là khi Chu tu hoa sắp rơi xuống nước được nàng dùng sức cứu. Nữ nhân này thật sự là điên cuồng, nhớ tới lời nói của nàng ta, Kỳ Trà Huyền thầm lắc đầu, chẳng lẽ ‘chân tình’ của nàng thật sự đã kích thích nàng ta?

Sau đó, nàng vội vã lắc đầu. Nếu đã kích thích nàng ta, dựa theo suy tính hẳn phải là đẩy nàng vào trong nước, nhưng thế nào lại muốn tự mình lao xuống. Chẳng lẽ nàng ta muốn hãm hại nàng?

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Thế Lực Của Nữ Nhân Họ Chu

Kỳ Trà Huyền được Tiểu Thuật Từ đỡ về Tĩnh An cung. Thái y đã sớm được Từ Châu mời đến, nhìn bàn tay của Kỳ Trà Huyền máu thịt mơ hồ, vị thái y này dè dặt cẩn trọng lấy thuốc dán đưa cho Chi Thảo đã sớm đau lòng không thôi. Chi Thảo cẩn thận bôi thuốc cho Kỳ Trà Huyền, sau đó bọc lại thật tốt.

Kỳ Trà Huyền cảm thấy mát mát, chỗ đau đớn cũng bị cảm giác mát lạnh này thay thế.

Thái y thấy thế, cung kính nói: “Kỷ chủ tử, một ngày bôi thuốc này ba lần, đại khái ba ngày liền hoàn toàn khỏi hẳn.”

Chi Thảo nhìn cánh tay Kỳ Trà Huyền, nói: “Lí thái y, chủ tử có lưu lại vết sẹo không?”

Lí thái y vội vàng nói: “Kỷ chủ tử yên tâm, thần đã sớm lo lắng đến chuyện này, trong thuốc mỡ bỏ thêm một ít mỹ giao có công hiệu rất tốt, cũng không sẽ lưu lại sẹo. Ba ngày này chủ tử chú ý không để miệng vết thương chạm vào nước, mặt khác lại ăn ít đồ ăn cay.”

Trên mặt Chi Thảo lộ ra thần sắc yên tâm, Kỳ Trà Huyền mỉm cười, nàng gật gật đầu, sau đó ôn hòa nói: “Làm phiền Lí thái y.”

Lí thái y vội vàng cúi người, nói ‘không dám nhận’.

Kỳ Trà Huyền cười cười, toàn bộ quá trình trị liệu, vị Lí thái y này cũng không ngừng đầu. Lúc này thân mình của hắn càng cúi thấp, ánh mắt Kỳ Trà Huyền lóe lóe.

“Hong Châu, thay bản tu hoa tiễn Lí thái y.”

Hồng Châu sừng sốt, lập tức sáng khoái đáp: “Nô tì tuân mệnh.” Nói xong, Hồng Châu vội vàng nói với Lí thái y còn đang hành lễ: “Lí đại nhân, mời đi bên này.”

Lí thái y lại quỳ hành lễ với Kỳ Trà Huyền một lần nữa, sau đó lui xuống.

Bên trong yên tĩnh đến cực điểm.

Tiểu Đình Từ đánh bạo tiến lên, nói: “Chủ tử, buổi sáng hôm nay, Thường tổng quản hầu hạ bên cạnh Hoàng thượng thay Hoàng thượng tặng không ít đồ cho chủ tử, chủ tử có muốn xem không?”

Kỳ Trà Huyền hơi ngoài ý muốn, đây là lần thứ hai nàng thị tẩm, không nghĩ tới còn có thể khiến cho Thường Toàn Hóa tự mình đưa tới, nàng gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Tiểu Đình Từ nhin xuống sự vui sướng trong lòng, lui ra ngoài.

Kỳ Trà Huyền nói: “Từ Châu, Tiểu Thuật Tử, các người đi giúp Tiểu Đình Từ.”

Từ Châu cùng Tiểu Thuật Tử vội vàng hành lễ, đi theo phía sau Tiểu Đình Từ ra ngoài, trong phòng chỉ còn lại có Kỳ Trà Huyền, Chi Thảo cùng Lục Châu.

Kỳ Trà Huyền mời một nói: “Hạnh Nhi và Cúc Nhi như thế nào? Làm việc có lưu loát không?”

Lục Châu vội vàng nói: “Bẩm chủ tử, đều rất thành thật chịu khó.”

Kỳ Trà Huyền gật đầu: “Thái giám cung nữ mới tới thì như thế nào?”

“Tiểu Đặng Tử hơi lăm lăm, nhưng mà cực kỳ cơ trí, Mộc Xuyên không thích nói chuyện, làm việc ngược lại rất ổn trọng.”

Kỳ Trà Huyền nói: “Một khi đã như vậy, Lục Châu người chỉ bảo bọn họ thật tốt, tuy rằng bọn họ là thái giám cung nữ làm việc nặng, nhưng tóm lại trên danh nghĩa vẫn là người của ta.”

Lục Châu vội vàng gật đầu: “Nô tì hiểu rõ.”

Kỳ Trà Huyền gật đầu, nàng khẽ nhắm mắt lại.

Tình hình hôm nay của Chu tu hoa không ngừng xuất hiện trong đầu nàng, nàng ta yêu Hoàng thượng, điểm này, Kỳ Trà Huyền đã nhìn ra từ trong ánh mắt điên cuồng của nàng ta, chỉ là nàng rất kỳ quái vì sao nàng ta lại muốn tạo ra khổ nhục kế dùng để hãm hại nàng.

Muốn nói ghen ghét, Ninh tiếp dư không phải càng khiến nàng ta ghen ghét hơn sao, vì sao phải tìm tới nàng? Hôm nay nàng ta không biết vì sao nói thẳng với nàng, điều này cũng có vẻ rất kỳ quái. Kỳ Trà Huyền nhủ mảy, Chu tu hoa, con gái yêu của trưởng công chúa, tuy rằng trưởng công chúa và phò mã không có nhiều quyền lực, nhưng chung quy vẫn xuất thân từ danh môn, nàng chỉ là một thứ nữ của gia đình quan lại nhỏ tuy được sủng nhưng so ra vẫn kém nàng ta, vì sao nàng ta lại lo lắng nhiều như vậy... Kỳ Trà Huyền nghĩ đến đây, trong lòng không mấy xác định. Nàng mở mắt ra, nhìn trang trí bên trong phòng. Nàng luôn thấy nàng dường như đã xem nhẹ cái gì, dùng cánh tay không bị thương cầm ngọc thạch lên, đột nhiên ánh mắt của nàng chợt lóe, trưởng công chúa!

Hết thấy điều từ trưởng công chúa mà ra, lòng Kỳ Trà Huyền nhất thời trở nên rõ ràng, hiểu thấu tất cả.

Trưởng công chúa sinh hoạt ở hậu cung mười tám năm, mẫu phi cũng là chủ vị của một cung. Tuy rằng vị hoàng thái phi này đã sớm mất đi, trưởng công chúa cũng dần theo người thân tín xuất giá. Nhưng hoàng thái phi cùng trưởng công chúa nhiều năm tính toán, tính qua cũng hai mươi mấy năm, thế lực của các nàng ở hậu cung không thể không còn sót lại.

Điểm tâm và rượu tối hôm qua nếu là do Chu tu hoa làm, như vậy hôm nay việc nàng ta bỗng nhiên thử và hãm hại nàng cũng có thể giải thích được. Nghĩ đến buổi sáng không nghe được tin tức Kỳ Trà Huyền bị xử trí, nàng ta liền biết sự tình đã thất bại.

Sau khi thất bại, Chu tu hoa tự nhiên muốn tìm ra nguyên nhân, như vậy mới có một màn nàng ta mời Kỳ Trà Huyền đi cùng.

Sau đó, đầu tiên là nàng ta lấy phương thức biểu lộ chân tình làm Kỳ Trà Huyền không cảnh giác nàng ta. Dù sao, ở trong hậu cung, kiêng kỵ nhất là biểu lộ chân tình. Chính là không nghĩ tới Kỳ Trà Huyền cũng không có ngã bài như bình thường, nàng ta bày tỏ chân tình, Kỳ Trà Huyền cũng nói một đoạn chân tình. Thậm chí chân tình của Kỳ Trà Huyền còn tương đối làm cho người ta sinh ra hiểu lầm, dù sao ở trong cung thái hậu, Kỳ Trà Huyền có thể nhất kiến chung tình, nói không chừng Hoàng thượng cũng sẽ sinh ra cảm tình với Kỳ Trà Huyền.

Cho nên ghen tị quá nhiều, Chu tu hoa bí quá hoá liều. Thứ nhất là vì trừ bỏ Kỳ Trà Huyền, thứ hai, hôm nay Chu tu hoa là biểu muội của Hoàng thượng nếu rơi xuống nước, chắc chắn sẽ khiến cho hậu cung loạn lên, như vậy sự kiện tối hôm qua sẽ được lãng quên, sau đó nàng ta kéo dài thời gian xử lý, thì chuyện này cũng chỉ có mình nàng ta biết được.

Kỳ Trà Huyền nghĩ đến đây, tuy rằng không nắm chắc mười phần, nhưng cũng có bảy phần. Căn cơ của phi tần mới tiến cung thật quá mỏng, không nói tự tay đưa đồ vào Diên Thành cung, chỉ tìm hiểu một ít tin tức thôi cũng cực kỳ khó khăn. Cho nên có thể hãm hại Kỳ Trà Huyền bằng điểm tâm, không phải là người cũ trong cung thì cũng là vị Chu tu hoa có xuất thân đặc thù này.

Đầu tiên, hoàng hậu cùng Hoàng thượng làm vợ chồng nhiều năm, không nói hoàn toàn hiểu biết Hoàng thượng, nhưng vẫn biết một ít kiêng kỵ. Loại sự kiện kẻ đơn khiến Hoàng thượng kiêng kỵ này, hoàng hậu tuyệt đối sẽ không vì hãm hại một phi tần nhỏ nhoi không hề uy hiếp mà làm ra chuyện khiến vợ

chồng cách lòng này, cho nên hoàng hậu được loại trừ đầu tiên. Còn lại Đức phi cùng Thường phi đều đang bị cấm túc, so sánh với Ninh tiệp dư đã được tấn phong, Kỳ Trà Huyền nàng cũng không thể khiến các nàng làm chuyện nguy hiểm như vậy. Về phần Vân tần, nàng ta luôn luôn đi theo hoàng hậu, Kỳ Trà Huyền cùng nàng ta cũng không có xung đột gì, loại chuyện này rất khó có thể do nàng ta làm. Còn hai tiệp dư cũ, Lâm quý nhân, Hàn mỹ nhân, các nàng ở trong cung rất mờ nhạt, nếu có thể dùng tâm tư để làm những việc này, các nàng cũng không thể không có tiếng tăm gì ở trong cung.

Mà Chu tu hoa, mới vừa vào cung không lâu, tính tình cao ngạo, vẫn chưa quen thuộc các quy tắc trong cung. Nàng ta thích Hoàng thượng, đối với người được thị tẩm đầu tiên và tối qua lại được “thưởng” cơ hội thị tẩm lần nữa nàng ta tất nhiên ghi hận. Nhất thời vì quá tức giận, làm ra loại chuyện này vẫn rất có khả năng.

Kỳ Trà Huyền thở dài trong lòng, nếu sự việc này thật là do Chu tu hoa làm, cho dù Hoàng thượng có điều tra được cũng không thể trị tội, hậu cung và triều đình luôn gắn kết chặt chẽ không rời, hơn nữa trên danh nghĩa nàng ta vẫn là biểu muội của Hoàng thượng, trưởng công chúa cũng chưa chết, Hoàng thượng nhất định sẽ áp chế xuống, nhưng mà thế lực của Chu tu hoa tuyệt đối sẽ bị Hoàng thượng trừ bỏ.

Kỳ Trà Huyền cười khổ trong lòng, với mới vào cung, nàng đã gây thù với những đối thủ mạnh như Đức phi, Chu tu hoa.

Đang nghĩ, Tiểu Đình Tử, Tiểu Thuật Tử và Tử Châu bưng lên những thứ mà Hoàng thượng ban thưởng hôm nay, Kỳ Trà Huyền liếc mắt một cái, trên mặt lộ ra ý cười vui sướng.

Trang sức tinh xảo đẹp mắt luôn làm người ta yêu thích, hơn nữa còn do người nàng ‘thích nhất’ đưa tặng, Kỳ Trà Huyền đương nhiên cực kỳ vui vẻ.

Cẩn thận xem xét, chọn hai cây trâm cài để trên bàn, rồi bảo Chi Thảo cất những thứ này cẩn thận.

Chi Thảo gật đầu, sau đó mang theo những thứ này rời đi, chuẩn bị đem cất vào kho giữ đồ riêng của Kỳ Trà Huyền.

Kỳ Trà Huyền quét về phía phòng ở nói với Tử Châu: “Ngươi đi lấy ám ngọc mà ta cất lại đây.”

Tử Châu thi lễ, sau đó xoay người đến một bên tủ quần áo tìm đồ.

Kỳ Trà Huyền xem những người còn lại trong phòng, nói: “Hong Châu, Tiểu Đình Tử, các ngươi mang theo ám ngọc đi điện phía nam của Phương Hoa hiên, thay ta hỏi thăm sức khỏe của Chu tu hoa.”

Hong Châu cùng Tiểu Đình Tử vội vàng hành lễ tuân mệnh.

Lúc này, Tử Châu vừa khéo lấy ra một cái hòm tinh xảo, Kỳ Trà Huyền nhận lấy, mở ra nhìn, lấy tay sờ ám ngọc trong hòm sau đó đóng hòm lại.

Tử Châu tiếp nhận sau đó đưa cho Tiểu Đình Tử.

Hong Châu cùng Tiểu Đình Tử vội vàng nói: “Chủ tử yên tâm, nô tì/nô tài nhất định sẽ cẩn thận làm thỏa đáng.”

Kỳ Trà Huyền phát phát tay với bọn họ.

Trong phòng chỉ còn lại có Tử Châu cùng Lục Châu.

Kỳ Trà Huyền đứng lên, Tử Châu và Lục Châu muốn đến đỡ nàng, lại bị Kỳ Trà Huyền ngăn lại. Nàng đi lại vài bước, sau đó đi vào tắm điện phía trong.

Tử Châu và Lục Châu chỉ đành canh giữ ở ngoài cửa tắm điện.

Kỳ Trà Huyền nằm nghiêng trên sạp, nhìn cánh tay quần đầy băng vải, trong lòng không ngừng cân nhắc.

Nghĩ tới nghĩ lui, chẳng những không nghĩ ra biện pháp tốt, ngược lại còn hơi buồn ngủ.

”Hoàng thượng giá lâm!”

Kỳ Trà Huyền đột nhiên bừng tỉnh, mắt vừa nhắm lại vội vàng mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Hoàng Thượng Giá Lâm

Beta: Ishtar

Kỷ Trà Huyền mới đi tới cửa, liền nghe thấy tiếng Lục Châu, Từ Châu thỉnh an ở bên ngoài.

Kỷ Trà Huyền tới cửa liền dừng lại, kính cẩn thỉnh an người tới.

”Tần thiếp thỉnh an Hoàng thượng.”

Triệu Tồn Hi vỗ tay, nói: “Đứng dậy đi!”

Kỷ Trà Huyền lúc này mới đứng dậy: “Tạ ơn Hoàng thượng.”

Triệu Tồn Hi đi vào tắm điện, sau đó cho hạ nhân lui xuống. Nhất thời cả tắm điện to lớn chỉ còn lại hai người Kỷ Trà Huyền cùng Triệu Tồn Hi. Triệu Tồn Hi ngồi xuống ghế chủ vị, sau đó liếc nhìn tắm điện.

Kỷ Trà Huyền vội vàng dùng tay phải không bị thương rót trà cho Triệu Tồn Hi, động tác cực kỳ lưu loát, làm cho người ta không phát hiện ra sự khác thường.

Triệu Tồn Hi tiếp nhận đến, liếc về phía tay trái không động dậy của nàng, nói: “Nghe nói tay nàng bị thương?”

Kỷ Trà Huyền vội vàng đem tay trái rút vào trong tay áo, nói: “Tạ ơn Hoàng thượng quan tâm, chính là vết thương nhỏ, không có gì đáng ngại.”

Triệu Tồn Hi hơi ngoài ý muốn, các nữ nhân trong cung đều muốn được chiều chuộng. Vết thương chảy máu là việc lớn, có thể nhẹ nhàng băng quơ nói không đáng ngại vẫn là lần đầu tiên hắn gặp.

Liếc thấy tay nàng rút vào trong tay áo, Triệu Tồn Hi cảm thấy rất buồn cười.

Băng bó còn có thể ngửi thấy mùi thuốc, làm sao có thể giấu diếm được, nhưng mà loại hành vi này lại rất hợp khẩu vị của Triệu Tồn Hi.

”Nàng có mâu thuẫn với Chu thị?”

Phi tần trong hậu cung kiêng kỵ nhất là bất hòa, lúc này Kỷ Trà Huyền ngẩng đầu hơi sợ hãi, sau đó quỳ xuống, nói: “Hoàng thượng tha tội.” Chuyện nàng cùng Chu tu hoa giằng co bị không ít người thấy, cứng rắn muốn nói tỷ muội tình thâm ngược lại rất giả dối.

Triệu Tồn Hi nhớ tới Chu thị biểu hiện tỷ muội tình thâm, nói những câu không rồi không nên cùng Kỷ tu hoa tranh cãi, trong lòng hân hỷ lạnh một tiếng. Lúc này nhìn đến bộ dáng sợ hãi của Kỷ Trà Huyền, trong lòng cũng dễ chịu không ít.

”Được rồi, trăm chỉ là tùy tiện hỏi mà thôi.”

Kỷ Trà Huyền vẫn không dám đứng dậy.

”Lá gan của nàng cũng không lớn lắm, trăm chưa trách tội nàng, nàng lại sợ tới mức không dám đứng dậy?”

Kỷ Trà Huyền trong lòng ổn định, xác định Hoàng đế thật sự không tức giận, vì thế nàng chậm rãi đứng lên, cẩn thận ngẩng đầu, vừa vặn chạm phải ánh mắt của Triệu Tồn Hi, mặt nàng ửng đỏ, lại không cúi đầu xuống. Tuy rằng không thường đối diện với Triệu Tồn Hi, nhưng vẫn hay lên nhìn.

”Ngày hôm qua, nàng còn nhớ được không?”

Kỷ Trà Huyền cúi đầu, nàng không thể hoàn toàn khống chế khuôn mặt ửng đỏ, cúi đầu cũng là một loại phương thức biểu hiện.

Triệu Tồn Hi nhìn đến bộ dáng này của Kỷ Trà Huyền, lại không bằng tới qua.

”Nàng tự mình nhớ kỹ, việc xảy ra trong Diên Thành cung đêm qua không thể nói ra ngoài.”

Thần sắc Kỷ Trà Huyền căng thẳng, lại chưa nói cái gì.

Triệu Tồn Hi trong lòng gật đầu, là người có thể bồi dưỡng.

Kỷ Trà Huyền thi lễ: “Tần thiếp xin nghe theo Hoàng thượng.”

Triệu Tồn Hi nghe xong, nhớ tới lời nói ám vệ báo lại, liền vỗ vỗ tay với nàng.

Kỷ Trà Huyền đi qua, Triệu Tồn Hi tiến đến bên tai Kỷ Trà Huyền hỏi: “Nàng biết một chút võ công sao?”

Trên mặt Kỷ Trà Huyền lộ ra thần sắc kinh ngạc, tiếp xúc đến ánh mắt tìm kiếm của Triệu Tồn Hi, nàng ngượng ngùng nói: “Hồi nhỏ tần thiếp hơi nghịch ngợm, cho nên học lung tung mấy chiêu.”

Triệu Tồn Hi gật đầu, thật là công phu mèo quào, nàng coi như cũng thành thật trước mặt hắn.

"Nàng không nên tiếp xúc với Chu thị nhiều, nếu như có thời gian, đi bầu bạn với Thái hậu nhiều vào." Kỳ Trà Huyền có chút không theo kịp suy nghĩ của Hoàng thượng, nhưng mà Hoàng thượng nói như thế nào, nàng liền làm như vậy.

"Tần thiếp biết."

"Nhớ kỹ, ngày sau này còn dài..." Triệu Tồn Hi cảm thán nói một câu.

Kỳ Trà Huyền có chút không rõ vị Hoàng thượng có lòng dạ thâm sâu này vì sao lại nói với nàng một câu cảm thán như thế.

Triệu Tồn Hi lúc này đứng lên, Kỳ Trà Huyền đi theo.

Triệu Tồn Hi phát hiện phi tử của hắn trong nháy mắt lộ ra thần sắc ảo não, dường như đang hối hận vừa rồi ăn nói vụng về.

Đi tới cửa, Triệu Tồn Hi nói: "Nàng còn đang bị thương, nghỉ ngơi đi."

Kỳ Trà Huyền gật đầu, dưới ánh mắt của Triệu Tồn Hi ngồi lại chỗ của nàng.

Triệu Tồn Hi mở cửa, Thường Toàn Hóa canh gác ngoài cửa vội vàng dẫn người đi theo Triệu Tồn Hi rời khỏi Tĩnh An cung, khi sắp ra khỏi sườn điện, Triệu Tồn Hi đột nhiên quay đầu lại.

Nhìn đến thân ảnh ngoài cửa, thật đúng là không nghe lời!

Khi đoàn người Triệu Tồn Hi triệt để biến mất, Kỳ Trà Huyền tránh ở bên cạnh thờ phào nhẹ nhõm. Sau đó chậm rãi đi ra, ngẩn người nhìn nơi Triệu Tồn Hi vừa rời đi.

Từ Châu và Lục Châu liếc nhau, Từ Châu đánh bạo nói: "Chủ tử..."

Kỳ Trà Huyền lấy lại tinh thần, nàng chậm rãi đi vào trong phòng.

"Đóng cửa cung lại."

Từ Châu và Lục Châu gật đầu, sau khi cửa được đóng lại, Kỳ Trà Huyền nhào người vào trên bàn ngăn người.

Xem ra hoàng đế cũng không thích vị biểu muội Chu tu hoa này lắm, tuy rằng không biết Hoàng thượng có tìm được bằng chứng chân thật hay không, nhưng Kỳ Trà Huyền cảm thấy hẳn tất nhiên có điều hoài nghi.

Như vậy cũng tốt, miễn cho Chu tu hoa lại làm ra chuyện xấu nào nữa.

Nhìn bàn tay bị băng bó, trên mặt Kỳ Trà Huyền mang theo ý cười, nàng sẽ nhớ kỹ.

Hoàng thượng tới chơi, lập tức làm cho các cung đưa tới đủ loại lễ vật an ủi. Nếu không phải nơi đây gần với Vinh Thọ cung của Thái hậu, mà Thái hậu luôn luôn không thích náo nhiệt, những người này đã sớm chạy tới lủi rủ.

Thái hậu biết được Kỳ Trà Huyền bị thương, nàng cũng được thưởng cho một ít thuốc tốt.

Kỳ Trà Huyền nhân cơ hội này mang theo Chi Thảo đến tạ ơn Thái hậu.

Tuy rằng hiện tại nàng ở trong lòng Hoàng thượng không chỉ vì Thái hậu, nhưng vẫn cần chặt chẽ bắt lấy Thái hậu.

Chu tu hoa vốn chỉ là thấy máu nên choáng váng, ai biết hôm nay thái y nói một đồng chuẩn đoán, quan trọng là thân thể của Chu tu hoa yếu đuối, không nên thị tẩm. Kỳ Trà Huyền nhin cười, nàng sẽ chờ xem kịch vui.

Kế tiếp, phi tần ở dưới mỹ nhân cũng bắt đầu thị tẩm.

Trương Vũ Oánh là người thứ hai, nhưng mà, đáng tiếc, vị tài nữ này cũng không được tấn vị phân. Phải nói, đại đa số đám phi tần này không được tấn vị phân.

Điều này làm cho một ít phi tần cung nữ thấy rõ sự thật.

Đối đãi với cung phi được thăng cấp cũng không dám chậm chạp.

Ngày chậm rãi đi qua, hôm nay đến lượt Lưu Uyển Như - Lưu thường tại thị tẩm. Ngày xưa trên đài tuyển tú cùng bảy người Kỳ Trà Huyền, biểu hiện bên ngoài của người này thật là nhất gan.

Ngày thứ hai, thánh chỉ đến, cả hậu cung ồ lên.

Vị Lưu thường tại nhất gan không được coi trọng thế này nhưng liền được thăng ba cấp, thành thất phẩm mỹ nhân, thậm chí còn được ban cho phong

hào “Du”. Phong hào là một loại biểu hiện vinh sùng, có phong hào ở vị trí mỹ nhân, nàng cũng là người đứng đầu phân vị mỹ nhân. Thậm chí có thể sánh ngang với người ở phân vị quý nhân không có phong hào.

Kỷ Trà Huyền nghe xong tin tức này chỉ cười nhạt.

Hôm đó buổi thính an rất là náo nhiệt, Du mỹ nhân không thích nói chuyện, một ít người buông lời ghen tuông đả kích, vị Du mỹ nhân này căn bản không ngẩng đầu. Điều này làm cho Kỷ Trà Huyền bội phục công phu nhẫn nhịn của nàng ấy.

Vẫn là Hoàng hậu lên tiếng, mọi người mới dừng lại, nhưng ánh mắt kia vẫn làm cho người ta cảm thấy không thoải mái.

Thăng đến sau giờ thính an, vẫn còn không ít người đi cùng Du mỹ nhân mới được tấn vị phân nói chuyện ‘kết bạn’.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp* Kỷ được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Tỷ Muội Nói Chuyện Riêng

Edit: Natalie Pham

Beta: Bé Ka & Ishtar

Kỷ Trà Huyền và Kỷ Trà Phù đi cùng nhau, hai người thật ăn ý không nói về chuyện Du mỹ nhân vừa được tấn vị phân.

”Thương thế của muội đỡ chưa?” Kỷ Trà Phù kéo tay của Kỷ Trà Huyền, phát hiện trên tay cũng không có vết thương, nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Kỷ Trà Huyền nói: “Lí thái y cho thuốc rất tốt, ba ngày liền khỏi hẳn, đến ngày thứ sáu vết thương cũng không còn.”

Kỷ Trà Phù nhỏ giọng hỏi: “Muội nói có phải là Lí Kiêm Mạch bát phẩm ở viện thái y?”

Kỷ Trà Huyền kinh ngạc nói: “Nhị tỷ tỷ biết hẳn sao?”

Kỷ Trà Phù nói: “Phụ thân của hần là Thiếu khanh ở Đại Lý Tự Lí Lâm.”

Kỷ Trà Huyền cả kinh, tuy rằng luôn ở trong nhà, nhưng nàng vẫn biết đến mấy vị đại nhân có quan hệ thân thiết cùng Kỷ gia.

Quan hệ của Lí Lâm cùng phụ thân trên danh nghĩa Kỷ Lâm Đan của nàng cực kỳ tốt, Kỷ Trà Phù nói: “Về sau muội muội trực tiếp tìm hần, đáng tin cậy hơn so với người khác.”

Kỷ Trà Huyền gật gù đầu, trong lòng lại trầm xuống.

Trong nhà đem tài nguyên cùng nhân mạch đưa cho Kỷ Trà Phù, tuy rằng đã sớm biết, nhưng mà trong nháy mắt Kỷ Trà Huyền vẫn cảm thấy bị ai cho thân thể này.

Kỷ Trà Phù vẫn chưa phát hiện sự khác thường của Kỷ Trà Huyền, lúc này mấy con đường phía trước thông hướng các cung điện khác nhau.

”Muội muội có đi Thích Phương cung ngồi cùng tỷ tỷ một lúc không?” Kỷ Trà Phù hỏi.

Kỷ Trà Huyền cũng nhìn qua, nàng gật đầu: “Muội cũng đang muốn học hỏi tỷ tỷ một chút.”

Kỷ Trà Phù mỉm cười, nói: “Muội muội cần phải dùng nhiều tâm tư hơn, học trò không nghe lời, tỷ tỷ sẽ không thu nhận.”

Thần sắc của Kỷ Trà Huyền hơi xấu hổ, sau đó thân thiết tiến đến bên người nàng, nói: “Muội đã biết!”

Hai người âm áp đi đến Thích Phương cung, sau đó Kỷ Trà Huyền chú tâm vào học tập tự nhiên không cần đề cập tới chuyện gì khác.

Buổi tối hôm nay, mọi người đoán không sai, Du mỹ nhân lại được gọi đi thị tẩm.

Thời gian thính an ngày thứ hai, tuy rằng vẫn có người ghen tuông, nhưng trong lời nói cũng không trực tiếp đả tặc vị Du mỹ nhân này như ngày hôm qua.

Mà lá gan của Du mỹ nhân thoát nhìn lớn hơn một chút so với lúc trước, tuy rằng không dám nói lời nào, nhưng cuối cùng đã có thể ngẩng đầu nhìn người.

Ân sủng của Hoàng thượng dùng thật tốt nha! Liên tục thị tẩm là vinh sùng rất lớn, trong số phi tần mới tiến cung, trừ bỏ Ninh tu hoa, chính là Du mỹ

nhân.

Đến ngày thứ ba, người thị tẩm là Chu tu hoa mới ‘khởi hân’, cuối cùng làm cho người ta thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời cũng rõ ràng minh bạch, Du mỹ nhân này tuy được thăng lên ba cấp, nhưng trong lòng Hoàng thượng chung quy không bằng Ninh tiếp dư.

Ân oán của hai người Kỷ Trà Huyền cùng Chu tu hoa mọi người đều hiểu trong lòng mà không nói, từ sau ngày ấy, Chu tu hoa nhiều lần phái người đến tạ ơn Kỷ Trà Huyền đã cứu mạng, Kỷ Trà Huyền cũng chỉ là nhận lấy, lại không tỏ vẻ gì khác.

Ngày thứ hai, Kỷ Trà Huyền dậy rất sớm.

Đội nửa ngày, đều không có thánh chỉ tấn vị phân truyền xuống, Kỷ Trà Huyền nhếch khóe miệng, sau đó bình tĩnh dẫn Từ Châu và Tiểu Thuật Từ đi Chiêu Phụng cung.

Chu tu hoa còn chưa tới, không ít người nhìn Kỷ Trà Huyền.

Tuy rằng mọi người không rõ ràng lắm vấn đề giữa nàng cùng Chu tu hoa, nhưng Kỷ Trà Huyền bị thương, Chu tu hoa té xỉu vẫn làm cho người khác suy nghĩ, hơn nữa thái độ sau này của Kỷ Trà Huyền, mọi người cũng biết Kỷ Trà Huyền cùng Chu tu hoa không hòa hợp.

Kỷ Trà Huyền cũng coi như không hay ho, vừa vào cung, bên ngoài đã bắt hòa với Đan tu hoa cùng Chu tu hoa.

Chu tu hoa chậm rãi đi đến, nhưng mà trên khuôn mặt xinh đẹp của nàng ta lại mang theo một ít thần sắc tái nhợt.

Hoàng hậu bình tĩnh kêu nàng ta đứng lên, loại sự tình ở lại Diên Thành cung cả đêm, lại không có ban thưởng không tấn thăng phân vị, Chu tu hoa vẫn là người đầu tiên. Phải biết rằng, cho dù nửa đêm bị đuổi về cung, ngày thứ hai cũng vẫn có ban thưởng. Lần này, Chu tu hoa bị mất mặt thật lớn.

Hoàng hậu nghe thấy tiếng mọi người cười trộm vẫn bình tĩnh, ánh mắt của Chu tu hoa âm trầm, cố gắng kìm nén dùng sức nắm khăn tay.

Không biết qua bao lâu, Hoàng hậu nói: “Hoàng thượng gọi Thường Toàn Hóa cho khẩu dụ, vốn định đi trước nói cho tu hoa, nhưng bản cung cảm thấy tuyên bố trước mặt tu hoa cũng có ý nghĩa hơn.”

Chu tu hoa ngẩng đầu, những phi tần còn lại cũng ngẩng đầu.

Hoàng hậu nói: “Về sau Chu muội muội chính là Khiêm tu hoa!”

Mọi người cả kinh, Chu tu hoa, không, hẳn là Khiêm tu hoa cũng không kịp tìm hiểu ý nghĩa của phong hào này, tin vui đến chậm này làm nàng ta lộ ra nụ cười. Phong hào hẳn có ý nghĩa hơn nhiều so với việc thăng cấp.

Trừ bỏ Ninh tiếp dư cùng Du mỹ nhân cực kỳ được sủng ái, nàng ta cũng có phong hào.

Kỷ Trà Huyền nhàn nhạt nhìn, Khiêm, thật sự rất có ý tứ.

Kế tiếp, mọi người ùn ùn khen tặng, Khiêm tu hoa không phải con gái của quan bát phẩm như Lưu Uyển Như, giống như Ninh tiếp dư ngày trước, không ai dám tùy tiện.

Ra khỏi Chiêu Phụng cung, Kỷ Trà Huyền đi rất nhanh, điều này làm cho không ít người nhìn chê cười, Dung quý nhân lắc lắc đầu, vẫn còn cần ‘tu luyện’ thêm.

Chậm rãi, phi tần mới tiến cung trừ bỏ Tần quý nhân bệnh lâu chưa khỏi, còn lại đều đã thị tẩm.

Cơ hội thị tẩm kế tiếp chính là nhìn xem trình độ được sủng, được sủng ái, ngày sau tiền đồ rộng lớn, không được sủng, trong cung vẫn nuôi được rất nhiều người rảnh rỗi.

Cho nên, một hồi tranh thủ tình cảm đã đến giai đoạn gay cấn.

Trong nháy mắt, hai tháng đi qua, tình thế trong cung cơ bản đã được định ra.

Ninh tiếp dư được sủng ái nhất, Dung quý nhân cùng Du mỹ nhân thứ hai, mặt khác Tôn tu hoa, Chu tu hoa cùng vài vị quý nhân gia thế không tệ cũng có một hai ngày như vậy. Về phần Kỷ Trà Huyền, tuy nói không thể coi là rất được sủng ái, nhưng mỗi tháng luôn có vài ngày sẽ được tuyên triệu.

Thế cục này đang rất hợp ý nàng.

Tính tình thời gian, cách ngày hai vị phi tử được bỏ lệnh cấm chỉ còn nửa tháng. Kỷ Trà Huyền dù sao cũng phải tính toán thật tốt.

Cũng đã tra xét ra người đứng sau Hồng Châu và Tiểu Đình Từ.

Hồng Châu là người của Đức phi cũng không ngoài ý muốn, Tiểu Đình Từ thế nhưng lại có lui tới với người trong cung Văn tần, như thế càng làm Kỷ Trà Huyền trở nên cảnh giác.

Nàng vẫn chưa phát hiện ra Tử Châu có điều gì không đúng, Lục Châu cũng như thế.

Tiểu Thuật Tử hơi lấm mồm, thậm chí có chút cáo mượn oai hùm, nhưng luôn là trung tâm.

Còn lại cung nữ cùng thái giám làm việc nặng, Kỳ Trà Huyền cũng chỉ âm thầm quan sát.

Tự mình bắt mạch, hi mạch tuy rằng nhỏ yếu, nhưng mấy ngày trước Kỳ Trà Huyền đã khẳng định được, mạch tượng mấy ngày nay rất ổn định. Căn thân nghĩ nghĩ, nàng quyết định giấu diếm thêm một ít ngày.

Lúc này vừa vào mùa thu, lá phong ngoài điện chậm rãi rơi xuống, gió lạnh thổi vào trong phòng, mang theo hơi lạnh.

Chi Thảo vội vàng đóng cửa sổ lại.

”Chủ tử tại sao lại mở cửa sổ?”

Kỳ Trà Huyền nói: “Xem lá rụng bên ngoài cũng là một cách thưởng thức cảnh đẹp.”

Chi Thảo lắc đầu, ý nghĩa của lá rụng cũng không tốt.

Phi tần trong cung, kiêng kị nhất vật ấy, lá rụng đại biểu cho suy tàn, đóa hoa suy tàn sẽ không sống tốt ở trong cung.

”Lạc hồng không là vật vô tình, hóa thành xuân nê càng hộ hoa.”

Chi Thảo ngẩn ra, nàng không hiểu thơ, nhưng nàng lại cảm thấy hai câu này rất không tầm thường. Cùng Dung quý nhân học mấy ngày, chủ tử thế nhưng có thể làm thơ.

Kỳ Trà Huyền cũng không biết Chi Thảo âm thầm cảm thấy kinh ngạc, nàng cảm xúc đang dạt dào, lập tức nói: “Chuẩn bị giấy bút cho ta.”

Chi Thảo vội vàng gật đầu, Kỳ Trà Huyền lại mở cửa sổ ra.

Xem cảnh lá rụng theo gió, trên mặt nàng lộ ra mỉm cười.

Chi Thảo giúp Kỳ Trà Huyền bày trang giấy thật tốt, Kỳ Trà Huyền nghĩ nghĩ, sau đó chậm rãi vẽ.

Gió thu hiu quạnh, lá rụng bay đầy trời, hoàng hôn, cảnh sắc thê lương. Cảnh sắc mùa thu được chậm rãi vẽ phác họa lại, vốn là một bức ý cảnh sâu nào, nhưng lá rụng trong tranh lại mang theo một cỗ sức sống nồng đậm, đem ý cảnh của cả bức tranh thay đổi toàn bộ.

”Chủ tử vẽ thật đẹp.”

Kỳ Trà Huyền cười nói: “Toàn là lời dễ nghe.”

Chi Thảo cười cười, Kỳ Trà Huyền lại nói: “Treo bức họa lên đi.”

Chi Thảo lại liếc mắt nhìn một cái, ngạc nhiên nói: “Chủ tử vì sao lại chừa ra một chỗ trống?”

Kỳ Trà Huyền nói: “Chỗ này dùng để đề thơ không còn gì tốt hơn.”

Chi Thảo nói: “Lạc hồng không là vật vô tình, hóa thành xuân nê càng hộ hoa, không phải tốt lắm sao?”

Kỳ Trà Huyền đang muốn nói chuyện, bên ngoài đột nhiên có người tới.

”Lạc hồng không là vật vô tình, hóa thành xuân nê càng hộ hoa. Tứ muội muội thật tài tình.”

Kỳ Trà Huyền quay đầu lại, nhìn thấy Kỳ Trà Phù khoác áo choàng màu lam ở cửa. Ánh mắt Kỳ Trà Huyền lóe lên, cung nữ thái giám đợi bên ngoài thế nhưng lại không thông báo một tiếng.

”Nhị tỷ tỷ đến, mau vào trong phòng ngồi, Chi Thảo, nhanh đi pha trà cho nhị tỷ tỷ.” Chi Thảo hiểu rõ gật đầu, sau đó dẫn người đi ra ngoài.

Kỳ Trà Phù đã đi tới, nhìn đến thư họa trên bàn, trên mặt lộ ra thần sắc kinh ngạc.

”Bức tranh thật đẹp.”

Kỳ Trà Huyền cười nói: “Làm sao so được với bức họa của nhị tỷ tỷ, chỉ là ý cảnh khéo một ít thôi.”

Kỳ Trà Phù thở dài: “Mọi người hướng đến lấy cảnh hoàng hôn ngày mùa thu gửi gắm tình cảm bi thương, bộ tranh ngày mùa thu tràn đầy sự sống này của tứ muội muội lại khiến ta hiểu ra vài chuyện.”

Trong lòng Kỳ Trà Huyền biết là việc Thường phi sắp được bỏ lệnh cấm.

Kỷ Trà Phù cười nói: “Tỷ đã không có chuyện gì.”

Kỷ Trà Huyền nói: “Khéo như vậy.”

Kỷ Trà Phù gật đầu nói: “Vốn chỉ muốn nói chuyện một lúc cùng muội muội, cũng không nghĩ lại giải quyết được khúc mắc nhiều ngày nay.”

Kỷ Trà Huyền thu lại tươi cười, nói: “Nhị tỷ tỷ đã được sủng ái, Thường phi nương nương nàng ta sẽ không..”

Kỷ Trà Phù lắc đầu: “Mấy tháng này, sắc mặt nô tài cùng nô tì của chủ điện Thích Phưong cung cũng không tốt, nghĩ đến Thường phi thật sự bất mãn với ta.”

“Nếu Thường phi không sinh non, có lẽ ta cùng Thường phi còn có khả năng hòa giải, bây giờ...” Nàng lắc lắc đầu, nhưng nàng cũng đã hiểu ra, tuy rằng hơi nguy hiểm với nàng, nhưng là luôn có cơ hội sống sót. Bình đến tướng chặn, nước đến đất ngăn, làm gì tự mình sầu não, khiến bản thân lo lắng.

Kỷ Trà Huyền hỏi: “Nhị tỷ tỷ có thể xin chuyển qua cung khác không?”

Kỷ Trà Phù lắc đầu: “Nào có dễ dàng như vậy...”

Kỷ Trà Huyền nói: “Muội đi cầu xin Thái hậu.”

Kỷ Trà Phù vội vàng đề Kỷ Trà Huyền lại: “Muội muội tốt, việc này ngàn vạn không thể đi.”

Kỷ Trà Huyền nói: “Tỷ...”

Kỷ Trà Phù nói: “Muội vừa đi, sẽ làm hồng ân sủng của Thái hậu với muội, như vậy mất nhiều hơn được. Bây giờ tỷ cũng tương đối được Hoàng thượng sủng ái, Thường phi không dám công khai làm khó tỷ.”

Kỷ Trà Huyền do dự nói: “Nhưng mà...”

“Không có nhưng mà... Có muội ở đây, Thường phi sẽ không ra đòn chết với tỷ.”

Kỷ Trà Huyền cau mày.

Kỷ Trà Phù quay đầu nhìn về phía bức họa này một lần nữa, nói: “Tứ muội muội có thể cho tỷ tỷ bức tranh này không?”

Kỷ Trà Huyền nói: “Nhị tỷ tỷ thích thì lấy đi là được.”

Kỷ Trà Phù nói: “Muội muội viết thơ lên đi, như vậy cũng làm bức tranh này càng thêm đầy đủ.”

Kỷ Trà Huyền lắc lắc đầu: “Chữ của muội cũng không thích hợp viết câu thơ kia.”

Kỷ Trà Phù nghĩ nghĩ, chữ của tứ muội muội tuy rằng dễ nhìn, nhưng vẫn thiếu một ít khí chất.

“Một khi đã như vậy, liền tạm để lại chỗ muội đi!”

Kỷ Trà Huyền nói: “Chữ của nhị tỷ tỷ đẹp, không bằng...”

Kỷ Trà Phù lắc đầu: “Thanh tú đẹp mắt có thừa, cũng không thích hợp!”

Kỷ Trà Huyền thở dài một hơi.

Chú thích:

Đại lý tự: Cơ quan xét xử tối cao của thời phong kiến.

Thiếu khanh: một chức vị trong đại lý tự.

Hỉ mạch: mạch của người có thai.

Bạn đang đọc truyện *Hậu Cung Thăng Cấp Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.